

Euroopan unionin virallinen lehti

C 186

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

 56. vuosikerta
28. kesäkuuta 2013

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2013/C 186/01	Henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto (<i>Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien otsikot ja viitenumerot</i>) ⁽¹⁾	1
2013/C 186/02	Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto (<i>Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien otsikot ja viitenumerot</i>) ⁽¹⁾	24

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2013/C 186/03	Tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) nojalla myönnetystä valtiontuesta ⁽¹⁾	62
2013/C 186/04	Jäsenvaltion toimittamat tiedot perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 mukaisesti myönnetystä valtiontuesta	70

FI

 Hinta:
4 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

V Ilmoitukset

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2013/C 186/05

Valtiontuki – Ranska – Valtiontuki N:o SA.13869 (C 68/2002) – EDF: Ranskan suurjänniteverkon (RAG) uudistamista koskevien osittaisten verottomien varausten muuttaminen takaisin pääomaksi – Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾

73

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/686/EY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto*(Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien otsikot ja viitenumerot)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2013/C 186/01)

ESO:n viitenumero ⁽¹⁾	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Ensimmäinen julkaisu EYVL/EUVL	Korvattavan standardin viitenumero	Päivä, jona korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimusten- mukaisuus-oletamus lakkaa Huomautus 1
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 132:1998 Hengityksensuojaimet. Termien ja piktogrammien määritelmät	4.6.1999	EN 132:1990 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.6.1999)
CEN	EN 133:2001 Hengityksensuojaimet. Luokitus	10.8.2002	EN 133:1990 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 134:1998 Hengityksensuojaimet. Osien nimet	13.6.1998	EN 134:1990 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.7.1998)
CEN	EN 135:1998 Hengityksensuojaimet. Toisiaan vastaavien termien luettelo	4.6.1999	EN 135:1990 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.6.1999)
CEN	EN 136:1998 Hengityksensuojaimet. Kokonaamarit. Vaatimukset, testaus, merkintä	13.6.1998	EN 136:1989 EN 136-10:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.7.1998)
	EN 136:1998/AC:2003			
CEN	EN 137:2006 Hengityksensuojaimet. Kokonaamariin liitettävät paineilmasäiliölaitteet. Vaatimukset, testaus, mer- kintä	23.11.2007	EN 137:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (23.11.2007)
CEN	EN 138:1994 Hengityksensuojaimet. Kokonaamarin, puolinaa- marin tai suokappaleen kanssa käytettävät raitis- ilmalaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	16.12.1994		
CEN	EN 140:1998 Hengityksensuojaimet. Puoli- ja neljäsosanaamarit. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.11.1998	EN 140:1989 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.3.1999)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	EN 140:1998/AC:1999			
CEN	EN 142:2002 Hengityksensuojaimet. Suukappaleet. Vaatimukset, testaus, merkintä	10.4.2003	EN 142:1989 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (10.4.2003)
CEN	EN 143:2000 Hengityksensuojaimet. Hiukkassuodattimet. Vaatimukset, testaus, merkintä	24.1.2001	EN 143:1990 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)
	EN 143:2000/A1:2006	21.12.2006	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (21.12.2006)
	EN 143:2000/AC:2005			
CEN	EN 144-1:2000 Hengityksensuojaimet. Kaasupullojen venttiilit. Osa 1: Pulloventtilin kierrelitokset	24.1.2001	EN 144-1:1991 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)
	EN 144-1:2000/A1:2003	21.2.2004	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (21.2.2004)
	EN 144-1:2000/A2:2005	6.10.2005	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.12.2005)
CEN	EN 144-2:1998 Hengityksensuojaimet. Kaasupullojen venttiilit. Osa 2: Sivuliittimien kierrelitöntä	4.6.1999		
CEN	EN 144-3:2003 Hengityksensuojaimet. Kaasusäiliöiden venttiilit. Osa 3: Happirikastetun paineilman (nitroksi) ulostulon liitännät	21.2.2004		
	EN 144-3:2003/AC:2003			
CEN	EN 145:1997 Hengityksensuojaimet. Kannettavat suljettuun kiertoon perustuvat painehappi- tai painehappityypilaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	19.2.1998	EN 145:1988 EN 145-2:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.2.1998)
	EN 145:1997/A1:2000	24.1.2001	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (24.1.2001)
CEN	EN 148-1:1999 Hengityksensuojaimet. Kasvo-osan kierteet. Osa 1: Standardikierrelitös	4.6.1999	EN 148-1:1987 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.8.1999)
CEN	EN 148-2:1999 Hengityksensuojaimet – Kasvo-osan kierteet – Osa 2: Keskiökierrelitös	4.6.1999	EN 148-2:1987 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.8.1999)
CEN	EN 148-3:1999 Hengityksensuojaimet. Kasvo-osan kierteet. Osa 3: Kierrelitös M 45x3	4.6.1999	EN 148-3:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.8.1999)
CEN	EN 149:2001+A1:2009 Hengityksensuojaimet. Hiukkasilta suojaavat suodattavat puolinaamarit. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.5.2010	EN 149:2001 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 166:2001 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Vaatimukset	10.8.2002	EN 166:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 167:2001 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Optiset testausmenetelmät	10.8.2002	EN 167:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 168:2001 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Muut kuin optiset testausmenetelmät	10.8.2002	EN 168:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 169:2002 Henkilökohtainen silmien suojaus. Suodattimet hitsauksessa ja vastaavissa menetelmissä. Läpäisyvaatimukset ja suositeltu käyttö	28.8.2003	EN 169:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 170:2002 Henkilökohtainen silmien suojaus. Ultravioletisäteilyn suodattimet. Läpäisyvaatimukset ja suositeltu käyttö	28.8.2003	EN 170:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 171:2002 Henkilökohtainen silmien suojaus. Infrapunasäteilyn suodattimet. Läpäisyvaatimukset ja suositeltu käyttö	10.4.2003	EN 171:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (10.4.2003)
CEN	EN 172:1994 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Suodattimet auringonvaloa vastaan ammattikäyttöön	15.5.1996		
	EN 172:1994/A1:2000	4.7.2000	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.10.2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 174:2001 Henkilökohtainen silmiensuojain. Silmiensuojaimet laskettelua varten	21.12.2001	EN 174:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (21.12.2001)
CEN	EN 175:1997 Henkilökohtainen suojele. Hitsauksen ja sen kaltaisten työvaiheiden aikana käytettävät laitteet silmien- ja kasvojen suojaukseen	19.2.1998		
CEN	EN 207:2009 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Suodattimet ja silmiensuojaimet lasersäteilyä vastaan	6.5.2010	EN 207:1998 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.6.2010)
	EN 207:2009/AC:2011			
CEN	EN 208:2009 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Silmiensuojaimet laserien ja laserjärjestelmien säätötyötä varten	6.5.2010	EN 208:1998 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.6.2010)
CEN	EN 250:2000 Hengityslaite. Sukelluslaite, jossa on paineilmasäiliö. Vaatimukset, testaus, merkintä	8.6.2000	EN 250:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (19.7.2000)
	EN 250:2000/A1:2006	21.12.2006	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (21.12.2006)
CEN	EN 269:1994 Hengityksensuojaimet. Moottoroidut hupulla varustetut tuoreilmalaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	16.12.1994		
CEN	EN 340:2003 Suojavaatetus. Yleiset vaatimukset	6.10.2005	EN 340:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 342:2004 Suojavaatetus. Suojaus kylmältä	6.10.2005		
	EN 342:2004/AC:2008			
CEN	EN 343:2003+A1:2007 Suojavaatetus. Suojaus sateelta	8.3.2008	EN 343:2003 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
	EN 343:2003+A1:2007/AC:2009			
CEN	EN 348:1992 Suojavaatetus. Testausmenetelmä: Materiaalin suo- jauvaikutus pieniä sulametalliroiskeita vastaan	23.12.1993		
	EN 348:1992/AC:1993			
CEN	EN 352-1:2002 Kuulonsuojaimet. Yleiset vaatimukset. Osa 1: Ku- pusuojaimet	28.8.2003	EN 352-1:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 352-2:2002 Kuulonsuojaimet. Yleiset vaatimukset. Osa 2: Kor- vatulpat	28.8.2003	EN 352-2:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 352-3:2002 Kuulonsuojaimet. Yleiset vaatimukset. Osa 3: Teol- lisuuskypärään kiinnitettävät kupusuojaimet	28.8.2003	EN 352-3:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 352-4:2001 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testa- us. Osa 4: äänitason mukaan toimivat kupusuojai- met	10.8.2002		
	EN 352-4:2001/A1:2005	19.4.2006	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (30.4.2006)
CEN	EN 352-5:2002 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testa- us. Osa 5: Vastamelukupusuojaimet	28.8.2003		
	EN 352-5:2002/A1:2005	6.5.2010	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 352-6:2002 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testa- us. Osa 6: Kommunikointijärjestelmällä varustetut kupasuojaimet	28.8.2003		
CEN	EN 352-7:2002 Kuulonsuojaimet. Turvallisuusvaatimukset ja testa- us. Osa 7: äänitason mukaan toimivat korvatulpat	28.8.2003		
CEN	EN 352-8:2008 Kuulonsuojaimet. Turvavaatimukset ja testaus. Osa 8: ääniviihde-kupasuojaimet	28.1.2009		
CEN	EN 353-2:2002 Putoamissuojaimet. Osa 2: Taipuisassa johteessa liikkuvat liikutarraimet	28.8.2003	EN 353-2:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 354:2010 Putoamissuojaimet. Liitosköydet	9.7.2011	EN 354:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 355:2002 Putoamissuojaimet. Nykäyksen vaimentimet	28.8.2003	EN 355:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 358:1999 Työntekijää tukevat ja putoamista estävät henkilön- suojaimet. Pylväsvyöt ja varmistusvyöt sekä niiden kanssa käytettävät hihnat ja köydet	21.12.2001	EN 358:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (21.12.2001)
CEN	EN 360:2002 Putoamissuojaimet. Kelautuvat tarraimet	28.8.2003	EN 360:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 361:2002 Putoamissuojaimet. Kokovaljaat	28.8.2003	EN 361:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 362:2004 Putoamissuojaimet. Liitoselimet	6.10.2005	EN 362:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 363:2008 Putoamissuojaimet. Putoamissuojainjärjestelmät	20.6.2008	EN 363:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.8.2008)
CEN	EN 364:1992 Putoamissuojaimet. Testimenetelmät	23.12.1993		
	EN 364:1992/AC:1993			
CEN	EN 365:2004 Putoamissuojaimet. Yleiset käyttöohjeita, kunnossa- pitoa, määräaikaistarkastuksia, korjaamista, merkin- tää ja pakkausta koskevat vaatimukset	6.10.2005	EN 365:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
	EN 365:2004/AC:2006			
CEN	EN 367:1992 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vas- taan. Testausmenetelmä: Lämmönsiirtymisen mää- rittäminen liekkikosketuksessa	23.12.1993		
	EN 367:1992/AC:1992			
CEN	EN 374-1:2003 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat kä- sineet. Osa 1: Sanasto ja vaatimukset	6.10.2005	EN 374-1:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 374-2:2003 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat kä- sineet. Osa 2: Penetraation vastustuskyvyn määrit- täminen	6.10.2005	EN 374-2:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 374-3:2003 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat kä- sineet. Osa 3: Kemikaaliläpäisevyyden määrittämi- nen	6.10.2005	EN 374-3:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
	EN 374-3:2003/AC:2006			
CEN	EN 379:2003+A1:2009 Henkilökohtainen silmien suojaus. Hitsausmaskit	6.5.2010	EN 379:2003 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 381-1:1993 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 1: Viiltosuojauksen testaamisessa käytettävä testausteline	23.12.1993		
CEN	EN 381-2:1995 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 2: Jal- kojen suojainten testausmenetelmät	12.1.1996		
CEN	EN 381-3:1996 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 3: Jal- kineiden testausmenetelmät	10.10.1996		
CEN	EN 381-4:1999 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 4: Kä- sineiden testausmenetelmät	16.3.2000		
CEN	EN 381-5:1995 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 5: Jal- kojen suojainten vaatimukset	12.1.1996		
CEN	EN 381-7:1999 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 7: Kä- sineiden vaatimukset	16.3.2000		
CEN	EN 381-8:1997 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 8: Nilkkaimien testausmenetelmät	18.10.1997		
CEN	EN 381-9:1997 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 9: Nilkkaimien vaatimukset	18.10.1997		
CEN	EN 381-10:2002 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 10: Vartalon yläosan suojainten testausmenetelmä	28.8.2003		
CEN	EN 381-11:2002 Moottorisahan käyttäjän viiltosuojaimet. Osa 11: Vartalon yläosan suojainten vaatimukset	28.8.2003		
CEN	EN 388:2003 Suojakäsineet mekaanisia vaaroja vastaan	6.10.2005	EN 388:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 397:2012+A1:2012 Teollisuuskypärät	20.12.2012	EN 397:2012 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 402:2003 Hengityksensuojaimet. Kannettava avoimeen kier- toon perustuva paineilmapakolaite, joka on varus- tettu hengityksen ohjaamalla annosteluventtiilillä ja joka voidaan yhdistää kokonaamariin tai suukappala- leeseen. Vaatimukset, testaus, merkintä	21.2.2004	EN 402:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (21.2.2004)
CEN	EN 403:2004 Hengityksensuojaimet pelastautumistarkoitukseen. Hupulla varustetut suodatinsuojaimet tulipalosta pelastautumista varten. Vaatimukset, testaus, mer- kintä	6.10.2005	EN 403:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 404:2005 Hengityksensuojaimet pelastautumistarkoitukseen. Suodattava suokappaleella varustettu pakolaite hiilimonoksidia vastaan. Vaatimukset, testaus, merkinnät	6.10.2005	EN 404:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
CEN	EN 405:2001+A1:2009 Hengityksensuojaimet. Kaasuilta tai kaasuilta ja hiukkasilta suojaava venttiilillä varustettu puolinaamari. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.5.2010	EN 405:2001 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 407:2004 Suojakäsineet kuumuutta vastaan (kuumuus ja/tai tuli)	6.10.2005	EN 407:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 420:2003+A1:2009 Suojakäsineet. Yleiset vaatimukset ja testausmenetelmät	6.5.2010	EN 420:2003 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.5.2010)
CEN	EN 421:2010 Suojakäsineet ionisoivaa säteilyä ja radioaktiivista saastetta vastaan	9.7.2011	EN 421:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN 443:2008 Kypärät palontorjuntatehtäviin taloissa ja muissa rakennelmissa	20.6.2008	EN 443:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.8.2008)
CEN	EN 458:2004 Kuulonsuojaimet. Valintamenetelmät, käyttö, hoito ja kunnossapito. Suositukset	6.10.2005	EN 458:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 464:1994 Kemikaalinsuojavaatetus. Suojaus kaasuja ja höyryjä vastaan. Testausmenetelmä. Tiiviyden määrittäminen (testaus sisäisellä paineella)	16.12.1994		
CEN	EN 469:2005 Palomiesten suojavaatetus. Palopukujen vaatimukset	19.4.2006	EN 469:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.6.2006)
	EN 469:2005/A1:2006	23.11.2007	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (23.11.2007)
	EN 469:2005/AC:2006			
CEN	EN 510:1993 Vaatimukset suojavaatteille töissä, joissa on vaara takertua liikkuviin koneen osiin	16.12.1994		
CEN	EN 511:2006 Kylmältä suojaavat käsineet	21.12.2006	EN 511:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (21.12.2006)
CEN	EN 530:2010 Suojaavatemateriaalin hankauksenkesto. Testausmenetelmät	9.7.2011	EN 530:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN 564:2006 Vuorikiipeilyvarusteet. Apuköysi. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	8.3.2008	EN 564:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN 565:2006 Vuorikiipeilyvarusteet. Nauha. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	8.3.2008	EN 565:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN 566:2006 Vuorikiipeilyvarusteet. Nauhalenkit. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	8.3.2008	EN 566:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 567:2013 Vuorikiipeilyvarusteet. Nousukahvat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	28.6.2013	EN 567:1997 Huomautus 2.1	30.9.2013
CEN	EN 568:2007 Vuorikiipeilyvarusteet. Jäähaat ja -ruuvit. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	8.3.2008	EN 568:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN 569:2007 Vuorikiipeilyvarusteet. Haat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	8.3.2008	EN 569:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN 659:2003+A1:2008 Palomiesten suojakäsineet	20.6.2008	EN 659:2003 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.9.2008)
	EN 659:2003+A1:2008/AC:2009			
CEN	EN 702:1994 Suoja vaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Testausmenetelmä: Kontaktilämmön siirtymisen suojavaatetuksen tai sen materiaalien läpi	12.1.1996		
CEN	EN 795:1996 Suoja tuminen putoamiselta. Kiinnityslaitteet. Vaatimukset ja testaus	12.2.2000		
	EN 795:1996/A1:2000	24.1.2001	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (30.4.2001)

Varoitus: Tämä julkaisu ei koske luokissa A (kiinteät kiinnityslaitteet; structural anchors), C (joustavilla vaakasuorilla tuilla varmistetut kiinnityslaitteet; anchor devices employing horizontal flexible lines) ja D (jäykällä vaakasuorilla raiteilla varustetut kiinnityslaitteet; anchor devices employing horizontal rigid anchor rails) kuvattuja laitteita, jotka mainitaan kohdissa 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (luokan A1 osalta), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (luokkien A, C ja D osalta), liitteessä A (kohdat A.2, A.3, A.5 ja A.6), liitteessä B, liitteessä ZA (luokkien A, C, ja D osalta) ja joiden osalta tämä julkaisu ei merkitse olettamusta, että standardin mukaiset laitteet olisivat direktiivin 89/686/ETY mukaisia

CEN	EN 812:2012 Kolhupäähineet työkäyttöön	20.12.2012	EN 812:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 813:2008 Putoamissuojaimet. Lantiovaljaat	28.1.2009	EN 813:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.2.2009)
CEN	EN 863:1995 Suoja vaatetus. Mekaaniset ominaisuudet. Testausmenetelmä: Puhkaisunkestävyys	15.5.1996		
CEN	EN 892:2012 Vuorikiipeilyvarusteet. Joustavat kiipeilyköydet. Turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät	20.12.2012	EN 892:2004 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 893:2010 Vuorikiipeilyvarusteet. Jääraudat. Turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät	9.7.2011	EN 893:1999 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN 943-1:2002 Suoja vaatetus nestemäisiä ja kaasumaisia kemikaleja vastaan mukaan lukien nestemäiset aerosolit ja kiinteät partikkelit. Osa 1: Suojausvaatimukset ilmanvaihdolla varustetuille ja ilman ilmanvaihtoa oleville kaasutiiville (tyyppi 1) ja kaasua läpäiseville (tyyppi 2) kemikaalinsuojapuvuille	28.8.2003		
	EN 943-1:2002/AC:2005			
CEN	EN 943-2:2002 Suoja vaatetus nestemäisiä ja kaasumaisia kemikaleja vastaan, mukaan lukien nestemäiset aerosolit ja kiinteät partikkelit. Osa 2: Vaatimukset pelastusjoukkojen "kaasutiiville" (tyyppi 1) kemikaalinsuojapuvuille	10.8.2002		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 958:2006+A1:2010 Vuorikiipeilyvarusteet. Kitkajarruperiaatteella toimivat laitteet putoamisenergian vähentämiseksi via ferrata -kiipeilyssä (kallioon kiinnitetyt vaijerit). Turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät	9.7.2011	EN 958:2006 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN 960:2006 Suojakypärien testauksessa käytettävät mallipäät	21.12.2006	EN 960:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.12.2006)
CEN	EN 966:2012+A1:2012 Ilmailu-urheilussa käytettävät suojakypärät	20.12.2012	EN 966:2012 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 1073-1:1998 Suojavaatetus radioaktiivista kontaminaatiota vastaan. Osa 1: Vaatimukset ja testausmenetelmät ilmanvaihdolla varustetuille suojavaatteille, jotka suojaavat partikkelimuodossa olevalta radioaktiiviselta kontaminaatiolta	6.11.1998		
CEN	EN 1073-2:2002 Suojavaatetus radioaktiivista kontaminaatiota vastaan. Osa 2: Vaatimukset ja testausmenetelmät ilman ilmanvaihtoa oleville suojavaatteille, jotka suojaavat partikkelimuodossa olevalta radioaktiiviselta kontaminaatiolta	28.8.2003		
CEN	EN 1077:2007 Laskettelijoiden ja lumilautailijoiden kypärät	8.3.2008	EN 1077:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN 1078:2012+A1:2012 Kypärät pyöräilyyn, rullalautailuun ja rullaluisteluun	20.12.2012	EN 1078:2012 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 1080:2013 Pienten lasten suojakypärät	28.6.2013	EN 1080:1997 Huomautus 2.1	31.8.2013
CEN	EN 1082-1:1996 Suojavaatetus. Veitsen viilloilta ja pistolta suojaavat käsineet ja käsivarsisuojat. Osa 1: Metallisilmukka-käsineet ja käsivarsisuojat	14.6.1997		
CEN	EN 1082-2:2000 Suojavaatetus. Veitsen viilloilta ja pistolta suojaavat käsineet ja käsivarsisuojat. Osa 2: Muusta materiaalista kuin metallisilmukoista valmistetut käsineet ja käsivarsisuojat	21.12.2001		
CEN	EN 1082-3:2000 Suojavaatetus. Veitsen viilloilta ja pistolta suojaavat käsineet ja käsivarsisuojat. Osa 3: Iskeytymisestä johtuvan viillon testimenetelmä kankaalle, nahalle ja muille materiaaleille	21.12.2001		
CEN	EN 1146:2005 Hengityksensuojaimet. Kannettavat avoimeen kiertoon perustuvat hupulla varustetut paineilmahengityslaitteet pakenemista varten. Vaatimukset, testaus ja merkintä	19.4.2006	EN 1146:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2006)
CEN	EN 1149-1:2006 Suojavaatetus - Sähköstaattiset ominaisuudet - Osa 1: Pintaresistiivisyyden testausmenetelmä	21.12.2006	EN 1149-1:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.12.2006)
CEN	EN 1149-2:1997 Suojavaatetus. Sähköstaattiset ominaisuudet. Osa 2: Materiaalin läpimenoiresistanssin testausmenetelmä	19.2.1998		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1149-3:2004 Suojavaatetus. Sähköstaattiset ominaisuudet. Osa 3: Varauksen purkautumisen testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 1149-5:2008 Suojavaatetus. Sähköstaattiset ominaisuudet. Osa 5: Materiaali- ja mallivaatimukset	20.6.2008		
CEN	EN 1150:1999 Suojavaatetus. Näkyvä vaatetus muuhun kuin am- mattikäyttöön. Testausmenetelmät ja vaatimukset	4.6.1999		
CEN	EN 1384:2012 Ratsastuskypärät	20.12.2012	EN 1384:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 1385:2012 Melontakypärät	20.12.2012	EN 1385:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 1486:2007 Palomiesten suojavaatetus. Testausmenetelmät ja vaatimukset erityisiin sammutustehtäviin tarkoite- tuille heijastaville puvuille	8.3.2008	EN 1486:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2008)
CEN	EN 1497:2007 Putoamissuojaimet. Pelastamisvaljaat	8.3.2008		
CEN	EN 1621-1:2012 Moottoripyöräilijöiden suoja-asut mekaanista iskua vastaan. Osa 1: Moottoripyöräilijän nivelten iskun- suojukset. Vaatimukset ja testausmenetelmät	13.3.2013	EN 1621-1:1997 Huomautus 2.1	30.6.2013
CEN	EN 1621-2:2003 Moottoripyöräilijöiden suoja-asut mekaanista iskua vastaan. Osa 2: Selkäsuojainten vaatimukset ja tes- tausmenetelmät	6.10.2005		
	EN 1621-2:2003/AC:2006			
CEN	EN 1731:2006 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Verkkotyypiset silmien- ja kasvojen suojaimet	23.11.2007	EN 1731:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (23.11.2007)
CEN	EN 1809:1997 Sukelluslisävarusteet. Nostovoiman tasauslaite. Toi- minnalliset ja turvallisuusvaatimukset, testausmene- telmät	13.6.1998		
CEN	EN 1827:1999+A1:2009 Hengityksensuojaimet. Puolinaamarit ilman sisään- hengitysventtiileitä ja erillisin suodattimin suojaa- maan kaasuja, kaasuja ja hiukkasia tai hiukkasia vastaan. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.5.2010	EN 1827:1999 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 1836:2005+A1:2007 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Yleiskäyttöön tarkoitettut aurinkolasit ja auringonsäteilyn suodat- timet sekä suodattimet suoraan auringon tarkkai- luun	8.3.2008	EN 1836:2005 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.3.2008)
CEN	EN 1868:1997 Henkilökohtaiset putoamissuojaimet. Samaa käsi- tettä merkitsevien termien luettelo	18.10.1997		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1891:1998 Putoamissuojaimet. Vähäjoustoiset ydinköydet	6.11.1998		
CEN	EN 1938:2010 Henkilökohtainen silmien suojaus. Moottoripyöräilijöiden ja mopoilijoiden silmäsuojaimet	9.7.2011	EN 1938:1998 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. Osa 2: Kuulonsuojaimia käytettäessä vaikuttavien A-painotettujen äänenpainetasojen arviointi (ISO 4869-2:1994)	15.5.1996		
	EN ISO 4869-2:1995/AC:2007			
CEN	EN ISO 4869-3:2007 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. Osa 3: Kupusuojaimien lisäsvaimennuksen mittausta käyttäen akustista mittauspäättä (ISO 4869-3:2007)	8.3.2008	EN 24869-3:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN ISO 6529:2001 Suojavaatetus. Suojaus kemikaaleja vastaan. Suojausvaatemateriaalien kestävyuden määrittäminen nesteiden ja kaasujen permeaatiota vastaan (ISO 6529:2001)	6.10.2005	EN 369:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 6530:2005 Suojavaatetus. Suojaus nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Nesteiden läpimenoisuuden (penetraation) määrittäminen materiaaleista (ISO 6530:2005)	6.10.2005	EN 368:1992 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 6942:2002 Suojavaatetus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Testausmenetelmä. Materiaalien ja materiaaliyhdistelmien lämpösäteilykestävyyden arviointi (ISO 6942:2002)	28.8.2003	EN 366:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN ISO 9185:2007 Suojavaatetus. Materiaalin kestävyuden määrittäminen sulametalliroiskeita vastaan (ISO 9185:2007)	8.3.2008	EN 373:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (8.3.2008)
CEN	EN ISO 10256:2003 Jääkiekkopöytäilijöiden pään- ja kasvosuojaimet (ISO 10256:2003)	6.10.2005	EN 967:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Mekaaninen värähtely ja isku. Käsitärinä. Käsineiden kautta kämmeniin kohdistuvan värähtelyn mittausta- ja arviointimenetelmä (ISO 10819:1996)	3.12.1996		
CEN	EN ISO 10862:2009 Veneet. Nopea aukaisusysteemi trapetsivaljaille (ISO 10862:2009)	6.5.2010		
CEN	EN ISO 11611:2007 Suojavaatetus hitsaukseen ja vastaaviin töihin (ISO 11611:2007)	8.3.2008	EN 470-1:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2008)
CEN	EN ISO 11612:2008 Suojavaatetus. Kuumuudelta ja tulelta suojaava vaatetus (ISO 11612:2008)	5.6.2009	EN 531:1995 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (5.6.2009)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12083:1998 Hengityksensuojaimet. Letkulla naamariin kiinnitetyt suodattimet. Hiukkassuodattimet, kaasunsuodattimet ja yhdistelmäsuodattimet. Vaatimukset, testaus, merkintä	4.7.2000		
	EN 12083:1998/AC:2000			
CEN	EN ISO 12127-2:2007 Suojavaatetus tulta ja kuumuutta vastaan. Kontaktikuumuuden siirtyminen suojavaatemateriaalin läpi. Osa 2: Testausmenetelmä pienten putoavien sylintereiden kontaktikuumuudelle (ISO 12127-2:2007)	8.3.2008		
CEN	EN 12270:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Kiilat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	16.3.2000		
CEN	EN 12275:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Sulkurenkaat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	16.3.2000		
CEN	EN 12276:1998 Vuorikiipeilyvarusteet. Säätävät kiilat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	24.2.2001		
	EN 12276:1998/AC:2000			
CEN	EN 12277:2007 Vuorikiipeilyvarusteet. Valjaat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	23.11.2007	EN 12277:1998 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (23.11.2007)
CEN	EN 12278:2007 Vuorikiipeilyvarusteet. Köysirullat. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	23.11.2007	EN 12278:1998 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.11.2007)
CEN	EN ISO 12401:2009 Veneet. Veneilyturvavaljas ja turvaköysi. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät (ISO 12401:2009)	6.5.2010	EN 1095:1998 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN ISO 12402-2:2006 Kelluntavarusteet. Osa 2: Pelastusliivit merelle ja avovesille, vaativat olosuhteet (taso 275). Turvallisuusvaatimukset (ISO 12402-2:2006)	21.12.2006	EN 399:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.3.2007)
	EN ISO 12402-2:2006/A1:2010	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN ISO 12402-3:2006 Kelluntavarusteet. Osa 3: Pelastusliivit merelle ja avovesille (taso 150). Turvallisuusvaatimukset (ISO 12402-3:2006)	21.12.2006	EN 396:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.3.2007)
	EN ISO 12402-3:2006/A1:2010	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN ISO 12402-4:2006 Kelluntavarusteet. Osa 4: Pelastusliivit sisävesille ja rannoille (taso 100). Turvallisuusvaatimukset (ISO 12402-4:2006)	21.12.2006	EN 395:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.3.2007)
	EN ISO 12402-4:2006/A1:2010	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN ISO 12402-5:2006 Kelluntavarusteet. Osa 5: Kellunta-avut (taso 50). Turvallisuusvaatimukset (ISO 12402-5:2006)	21.12.2006	EN 393:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.3.2007)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	EN ISO 12402-5:2006/A1:2010	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
	EN ISO 12402-5:2006/AC:2006			
CEN	EN ISO 12402-6:2006 Kelluntavarusteet. Osa 6: Pelastusliivit ja kellunta-avut erikoistarkoituksiin. Turvallisuusvaatimukset ja lisämenetelmät (ISO 12402-6:2006)	21.12.2006		
	EN ISO 12402-6:2006/A1:2010	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN ISO 12402-8:2006 Kelluntavarusteet. Osa 8: Lisäosat, turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät (ISO 12402-8:2006)	2.8.2006	EN 394:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.8.2006)
	EN ISO 12402-8:2006/A1:2011	11.11.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (11.11.2011)
CEN	EN ISO 12402-9:2006 Kelluntavarusteet. Osa 9: Testausmenetelmät (ISO 12402-9:2006)	21.12.2006		
	EN ISO 12402-9:2006/A1:2011	11.11.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (11.11.2011)
CEN	EN ISO 12402-10:2006 Kelluntavarusteet. Osa 10: Kelluntavarusteiden ja muiden niihin liittyvien varusteiden valinta- ja käyttöopas (ISO 12402-10:2006)	2.8.2006		
CEN	EN 12477:2001 Hitsaajien suojakäsineet	10.8.2002		
	EN 12477:2001/A1:2005	6.10.2005	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.12.2005)
CEN	EN 12492:2012 Vuorikiipeilyvarusteet. Vuorikiipeilijöiden kypärät. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	20.12.2012	EN 12492:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 12628:1999 Sukelluslisävarusteet. Yhdistetyt nostovoima- ja pelastuslaitteet. Toiminnalliset ja turvallisuusvaatimukset, testimenetelmät	4.7.2000		
	EN 12628:1999/AC:2000			
CEN	EN 12841:2006 Putoamissuojaimet. Köysityöskentely. Köyden pituuden säätölaitteet	21.12.2006		
CEN	EN 12941:1998 Hengityksensuojaimet. Puhaltimella varustetut laitteet, joihin kuuluu kypärä tai huppu. Vaatimukset, testaus, merkintä	4.6.1999	EN 146:1991 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)
	EN 12941:1998/A1:2003	6.10.2005	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
	EN 12941:1998/A2:2008	5.6.2009	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (5.6.2009)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12942:1998 Hengityksensuojaimet. Puhaltimella varustetut suodatinlaitteet, jotka sisältävät koko-, puoli- tai neljä-sosanaamarin. Vaatimukset, testaus, merkintä	4.6.1999	EN 147:1991 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)
	EN 12942:1998/A1:2002	28.8.2003	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
	EN 12942:1998/A2:2008	5.6.2009	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (5.6.2009)
CEN	EN 13034:2005+A1:2009 Suojavaatetus nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Vaatimukset kemikaalinsuojavaatetukselle, joka suojaa rajoitetusti nestemäisiltä kemikaaleilta (tyypin 6 ja tyypin PB[6] varusteet)	6.5.2010	EN 13034:2005 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 13061:2009 Suojavaatteet. Säätisuojaimeet jalkapalloseurojen pelaajille. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.5.2010	EN 13061:2001 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 13087-1:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 1: Esikäsitteily	10.8.2002		
	EN 13087-1:2000/A1:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-2:2012 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 2: Iskunvaimennuskyky	20.12.2012	EN 13087-2:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13087-3:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 3: Läpäisykestävyys	10.8.2002		
	EN 13087-3:2000/A1:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-4:2012 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 4: Kiinnitysjärjestelmän tehokkuus	20.12.2012	EN 13087-4:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13087-5:2012 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 5: Kypärän irtoamisvoima	20.12.2012	EN 13087-5:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13087-6:2012 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 6: Näkökenttä	20.12.2012	EN 13087-6:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13087-7:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 7: Liekinkestävyys	10.8.2002		
	EN 13087-7:2000/A1:2001	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (10.8.2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 8: Sähköiset ominaisuudet	21.12.2001		
	EN 13087-8:2000/A1:2005	6.10.2005	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
CEN	EN 13087-10:2012 Suojakypärät. Testausmenetelmät. Osa 10: Säteilylämpökestävyys	20.12.2012	EN 13087-10:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13089:2011 Vuorikiipeilyvarusteet. Jäähakut. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	9.7.2011		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13138-1:2008 Uimaopetuksessa käytettävät uima-avut. Osa 1: Vaatimukset ja testausmenetelmät päällepuettaville uima-avuille	5.6.2009	EN 13138-1:2003 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (5.6.2009)
CEN	EN 13158:2009 Suojavaatetus. Ratsastajien suojatakit sekä vartalon- ja olkapäiden suojaimet. Vaatimukset ja testausme- netelmät	6.5.2010	EN 13158:2000 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 13178:2000 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Silmien- ja kas- vojen suojaimet moottorikelkkailijoille	21.12.2001		
CEN	EN 13274-1:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 1: Sisäänvuodon ja kokonaissisäänvuodon määrittä- minen	21.12.2001		
CEN	EN 13274-2:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 2: Käytännön toimivuustestit	21.12.2001		
CEN	EN 13274-3:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 3: Hengitysvastuksen määrittäminen	10.8.2002		
CEN	EN 13274-4:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 4: Syttyvyytestit	10.8.2002		
CEN	EN 13274-5:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 5: Testausolosuhteet	21.12.2001		
CEN	EN 13274-6:2001 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 6: Sisäänhengitysilman hiilidioksidipitoisuuden mää- rittäminen	10.8.2002		
CEN	EN 13274-7:2008 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 7: Hiukkassuodattimen läpäisevyyden määrittäminen	20.6.2008	EN 13274-7:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.7.2008)
CEN	EN 13274-8:2002 Hengityksensuojaimet. Testausmenetelmät. Osa 8: Suodattimen tukkeutumisen määrittäminen dolo- miittipölyllä	28.8.2003		
CEN	EN 13277-1:2000 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet. Osa 1: Yleiset vaatimukset ja testausmenetelmät	24.2.2001		
CEN	EN 13277-2:2000 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet. Osa 2: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät jalkapöydän, säären ja kyynärvarren suojaimille	24.2.2001		
CEN	EN 13277-3:2000 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet. Osa 3: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät vartalon suo- jaimille	24.2.2001		
	EN 13277-3:2000/A1:2007	23.11.2007	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.12.2007)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13277-4:2001 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet. Osa 4: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät pään suo- jaimille	10.8.2002		
	EN 13277-4:2001/A1:2007	23.11.2007	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.12.2007)
CEN	EN 13277-5:2002 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet. Osa 5: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät alasuojille ja vatsan suojaimeille	10.8.2002		
CEN	EN 13277-6:2003 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet. Osa 6: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät naisten rinta- suojaimeille	21.2.2004		
CEN	EN 13277-7:2009 Kamppailulajeissa käytettävät suojavarusteet- Osa 7: Lisävaatimukset ja testausmenetelmät käsien ja jalkojen suojaimeille	6.5.2010		
CEN	EN ISO 13287:2012 Henkilönsuojaimet. Jalkineet. Liukkauden testaus- menetelmä (ISO 13287:2012)	13.3.2013	EN ISO 13287:2007 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13356:2001 Heijastimet ei-ammattimaiseen käyttöön. Testaus- menetelmät ja vaatimukset	21.12.2001		
CEN	EN 13484:2012 Ohjaskelkkailijoiden kypärät	20.12.2012	EN 13484:2001 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13546:2002+A1:2007 Suojavaatteet. Maahockeymaalivahtien käsi-, käsi- varsi-, vatsa-, sääri-, jalka- ja alasuojaimet sekä pe- laajien säärisuojaimet. Vaatimukset ja testausmene- telmät	23.11.2007	EN 13546:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.12.2007)
CEN	EN 13567:2002+A1:2007 Suojavaatteet. Miekkaileijoiden käsi-, käsivarsi-, vat- sa-, sääri-, ala- ja kasvosuojaimet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	23.11.2007	EN 13567:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.12.2007)
CEN	EN 13594:2002 Moottoripyöräilijän suojakäsineet ammattikäyttöön. Vaatimukset ja testausmenetelmät	28.8.2003		
CEN	EN 13595-1:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyt- töön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 1: Yleiset vaatimukset	28.8.2003		
CEN	EN 13595-2:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyt- töön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 2: Iskuhankauksenkestön testausmenetelmä	28.8.2003		
CEN	EN 13595-3:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyt- töön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 3: Puhkaisulujuuden testausmenetelmä	28.8.2003		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13595-4:2002 Moottoripyöräilijöiden suojavaatteet ammattikäyttöön. Takit, housut ja yksi- tai moniosaiset puvut. Osa 4: Iskuviillonkeston testausmenetelmä	28.8.2003		
CEN	EN 13634:2010 Moottoripyöräilijöiden suojajalkineet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	9.7.2011	EN 13634:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
CEN	EN 13781:2012 Suojakypärät moottori- ja rattikelkkojen kuljettajille ja matkustajille	20.12.2012	EN 13781:2001 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 13794:2002 Hengityksensuojaimet. Pelastautumiseen tarkoitettut kannettavat suljettuun kiertoon perustuvat hengityslaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	28.8.2003	EN 1061:1996 EN 400:1993 EN 401:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Kuulonsuojaimet. Testaus. Osa 1: Fysikaaliset testausmenetelmät	28.8.2003		
CEN	EN 13819-2:2002 Kuulonsuojaimet. Testaus. Osa 2: Akustiset testausmenetelmät	28.8.2003		
CEN	EN 13832-1:2006 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat jalkineet. Osa 1: Sanasto ja testausmenetelmät	21.12.2006		
CEN	EN 13832-2:2006 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat jalkineet. Osa 2: Kemikaaliroiskeilta suojaavat jalkineet	21.12.2006		
CEN	EN 13832-3:2006 Kemikaaleilta ja mikro-organismeilta suojaavat jalkineet. Osa 3: Kemikaalien läpäisyltä suojaavat jalkineet	21.12.2006		
CEN	EN 13911:2004 Palomiesten suojavaatetus. Palohupun vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 13921:2007 Henkilönsuojaimet. Ergonomiset periaatteet	23.11.2007		
CEN	EN 13949:2003 Hengityksensuojaimet. Kannettava avoimeen kiertoon perustuva sukelluslaite, jossa käytetään happirikastettua paineilmaa (nitroksi). Vaatimukset, testaus, merkintä	21.2.2004		
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Suoja vaatetus kiinteitä hiukkasia vastaan. Osa 1: Vaatimukset kemikaalinsuojausteille koko kehon suojaukseen kiinteitä ilmassa kulkeutuvia hiukkasia vastaan (tyypin 5 vaatteet) (ISO 13982-1:2004)	6.10.2005		
	EN ISO 13982-1:2004/A1:2010	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Suojavaatetus kiinteitä hiukkasia vastaan. Osa 2: Testausmenetelmä pienhiukkasaerosolin sisäänvuodon määrittämiseksi (ISO 13982-2:2004)	6.10.2005		
CEN	EN ISO 13995:2000 Suojavaatteet. Mekaaniset ominaisuudet. Materiaalien pistosta aiheutuvan repäisynteston testausmenetelmä (ISO 13995:2000)	6.10.2005		
CEN	EN ISO 13997:1999 Suojavaatetus. Mekaaniset ominaisuudet. Viillon kesto teräviä esineitä vastaan (ISO 13997:1999)	4.7.2000		
	EN ISO 13997:1999/AC:2000			
CEN	EN ISO 13998:2003 Suojavaatteet. Veitsen viillolta ja pistolta suojaavat esiliinat, housut ja liivit (ISO 13998:2003)	28.8.2003	EN 412:1993 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN 14021:2003 Moottoripyöräilijöiden kivisuojat maastoajoon. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 14052:2012+A1:2012 Korkean suojauskyvyn teollisuuskypärät	20.12.2012	EN 14052:2012 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 14058:2004 Suojavaatetus. Suojaus viileältä	6.10.2005		
CEN	EN ISO 14116:2008 Suojavaatetus. Suojaus kuumuudelta ja tulelta. Rajoitetusti palavat materiaalit, materiaaliyhdistelmät ja vaatetus (ISO 14116:2008)	28.1.2009	EN 533:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.1.2009)
	EN ISO 14116:2008/AC:2009			
CEN	EN 14120:2003+A1:2007 Suojavaatteet. Ranne-, kämmen-, polvi- ja kyynärpääsuojaimet rullaurheiluvälineiden käyttäjille. Vaatimukset ja testausmenetelmät	23.11.2007	EN 14120:2003 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.12.2007)
CEN	EN 14126:2003 Suojavaatteet. Vaatimukset ja testausmenetelmät suojavaatteille infektioita vastaan	6.10.2005		
	EN 14126:2003/AC:2004			
CEN	EN 14143:2003 Hengityksensuojaimet. Suljettukiertoinen kannettava sukelluslaite. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005		
CEN	EN 14225-1:2005 Sukelluspuvut. Osa 1: Märkäpuvut, vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 14225-2:2005 Sukelluspuvut. Osa 2: Kuivapuvut. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14225-3:2005 Sukelluspuvut. Osa 3: Aktiivisesti lämmitettävät tai jäähdytettävät puvut (järjestelmät). Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 14225-4:2005 Sukelluspuvut. Osa 4: Yhden ilmakehän puvut (ADS). Inhimillisten tekijöiden vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 14325:2004 Suojavaatetus kemikaaleja vastaan. Materiaalin, saumojen, liitosten ja kokoonpanokohtien testausmenetelmät ja luokittelu	6.10.2005		
CEN	EN 14328:2005 Suojavaatetus. Käsineet ja käsivarsisuojaajat sähköveitsien viiltoja vastaan. Vaatimukset ja testausmenetelmät	6.10.2005		
CEN	EN 14360:2004 Suojavaatteet sadetta vastaan. Valmiiden vaatteiden testausmenetelmä. Ylhäältä tulevan rankkasateen vaikutus	6.10.2005		
CEN	EN 14387:2004+A1:2008 Hengityksensuojaimet. Kaasunsuodatin ja yhdistetty suodatin. Vaatimukset, testaus, merkintä	20.6.2008	EN 14387:2004 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.7.2008)
CEN	EN 14404:2004+A1:2010 Henkilönsuojaimet. Polvisuojaimet polvillaan tehtäviä töitä varten	6.5.2010	EN 14404:2004 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.7.2010)
CEN	EN 14435:2004 Hengityksensuojaimet. Kannettava, avoimeen kiertoon perustuva paineilmalaitte, jossa on positiivisella paineella toimiva puolinaamari. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005		
CEN	EN 14458:2004 Henkilökohtainen silmiensuojaus. Palomiesten sekä ambulanssi- ja ensiapuhenkilöstön kypärien kanssa käytettävät kasvojen suojaajat ja visiirit	6.10.2005		
CEN	EN ISO 14460:1999 Kilpa-autoilijoiden suojavaatetus. Suojaus tulta ja kuumuutta vastaan. Vaatimukset ja testausmenetelmät (ISO 14460:1999)	16.3.2000		
	EN ISO 14460:1999/A1:2002	10.8.2002	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (30.9.2002)
	EN ISO 14460:1999/AC:1999			
CEN	EN 14529:2005 Hengityksensuojaimet. Kannettavat avointa kiertoa käyttävät puolinaamarilla varustetut paineilmahengityslaitteet, jotka sisältävät ylipaineella toimivan hengityksen ohjaaman annosteluventtiilin ja jotka on tarkoitettu ainoastaan pakenemistarkoituksiin	19.4.2006		
CEN	EN 14593-1:2005 Hengityksensuojaimet. Annosteluventtiilillä varustetut paineilmaletkulaitteet. Osa 1: Kokonaamarilla varustetut laitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	EN 139:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14593-2:2005 Hengityksensuojaimet. Annosteluventtiilillä varustetut paineilemälaitteet. Osa 2: Ylipaineella toimivat puolinaamarilla varustetut laitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	EN 139:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
	EN 14593-2:2005/AC:2005			
CEN	EN 14594:2005 Hengityksensuojaimet. Vakiovirtauksella toimivat paineilemälaitteet. Vaatimukset, testaus, merkintä	6.10.2005	EN 139:1994 EN 270:1994 EN 271:1995 EN 1835:1999 EN 12419:1999 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (2.12.2005)
	EN 14594:2005/AC:2005			
CEN	EN 14605:2005+A1:2009 Suojavaatteet nestemäisiä kemikaaleja vastaan. Vaatimukset kemikaalinsuojavaatteille, joiden liitokset ovat nestetiiviit (tyyppi 3) tai roisketiiviit (tyyppi 4), mukaan lukien vain osia vartalosta suojaavat tuotteet (tyypit PB[3] ja PB[4])	6.5.2010	EN 14605:2005 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.5.2010)
CEN	EN 14786:2006 Suojavaateus. Ruiskutettavien nestemäisten kemikaalien, emulsioiden ja dispersioiden läpäisyvastuksen määrittäminen. Sumutintesti	21.12.2006		
CEN	EN ISO 14877:2002 Suojavaateus raepuhallustöihin (ISO 14877:2002)	28.8.2003		
CEN	EN ISO 15025:2002 Suojavaateus. Suojaus kuumuutta ja liekkiä vastaan. Rajoitetun liekin leviämisen testausmenetelmä (ISO 15025:2000)	28.8.2003	EN 532:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.8.2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2012 Kylmältä vedeltä suojaava vaateus. Osa 1: Jatkuvaan käyttöön tarkoitettavat puvut, vaatimukset ja turvallisuus (ISO 15027-1:2012)	13.3.2013	EN ISO 15027-1:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.5.2013)
CEN	EN ISO 15027-2:2012 Kylmältä vedeltä suojaava vaateus. Osa 2: Pelastuspuvut, vaatimukset ja turvallisuus (ISO 15027-2:2012)	13.3.2013	EN ISO 15027-2:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.5.2013)
CEN	EN ISO 15027-3:2012 Kylmältä vedeltä suojaava vaateus. Osa 3: Testausmenetelmät (ISO 15027-3:2012)	13.3.2013	EN ISO 15027-3:2002 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (31.5.2013)
CEN	EN 15090:2012 Palomiesten turvajalkineet	20.12.2012	EN 15090:2006 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)
CEN	EN 15151-1:2012 Vuorikiipeilyvarusteet. Laskeutumislaitteet. Osa 1: Lukkiutuvien laskeutumislaitteiden turvallisuusvaatimukset ja testimenetelmät	20.12.2012		
CEN	EN 15333-1:2008 Hengityslaitteet. Avoinkiertoinen sukelluslaitte, johon painekaasu syötetään letkulla. Osa 1: Annosteluventtiilillä varustettu laite	20.6.2008		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	EN 15333-1:2008/AC:2009			
CEN	EN 15333-2:2009 Hengityslaite. Avoinkiertoinen sukelluslaite, johon painekaasu syötetään letkulla. Osa 2: Vakiovirtauksella toimiva laite	6.5.2010		
CEN	EN 15613:2008 Polvi- ja kyynärsuojaimet sisäpeleihin. Turvallisuusvaatimukset ja testausmenetelmät	5.6.2009		
CEN	EN 15614:2007 Palomiesten suojavaatetus. Laboratoriotestausmenetelmät ja vaatimukset maastopalojen palopuvuille	23.11.2007		
CEN	EN ISO 15831:2004 Vaatetus. Fysiologiset ominaisuudet. Lämmöneristävyyden mittaaminen lämpönukella (ISO 15831:2004)	6.10.2005		
CEN	EN 16027:2011 Suojavaatetus. Jalkapallomaalivahtien suojakäsineet	16.2.2012		
CEN	EN ISO 17249:2004 Moottorisahan käyttäjän turvajalkineet (ISO 17249:2004)	6.10.2005		
	EN ISO 17249:2004/A1:2007	23.11.2007	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (23.11.2007)
CEN	EN ISO 17491-3:2008 Suojavaatetus. Kemikaalinsuojavaatteiden testausmenetelmät. Osa 3: Penetraationkestävyyden määrittäminen nestesuihkulla (Jet-testi) (ISO 17491-3:2008)	28.1.2009	EN 463:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.2.2009)
CEN	EN ISO 17491-4:2008 Suojavaatetus. Kemikaalinsuojavaatteiden testausmenetelmät. Osa 4: Penetraationkestävyyden määrittäminen suihkeella (Spray-testi) (ISO 17491-4:2008)	28.1.2009	EN 468:1994 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (28.2.2009)
CEN	EN ISO 20344:2011 Henkilönsuojaimet. Jalkineiden testausmenetelmät (ISO 20344:2011)	16.2.2012	EN ISO 20344:2004 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.6.2012)
CEN	EN ISO 20345:2011 Henkilönsuojaimet. Turvajalkineet (ISO 20345:2011)	16.2.2012	EN ISO 20345:2004 Huomautus 2.1	30.6.2013
CEN	EN ISO 20346:2004 Henkilönsuojaimet. Suojajalkineet (ISO 20346:2004)	6.10.2005	EN 346:1992 EN 346-2:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)
	EN ISO 20346:2004/A1:2007	8.3.2008	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (31.3.2008)
	EN ISO 20346:2004/AC:2007			
CEN	EN ISO 20347:2012 Henkilönsuojaimet. Työjalkineet (ISO 20347:2012)	20.12.2012	EN ISO 20347:2004 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (30.4.2013)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN ISO 20349:2010 Henkilönsuojaimet. Valimoissa ja hitsaustyössä esiintyviltä lämpöriskeiltä ja sulametalliroiskeilta suojaava jalkine. Vaatimukset ja testausmenetelmät (ISO 20349:2010)	9.7.2011		
CEN	EN ISO 20471:2013 Erittäin näkyvä vaatetus. Testausmenetelmät ja vaatimukset (ISO 20471:2013)	28.6.2013	EN 471:2003+A1:2007 Huomautus 2.1	30.9.2013
CEN	EN 24869-1:1992 Akustiikka. Kuulonsuojaimet. äänenvaimennuksen subjektiivinen mittaamenetelmä	16.12.1994		
Cenelec	EN 50286:1999 Eristeaineiset suojavaatteet pienjänniteasennuksiin	16.3.2000		
	EN 50286:1999/AC:2004			
Cenelec	EN 50321:1999 Alle 1 000 V a.c. ja 1 500 V d.c asennuksissa käytettävät eristetyt jalkineet	16.3.2000		
Cenelec	EN 50365:2002 Sähköisesti eristävät suojakypärät pienjänniteasennuksiin	10.4.2003		
Cenelec	EN 60743:2001 Jännitetyt - Terminologia työkaluille ja laitteille IEC 60743:2001	10.4.2003	EN 60743:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.12.2004)
	EN 60743:2001/A1:2008 IEC 60743:2001/A1:2008	9.7.2011	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (9.7.2011)
Cenelec	EN 60895:2003 Jännitetyt - 800 kV ja ± 600 kV nimellijännitteellä käytettävät johtavat vaatteet IEC 60895:2002 (Muutettu)	6.10.2005	EN 60895:1996 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.7.2006)
Cenelec	EN 60903:2003 Jännitetyt - eristeaineiset hansikkaat IEC 60903:2002 (Muutettu)	6.10.2005	EN 50237:1997 + EN 60903:1992 + A11:1997 Huomautus 2.1	Voimassaolo lakkaa (1.7.2006)
Cenelec	EN 60984:1992 Jännitetöissä käytettävät eristeaineiset hihat. IEC 60984:1990 (Muutettu)	4.6.1999		
	EN 60984:1992/A11:1997	4.6.1999	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (4.6.1999)
	EN 60984:1992/A1:2002 IEC 60984:1990/A1:2002	10.4.2003	Huomautus 3	Voimassaolo lakkaa (6.10.2005)

(¹) ESO: Eurooppalainen standardointiorganisaatio:

- CEN: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, puh. +32 25500811; faksi +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
- Cenelec: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, puh. +32 25196871; faksi +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
- ETSI: 650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, puh. +33 492944200; faksi +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

Huomautus 1: Yleensä korvattavan standardin noudattamisesta johtuva vaatimustenmukaisuusolettamus lakkaa päivänä, jona eurooppalainen standardointiorganisaatio poistaa kyseisen standardin käytöstä. Tällaisten standardien käyttäjiä pyydetään kuitenkin kiinnittämään huomiota siihen, että joissakin poikkeustapauksissa asia voi olla toisin.

- Huomautus 2.1: Uuden (tai muutetun) standardin soveltamisala on sama kuin standardin, jonka se korvaa. Olettamus siitä, että unionin asiaankuuluvan lainsäädännön olennaisia tai muita vaatimuksia noudatetaan, jos korvattavaa standardia noudatetaan, lakkaa mainittuna päivänä.
- Huomautus 2.2: Uuden standardin soveltamisala on laajempi kuin standardin, jonka se korvaa. Olettamus siitä, että unionin asiaankuuluvan lainsäädännön olennaisia tai muita vaatimuksia noudatetaan, jos korvattavaa standardia noudatetaan, lakkaa mainittuna päivänä.
- Huomautus 2.3: Uuden standardin soveltamisala on suppeampi kuin standardin, jonka se korvaa. Olettamus siitä, että unionin asiaankuuluvan lainsäädännön olennaisia tai muita vaatimuksia noudatetaan, jos (osittain) korvattavaa standardia noudatetaan, lakkaa mainittuna päivänä niiden tuotteiden tai palvelujen osalta, jotka kuuluvat uuden standardin soveltamisalaan. Olettamus unionin asiaankuuluvan lainsäädännön olennaisten tai muiden vaatimusten noudattamisesta jatkuu niiden tuotteiden tai palvelujen osalta, jotka kuuluvat (osittain) korvattavan standardin soveltamisalaan, mutta eivät kuulu uuden standardin soveltamisalaan.
- Huomautus 3: Kun kyseessä ovat muutokset, viitattuna standardina on EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset sekä tämä uusi muutos. Kumotuksi standardiksi käsitetään EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset mutta ei tätä uutta muutosta. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta unionin asiaankuuluvan lainsäädännön olennaisten tai muiden vaatimusten mukaisuudesta.

HUOM:

- Tietoja standardien saatavuudesta saa joko eurooppalaisilta standardointiorganisaatioilta tai kansallisilta standardointielimiltä, joita koskeva luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asetuksen (EU) N:o 1025/2012 (1) 27 artiklan mukaisesti.
- Eurooppalaiset standardointiorganisaatiot vahvistavat standardeja englanninkielisinä (CEN ja Cenelec julkaisevat myös ranskaksi ja saksaksi). Kansalliset standardointielimet kääntävät standardien otsikot myöhemmin kaikille muille vaadituille Euroopan unionin virallisille kielille. Euroopan komissio ei vastaa viralliseen lehteen julkaistaviksi esitettyjen otsikoiden oikeellisuudesta.
- Viittaukset oikaisuihin ".../AC:YYYY" julkaistaan vain tiedoksi. Oikaisulla poistetaan paino-, kieli- ja vastaavat virheet standardin tekstistä, ja ne voivat koskea eurooppalaisen standardointiorganisaation hyväksymän standardin yhtä tai useampaa kieliversiota (englanti, ranska ja/tai saksa).
- Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavana kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä.
- Tämä luettelo korvaa kaikki aiemmin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistut luettelot. Euroopan komissio huolehtii kyseisen luettelon ajan tasalle saattamisesta.
- Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista ja muista eurooppalaisista standardeista saa internet-osoitteesta

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

(1) EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12.

Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto

(Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien yhdenmukaistettujen standardien otsikot ja viitenumerot)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/C 186/02)

ESO:n viitenumero (1)	Yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja nimi (ja viiteasiakirja)	Korvattavan standardin viitenumero	Standardin soveltamispäivä yhdenmukaistettuna standardina	Rinnakkaisuusjakson päättymispäivä Huomautus 4
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1:1998 Savukaasuhormilla ja höyrystyspolttimella varustettu öljy- liesi		1.1.2008	1.1.2009
	EN 1:1998/A1:2007	Huomautus 3	1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 40-4:2005 Valaisinpylväät. Osa 4: Betonipylväät		1.10.2006	1.10.2007
	EN 40-4:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 40-5:2002 Valaisinpylväät. Osa 5: Teräspylväiden laatuvaatimukset		1.2.2003	1.2.2005
CEN	EN 40-6:2002 Valaisinpylväät. Osa 6: Alumiinipylväiden laatuvaatimukset		1.2.2003	1.2.2005
CEN	EN 40-7:2002 Valaisinpylväät. Osa 7: Kuituvahvisteisten muovivalaisin- pylväiden laatuvaatimukset		1.10.2003	1.10.2004
CEN	EN 54-2:1997 Paloilmoittimet. Osa 2: Ilmoitinkeskukset		1.1.2008	1.8.2009
	EN 54-2:1997/A1:2006	Huomautus 3	1.1.2008	1.8.2009
	EN 54-2:1997/AC:1999		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 54-3:2001 Palonhavaitsemis- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 3: Korvin kuultavat palohälytyslaitteet		1.4.2003	1.6.2009
	EN 54-3:2001/A1:2002	Huomautus 3	1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-3:2001/A2:2006	Huomautus 3	1.3.2007	1.6.2009
CEN	EN 54-4:1997 Paloilmoittimet. Osa 4: Teholähteet		1.10.2003	1.8.2009
	EN 54-4:1997/A1:2002	Huomautus 3	1.10.2003	1.8.2009
	EN 54-4:1997/A2:2006	Huomautus 3	1.6.2007	1.8.2009
	EN 54-4:1997/AC:1999		1.6.2005	1.6.2005

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 54-5:2000 Palonhavaitsemis- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 5: Lämpöilmaisimet. Pisteilmaisimet		1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-5:2000/A1:2002	Huomautus 3	1.4.2003	30.6.2005
CEN	EN 54-7:2000 Palonhavaitsemis- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 7: Savuilmaisimet. Pisteilmaisimet, jotka käyttävät sironnutta valoa, läpi kulkenutta valoa tai ionisaatiota		1.4.2003	1.8.2009
	EN 54-7:2000/A1:2002	Huomautus 3	1.4.2003	30.6.2005
	EN 54-7:2000/A2:2006	Huomautus 3	1.5.2007	1.8.2009
CEN	EN 54-10:2002 Palonilmaisui- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 10: Liekki-ilmaisimet. Pistemäiset anturit		1.9.2006	1.9.2008
	EN 54-10:2002/A1:2005	Huomautus 3	1.9.2006	1.9.2008
CEN	EN 54-11:2001 Palonhavaitsemis- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 11: Palopainikkeet		1.9.2006	1.9.2008
	EN 54-11:2001/A1:2005	Huomautus 3	1.9.2006	1.9.2008
CEN	EN 54-12:2002 Paloilmoittimet. Osa 12: Savuilmaisimet. Optiset linjalmaisimet		1.10.2003	31.12.2005
CEN	EN 54-16:2008 Paloilmoittimet. Osa 16: äänihälytyksen hallinta- ja osoituslaitteet		1.1.2009	1.4.2011
CEN	EN 54-17:2005 Palonhavaitsemis- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 17: Oikosulkuerottimet		1.10.2006	1.12.2008
	EN 54-17:2005/AC:2007		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 54-18:2005 Palonilmaisui- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 18: Vaatimukset ja testausmenetelmät paloilmoitinjärjestelmän tiedonsiirron välinlaitteille		1.10.2006	1.12.2008
	EN 54-18:2005/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 54-20:2006 Paloilmoittimet. Osa 20: Näytteenottoilmaisimet		1.4.2007	1.7.2009
	EN 54-20:2006/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 54-21:2006 Palonhavainnointi- ja palohälytysjärjestelmät. Osa 21: Hälytyksen siirto- ja vikavaroituksen välityslaitteet		1.3.2007	1.6.2009

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 54-23:2010 Paloilmoittimet. Osa 23: Palohälytyslaitteet. Näkyvät hälyttimet		1.12.2010	31.12.2013
CEN	EN 54-24:2008 Paloilmoittimet. Osa 24: Äänihälytysjärjestelmän komponentit. Kaiuttimet		1.1.2009	1.4.2011
CEN	EN 54-25:2008 Paloilmoittimet. Osa 25: Radiolinkejä käyttävät komponentit		1.1.2009	1.4.2011
	EN 54-25:2008/AC:2012		1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 179:2008 Lukot ja rakennushelat. Painikkeella tai työntölevyllä avattavat poistumisovien lukkolaitteet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 179:1997	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 197-1:2011 Sementti. Osa 1: Tavallisten sementtien koostumus, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus	EN 197-1:2000 EN 197-4:2004	1.7.2012	1.7.2013
CEN	EN 295-1:2013 Viemärointiin tarkoitetut lasitetut saviputkistot. Osa 1: Vaatimukset putkille, sovitteille ja liitoksille	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-4:2013 Viemärointiin tarkoitetut lasitetut saviputkistot. Osa 4: Vaatimukset sovitteille, jatkoyhteille ja taipuisille väliputkille	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-5:2013 Viemärointiin tarkoitetut lasitetut saviputkistot. Osa 5: Vaatimukset reiätetyille putkille ja sovitteille	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-6:2013 Viemärointiin tarkoitetut lasitetut saviputkistot. Osa 6: Vaatimukset miesluukkujen ja tarkastuskaivojen komponenteille	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 295-7:2013 Viemärointiin tarkoitetut lasitetut saviputkistot. Osa 7: Vaatimukset työntämällä asennettaville putkille ja liitoksille	EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 331:1998 Käsiikäyttöiset palloventtiilit ja kartiomaiset tulppaventtiilit rakennusten kaasuasennuksissa		1.9.2011	1.9.2012
	EN 331:1998/A1:2010	Huomautus 3	1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 413-1:2011 Muurassementti. Osa 1: Koostumus, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus	EN 413-1:2004	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 416-1:2009 Teolliseen käyttöön tarkoitetut yhdellä polttimella varustetut kaasukäyttöiset säteilyputkilämmittimet. Osa 1: Turvallisuusvaatimukset (sisältää muutokset A1:2000, A2:2001 ja A3:2002)		1.12.2009	1.12.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 438-7:2005 Korkeapaineekoristelaminaatit (HPL). Lämpökovettuviin hartseihin perustuvat levyt (laminaatit). Osa 7: Sisä- ja ulkoseiniin ja kattoihin tarkoitetut täyslaminaatti- ja korkeapainelaminaattikomposiittipaneelit		1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 442-1:1995 Radiaattorit ja konvektorit. Osa 1: Tekninen erittely ja vaatimukset		1.12.2004	1.12.2005
	EN 442-1:1995/A1:2003	Huomautus 3	1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 450-1:2012 Betoniin käytettävä lentotuhka. Osa 1: Määritelmät, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus	EN 450-1:2005+A1:2007	1.5.2013	1.5.2014
CEN	EN 459-1:2010 Rakennuskalkki. Osa 1: Määritelmät, määrittelyt ja vaatimustenmukaisuus	EN 459-1:2001	1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 490:2011 Betonikattotiilet ja niiden sovitussosat kattoihin ja seiniin. Tuotetiedot	EN 490:2004	1.8.2012	1.8.2012
CEN	EN 492:2012 Kuitusementtilaatat ja kiinnitysosat. Tuotestandardi ja testimenetelmät	EN 492:2004	1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 494:2012 Kuitusementtiaaltolevyt ja kiinnitysosat. Tuotestandardi ja testimenetelmät	EN 494:2004+A3:2007	1.8.2013	1.8.2013
CEN	EN 516:2006 Kattojen esivalmistetut lisätarvikkeet. Kattokulkutiet. Kattosillat, askeltasot ja askelmat		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 517:2006 Kattojen esivalmistetut lisätarvikkeet. Kattoturvakoukut		1.12.2006	1.12.2007
CEN	EN 520:2004+A1:2009 Kipsilevyt. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät	EN 520:2004	1.6.2010	1.12.2010
CEN	EN 523:2003 Teräsnauhasta valmistetut jänneterästen suojausputket. Terminologia, vaatimukset, laadunvalvonta		1.6.2004	1.6.2005
CEN	EN 534:2006+A1:2010 Bitumiaaltolevyt. Tuotestandardi ja testimenetelmät	EN 534:2006	1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 544:2011 Mineraalisella ja/tai synteettisellä tukikerroksella varustetut bitumiset kattolaatat. Tuotestandardi ja testimenetelmät	EN 544:2005	1.4.2012	1.4.2012
CEN	EN 572-9:2004 Rakennuslasit. Perustuotteet. Soodakalkkisiilikaattilasi. Osa 9: Vaatimustenmukaisuuden arviointi/Tuotestandardi		1.9.2005	1.9.2006

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 588-2:2001 Kuitusementtiset viemäriputket. Osa 2: Miesluukut ja tarkistuskaivot		1.10.2002	1.10.2003
CEN	EN 598:2007+A1:2009 Pallografiittivalurautaiset putket, liittimet, varusteet ja yhteen viemärintikäyttöön. Vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 598:2007	1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 621:2009 Muuhun kuin kotitalouskäyttöön tarkoitettujen kaasukäyttöisten kiertoilmalämmittimien, joiden polttoaineteho on enintään 300 kW. Laitteissa ei ole palamisilma- tai savukaasupuhallinta		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 671-1:2012 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Palopostit. Osa 1: Pikkupalopostit, joissa on muotonsa säilyttävä letku	EN 671-1:2001	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 671-2:2012 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Palopostit. Osa 2: Palopostit, joissa on litteäksi puristuva letku	EN 671-2:2001	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 681-1:1996 Elastomeeriset tiivisteet. Vesi- ja viemäriputkistojen tiivisteiden materiaalivaatimukset. Osa 1: Vulkanoitu kumi		1.1.2003	1.1.2009
	EN 681-1:1996/A1:1998	Huomautus 3	1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-1:1996/A2:2002	Huomautus 3	1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-1:1996/A3:2005	Huomautus 3	1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 681-2:2000 Elastomeeriset tiivisteet. Vesi- ja viemäriputkistojen tiivisteiden materiaalivaatimukset. Osa 2: Termoplastiset elastomeerit		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-2:2000/A1:2002	Huomautus 3	1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-2:2000/A2:2005	Huomautus 3	1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 681-3:2000 Elastomeeriset tiivisteet. Vesi- ja viemäriputkistojen tiivisteiden materiaalivaatimukset. Osa 3: Solukumit		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-3:2000/A1:2002	Huomautus 3	1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-3:2000/A2:2005	Huomautus 3	1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 681-4:2000 Elastomeeriset tiivisteet. Vesi- ja viemäriputkistojen tiivisteiden materiaalivaatimukset. Osa 4: Valetut polyuretaanitiivisteosat		1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-4:2000/A1:2002	Huomautus 3	1.1.2003	1.1.2004
	EN 681-4:2000/A2:2005	Huomautus 3	1.7.2012	1.7.2012

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 682:2002 Elastomeeriset tiivisteet. Kaasun ja nestemäisen hiilivedyn siirtoon käytettävien putkien ja liittimien tiivisteiden materiaalivaatimukset		1.10.2002	1.12.2003
	EN 682:2002/A1:2005	Huomautus 3	1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 771-1:2011 Muurauskappaleiden spesifikaatiot. Osa 1: Poltetut tiilet	EN 771-1:2003	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-2:2011 Muurauskappaleiden spesifikaatiot. Osa 2: Kalkkihiekkatiilet ja -harkot	EN 771-2:2003	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-3:2011 Muurauskappaleiden spesifikaatiot. Osa 3: Betoniharkot (Normaalipainoinen kiviaines ja kevytrunkoaines)	EN 771-3:2003	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-4:2011 Muurauskappaleiden spesifikaatiot. Osa 4: Höyrykarkaistut kevytbetoniharkot	EN 771-4:2003	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-5:2011 Muurauskappaleiden spesifikaatiot. Osa 5: Keinokivimuurauskappaleet	EN 771-5:2003	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 771-6:2011 Muurauskappaleiden spesifikaatiot. Osa 6: Luonnonkivimuurauskappaleet	EN 771-6:2005	1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 777-1:2009 Teolliseen käyttöön tarkoitetut kaasukäyttöiset säteilyputkilämmittimet. Osa 1: Järjestelmä D, turvallisuusvaatimukset (sisältää muutokset A1:2001, A2:2001 ja A3:2002)		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-2:2009 Teolliseen käyttöön tarkoitetut kaasukäyttöiset säteilyputkilämmittimet. Osa 2: Järjestelmä E, turvallisuusvaatimukset (sisältää muutokset A1:2001, A2:2001 ja A3:2002)		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-3:2009 Teolliseen käyttöön tarkoitetut kaasukäyttöiset säteilyputkilämmittimet. Osa 3: Järjestelmä F, turvallisuusvaatimukset (sisältää muutokset A1:2001, A2:2001 ja A3:2002)		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 777-4:2009 Teolliseen käyttöön tarkoitetut kaasukäyttöiset säteilyputkilämmittimet. Osa 4: Järjestelmä H, turvallisuusvaatimukset (sisältää muutokset A1:2001, A2:2001 ja A3:2002)		1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 778:2009 Kotitalouskäyttöön tarkoitetut kaasukäyttöiset kiertoilmalämmittimet, joiden polttoaineteho on enintään 70 kW. Laitetta ei ole varustettu palamisilma- tai savukaasupuhaltimella		1.8.2010	1.8.2011

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 845-1:2003+A1:2008 Muurattuja rakenteita täydentävien tuotteiden spesifikaatiot. Osa 1: Muuraussiteet, kiinnitysvanteet, palkkikannakkeet ja konsolit	EN 845-1:2003	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 845-2:2003 Muurattuja rakenteita täydentävien tuotteiden spesifikaatiot. Osa 2: Ylityspalkit		1.2.2004	1.4.2006
CEN	EN 845-3:2003+A1:2008 Muurattuja rakenteita täydentävien tuotteiden spesifikaatiot. Osa 3: Muuraussaaman raudoiteteräsverkot	EN 845-3:2003	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 858-1:2002 Kevyiden nesteiden erottimet (esim. öljy ja bensiini). Osa 1: Tuotesuunnittelun perusteet, suoritus ja testaus, merkintä ja laadunvalvonta		1.9.2005	1.9.2006
	EN 858-1:2002/A1:2004	Huomautus 3	1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 877:1999 Valurautaiset putket, yhteet ja tarvikkeet veden poistamiseen rakennuksista. Vaatimukset, testausmenetelmät ja laatuvaakuutus		1.1.2008	1.9.2009
	EN 877:1999/A1:2006	Huomautus 3	1.1.2008	1.9.2009
	EN 877:1999/A1:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 934-2:2009+A1:2012 Betonin, laastin ja injektointilaastin lisäaineet. Osa 2: Betonin lisäaineet. Määritelmät, vaatimukset, vaatimustenmukaisuus ja merkintä	EN 934-2:2009	1.3.2013	1.9.2013
CEN	EN 934-3:2009+A1:2012 Betonin, laastin ja injektointilaastin lisäaineet. Osa 3: Muurauslaastin lisäaineet. Määritelmät, vaatimukset, vaatimustenmukaisuus ja merkintä	EN 934-3:2009	1.3.2013	1.9.2013
CEN	EN 934-4:2009 Betonin, laastin ja injektointilaastin lisäaineet. Osa 4: Ankkurijänteiden injektointilaastin lisäaineet. Määritelmät, vaatimukset, vaatimustenmukaisuus ja merkintä	EN 934-4:2001	1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 934-5:2007 Betonin, laastin ja juotoslaastin lisäaineet. Osa 5: Ruiskubetonin lisäaineet. Määritelmät, määrittelyt ja vaatimustenmukaisuus		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 969:2009 Pallografiittivalurautaiset putket, liittimet, varusteet ja yhteet kaasuputkistöihin. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 997:2012 WC-istuin ja WC-kalusteet kiinteällä vesilukolla	EN 997:2003	1.12.2012	1.6.2013
	EN 997:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 998-1:2010 Laastien spesifikaatiot. Osa 1: Rappauslaastit ja tasoitteet	EN 998-1:2003	1.6.2011	1.6.2012

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 998-2:2010 Laastien spesifikaatiot. Osa 2: Muurauslaastit	EN 998-2:2003	1.6.2011	1.6.2012
CEN	EN 1013:2012 Valoa läpäisevät yksikerroksiset profiloituneet muovilevykatteet sisä- ja vesikattoihin, seiniin ja alakattoihin. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.9.2013	1.9.2014
CEN	EN 1020:2009 Muuhun kuin kotitalouskäyttöön tarkoitettujen kaasukäyttöisten kiertoilmalämmittimien, joiden polttoaineteho on enintään 300 kW. Laite varustettu palamisilma- tai savukaasupuhaltimella		1.8.2010	1.8.2011
CEN	EN 1036-2:2008 Rakennuslasit. Sisäkäyttöön tarkoitettujen hopealla pinnoitettujen tasopeilit. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi; tuotestandardi		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1051-2:2007 Rakennuslasit. Lasitiilet ja -laatat. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi; tuotestandardi		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1057:2006+A1:2010 Kupari ja kupariseokset. Saumattomat pyöreät kupariputket LVI-käyttöön	EN 1057:2006	1.12.2010	1.12.2010
CEN	EN 1090-1:2009+A1:2011 Teräs- ja alumiinirakenteiden toteutus. Osa 1: Vaatimukset rakenteellisten kokoonpanojen vaatimustenmukaisuuden arviointiin	EN 1090-1:2009	1.9.2012	1.7.2014
CEN	EN 1096-4:2004 Rakennuslasit. Pinnoitettu lasi. Osa 4: Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1123-1:1999 Jätevesijärjestelmissä käytettävät teräksiset pituushitsatut kuumasinkityt muhviliset putket ja osat. Osa 1: Vaatimukset, testaus, laadunvalvonta		1.6.2005	1.6.2006
	EN 1123-1:1999/A1:2004	Huomautus 3	1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 1124-1:1999 Ruostumattomat pituushitsatut muhviliset putket ja putken osat viemärijärjestelmiin. Osa 1: Vaatimukset, testaus ja laadunvarmistus		1.6.2005	1.6.2006
	EN 1124-1:1999/A1:2004	Huomautus 3	1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 1125:2008 Lukot ja rakennushelat. Avauspuomilla avattavat poistumisovien lukkolaitteet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 1125:1997	1.1.2009	1.1.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1154:1996 Lukot ja rakennushelat. Säädettävät ovensulkimet. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1154:1996/A1:2002	Huomautus 3	1.10.2003	1.10.2004
	EN 1154:1996/A1:2002/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 1155:1997 Lukot ja rakennushelat. Sähköisesti ohjatut aukipitolaitteet kääntöoviin. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1155:1997/A1:2002	Huomautus 3	1.10.2003	1.10.2004
	EN 1155:1997/A1:2002/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 1158:1997 Lukot ja rakennushelat. Ovikoordinaattorit. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.10.2003	1.10.2004
	EN 1158:1997/A1:2002	Huomautus 3	1.10.2003	1.10.2004
	EN 1158:1997/A1:2002/AC:2006		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 1168:2005+A3:2011 Betonivalmismosat. Ontelolaatat	EN 1168:2005+A2:2009	1.7.2012	1.7.2013
CEN	EN 1279-5:2005+A2:2010 Rakennuslasit. Eristyslasit. Osa 5: Vaatimustenmukaisuuden arviointi	EN 1279- 5:2005+A1:2008	1.2.2011	1.2.2012
CEN	EN 1304:2005 Savikattotiilet. Tuotemäärittelyt ja vaatimukset		1.2.2006	1.2.2007
CEN	EN 1317-5:2007+A2:2012 Kaitteet ja törmäysvaimentimet. Osa 5: Tuotevaatimukset, kestävyys ja vaatimustenmukaisuuden arviointi	EN 1317- 5:2007+A1:2008	1.1.2013	1.1.2013
	EN 1317-5:2007+A2:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 1319:2009 Kotikäyttöön tarkoitetut kaasua käyttävät puhaltimella varustetut lämmön virtaukseen perustuvat ilmanlämmittimet, joissa puhaltimella varustetut polttimet eikä polttoaine-teho ylitä 70 kW		1.10.2010	1.10.2011
CEN	EN 1337-3:2005 Rakennelaakerit. Osa 3: Kumilevyllaakerit		1.1.2006	1.1.2007
CEN	EN 1337-4:2004 Rakennelaakerit. Osa 4: Rullallaakerit		1.2.2005	1.2.2006
	EN 1337-4:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 1337-5:2005 Rakennelaakerit. Osa 5: Kumipesälaakerit		1.1.2006	1.1.2007
CEN	EN 1337-6:2004 Rakennelaakerit. Osa 6: Keinullaakerit		1.2.2005	1.2.2006

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1337-7:2004 Rakennelaakerit. Osa 7: Kalotti- ja sylinterilaakerit varustettuna PTFE-liukupinnoilla	EN 1337-7:2000	1.12.2004	1.6.2005
CEN	EN 1337-8:2007 Rakennelaakerit. Osa 8: Ohjauslaakerit ja estolaakerit		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 1338:2003 Betoniset päällystekivet. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.3.2004	1.3.2005
	EN 1338:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1339:2003 Betoniset päällystelaatat. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.3.2004	1.3.2005
	EN 1339:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1340:2003 Betoniset reunakivet. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.2.2004	1.2.2005
	EN 1340:2003/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1341:2012 Ulkotilojen luonnonkivipäällystelaatat. Vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 1341:2001	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1342:2012 Ulkotilojen noppa- ja nupukivet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 1342:2001	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1343:2012 Ulkotilojen reunakivet. Vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 1343:2001	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 1344:2002 Tiilipäällystekivet. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.1.2003	1.1.2004
CEN	EN 1423:2012 Tiemerintämateriaalit. Sirottemateriaalit: lasihelmet, kitkaa lisäävät materiaalit ja näiden kahden seokset	EN 1423:1997	1.11.2012	1.11.2012
	EN 1423:2012/AC:2013		1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 1433:2002 Ajoneuvo- ja jalankulkualueiden viemärintikourut. Luokitus, suunnittelu ja testausvaatimukset, merkintä ja laadunvalvonta		1.8.2003	1.8.2004
	EN 1433:2002/A1:2005	Huomautus 3	1.1.2006	1.1.2006
CEN	EN 1457-1:2012 Savupiiput. Savi/keraaminen sisäputki. Osa 1: Vaatimukset ja koemenetelmät sisäputkille kuivissa käyttöolosuhteissa	EN 1457:1999	1.11.2012	1.11.2013

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1457-2:2012 Savupiiput. Savi/keraaminen sisäputki. Osa 2: Vaatimukset ja koemenetelmät sisäputkille määritetyissä käyttöolosuhteissa	EN 1457:1999	1.11.2012	1.11.2013
CEN	EN 1463-1:2009 Tiemerkintämateriaalit. Heijastavat tiemerkintänaamat. Osa 1: Uuden tuotteen toiminnalliset vaatimukset	EN 1463-1:1997	1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 1469:2004 Luonnonkivituotteet. Verhoukseen tarkoitettujen luonnonkivilaatojen vaatimukset		1.7.2005	1.7.2006
CEN	EN 1504-2:2004 Betonirakenteiden suojaus- ja korjausaineet ja niiden yhdistelmät. Määritelmät, vaatimukset, laadunvalvonta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi. Osa 2: Betonipinnan suojaus		1.9.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-3:2005 Betonirakenteiden suojaus- ja korjausaineet ja niiden yhdistelmät. Määritelmät, vaatimukset, laadunvalvonta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi. Osa 3: Rakenteellinen ja ei-rakenteellinen korjaus		1.10.2006	1.1.2009
CEN	EN 1504-4:2004 Betonirakenteiden suojaus- ja korjausaineet ja niiden yhdistelmät. Määritelmät, vaatimukset, laadunvalvonta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi. Osa 4: Rakenteellinen liimaus		1.9.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-5:2004 Betonirakenteiden suojaus- ja korjausaineet ja niiden yhdistelmät. Määritelmät, vaatimukset, laadunvalvonta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi. Osa 5: Betonirakenteen injektointi		1.10.2005	1.1.2009
CEN	EN 1504-6:2006 Betonirakenteiden suojaus- ja korjausaineet ja niiden yhdistelmät. Määritelmät, vaatimukset, laadunvalvonta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi. Osa 6: Betoniterästängon ankkurointi		1.6.2007	1.1.2009
CEN	EN 1504-7:2006 Betonirakenteiden suojaus- ja korjausaineet ja niiden yhdistelmät. Määritelmät, vaatimukset, laadunvalvonta ja vaatimustenmukaisuuden arviointi. Osa 7: Raudoituksen korroosionesto		1.6.2007	1.1.2009
CEN	EN 1520:2011 Harvasta kevytrunkoainebetonista valmistetut rakenteellisesti tai ei-rakenteellisesti raudoitettavat elementit	EN 1520:2002	1.1.2012	1.1.2013
CEN	EN 1748-1-2:2004 Rakennuslasit. Erikoisperustuotteet. Borosilikaattilasi. Osa 1-2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1748-2-2:2004 Rakennuslasit. Erikoisperustuote. Lasikeraamit. Osa 2-2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.9.2005	1.9.2006

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 1806:2006 Savupiiput. Savi/keramiset savuhormielementit. Vaatimukset ja koemenetelmät		1.5.2007	1.5.2008
CEN	EN 1825-1:2004 Rasvanerottimet. Osa 1: Suunnittelun perusteet, suoritus ja testaus, merkintä ja laadunvalvonta		1.9.2005	1.9.2006
	EN 1825-1:2004/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 1856-1:2009 Savupiiput. Vaatimukset metallisavupiipuille. Osa 1: Järjestelmäsavupiiput	EN 1856-1:2003	1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 1856-2:2009 Savupiiput. Vaatimukset metallisavupiipuille. Osa 2: Metallihormiputket ja yhdysputket	EN 1856-2:2004	1.3.2010	1.3.2011
CEN	EN 1857:2010 Savupiiput - Savupiipun osat - Betoniset savuhormit	EN 1857:2003+A1:2008	1.1.2011	1.1.2012
CEN	EN 1858:2008+A1:2011 Savupiiput. Savupiipun osat. Betoniset piippuelementit	EN 1858:2008	1.4.2012	1.4.2013
CEN	EN 1863-2:2004 Rakennuslasit. Lämpölujitettu soodakalkkisilikaattilasi. Osa 2: Vaatimustenmukaisuusarviointi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 1873:2005 Kattojen esivalmistetut lisätarvikkeet. Yksilölliset, muoviset kattovalokuvut. Tuotestandardi ja testimenetelmät		1.10.2006	1.10.2009
CEN	EN 1916:2002 Betoniputket ja soviteosat, raudoitettut, raudoittamattomat ja teräskuiduilla vahvistetut		1.8.2003	23.11.2004
	EN 1916:2002/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 1917:2002 Betoniset hulevesi- ja viemärikaivot, raudoitettut, raudoittamattomat ja teräskuiduilla vahvistetut		1.8.2003	23.11.2004
	EN 1917:2002/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 1935:2002 Rakennushelat. Yksiakselliset saranat. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.10.2002	1.12.2003
	EN 1935:2002/AC:2003		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 10025-1:2004 Kuumavalssatut rakenneteräkset. Osa 1: Yleiset tekniset toimitusehdot		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 10088-4:2009 Ruostumattomat teräkset. Osa 4: Rakennuskäyttöön tarkoitettut korroosionkestävät levyt ja nauhat. Tekniset toimitusehdot		1.2.2010	1.2.2011

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 10088-5:2009 Ruostumattomat teräkset. Osa 5: Rakennuskäyttöön tarkoitetut korroosionkestävät tangot, valssilangat, langat, profiilit ja kirkkaat tuotteet. Tekniset toimitusehdot		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 10210-1:2006 Kuumamuovatu seostamattomista teräksistä ja hienoraeteräksistä valmistetut rakenneputket. Osa 1: Tekniset toimitusehdot		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 10219-1:2006 Kylmämuovatu hitsatut seostamattomista teräksistä ja hienoraeteräksistä valmistetut rakenneputket. Osa 1: Tekniset toimitusehdot		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 10224:2002 Seostamattomat teräspannet ja putkenosat veden ja vesipitoisten nesteiden siirtoon. Tekniset toimitusehdot		1.4.2006	1.4.2007
	EN 10224:2002/A1:2005	Huomautus 3	1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 10255:2004+A1:2007 Hitsattavat ja kierteittävät seostamattomat teräspannet. Tekniset toimitusehdot		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 10311:2005 Teräspannkien ja putkenosien yhteet veden ja vesipitoisten nesteiden siirtoon		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 10312:2002 Ruostumattomat teräspannet ja osat vesipitoisten nesteiden kuljetukseen, talousvesi mukaan luettuna		1.4.2006	1.4.2007
	EN 10312:2002/A1:2005	Huomautus 3	1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 10340:2007 Rakenteelliseen käyttöön tarkoitetut teräsvalut		1.1.2010	1.1.2011
	EN 10340:2007/AC:2008		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 10343:2009 Rakennuskäyttöön tarkoitetut nuorrutusteräkset. Tekniset toimitusehdot		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 12004:2007+A1:2012 Laattojen kiinnitysaineet. Vaatimukset, vaatimustenmukaisuuden arviointi, luokittelu ja merkintä	EN 12004:2007	1.4.2013	1.7.2013
CEN	EN 12050-1:2001 Jäteveden kiinteistökohtaiset pumppaamot. Rakenne ja testausperiaatteet. Osa 1: Talousjäteveden pumppaamot		1.11.2001	1.11.2002
CEN	EN 12050-2:2000 Jäteveden kiinteistökohtaiset pumppaamot. Rakenne- ja testausperiaatteet. Osa 2: Harmaavesipumppaamot		1.10.2001	1.10.2002

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12050-3:2000 Jäteveden kiinteistökohtaiset pumppaamot. Rakenne- ja testausperiaatteet. Osa 3: Kiinteistön sisäiset talousjäteveden pienpumppaamot		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12050-4:2000 Jäteveden kiinteistökohtaiset pumppaamot. Rakenne- ja testausperiaatteet. Osa 4: Talousjätevesi- ja harmaavesiviemärijärjestelmien takaiskuventtiilit		1.10.2001	1.10.2002
CEN	EN 12057:2004 Luonnonkivi. Lopputuotteet, ohutlaatat. Vaatimukset		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12058:2004 Luonnonkivi. Lopputuotteet, lattia- ja porraskaatat. Vaatimukset		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12094-1:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 1: Vaatimukset ja testimenetelmät sähköisille automaattisille laukaisukeskuksille ja viivelaiteille		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-2:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 2: Vaatimukset ja testimenetelmät ei-sähköisille automaattisille laukaisu- ja viivelaiteille		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-3:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 3: Vaatimukset ja testimenetelmät käsinlaukaisua ja laukaisun keskeytyslaitteita varten		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-4:2004 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät.CO2-laitteistojen komponentit. Osa 4: Vaatimukset ja testimenetelmät korkeapaine-säiliöiden säiliöventtiileille ja näiden toimilaitteille		1.5.2005	1.8.2007
CEN	EN 12094-5:2006 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 5: Vaatimukset ja testimenetelmät korkea- ja matalapaineisille jakoventtiileille ja niiden toimilaitteille	EN 12094-5:2000	1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-6:2006 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 6: Vaatimukset ja testimenetelmät sähköstä riippumattomille laukaisunestolaitteille	EN 12094-6:2000	1.2.2007	1.5.2009
CEN	EN 12094-7:2000 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. CO2-laitteistojen komponentit. Osa 7: Vaatimukset ja testimenetelmät suuttimille		1.10.2001	1.4.2004
	EN 12094-7:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 12094-8:2006 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 8: Vaatimukset ja testimenetelmät liitosputkille ja -letkuille		1.2.2007	1.5.2009

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12094-9:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 9: Vaatimukset ja testimenetelmät erikoispaloilmaisimille		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-10:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Vaatimukset ja testimenetelmät painemittareille ja painekeytkimille		1.2.2004	1.5.2006
CEN	EN 12094-11:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 11: Vaatimukset ja testimenetelmät mekaanisia punnituslaitteita varten		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-12:2003 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 12: Vaatimukset ja testimenetelmät pneumaattisia hälytyslaitteita varten		1.1.2004	1.9.2005
CEN	EN 12094-13:2001 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Kaasusammutuslaitteistojen komponentit. Osa 13: Vaatimukset ja testimenetelmät yksisuuntaventtiileille		1.1.2002	1.4.2004
	EN 12094-13:2001/AC:2002		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 12101-1:2005 Savunhallintajärjestelmät. Osa 1: Savusulut		1.6.2006	1.9.2008
	EN 12101-1:2005/A1:2006	Huomautus 3	1.12.2006	1.9.2008
CEN	EN 12101-2:2003 Savunhallintajärjestelmät. Osa 2: Savunpoistoluukut		1.4.2004	1.9.2006
CEN	EN 12101-3:2002 Savunhallintajärjestelmä. Osa 3: Savunpoistopuhaltimet		1.4.2004	1.4.2005
	EN 12101-3:2002/AC:2005		1.1.2006	1.1.2006
CEN	EN 12101-6:2005 Savunhallintajärjestelmät. Osa 6: Paineistus		1.4.2006	1.4.2007
	EN 12101-6:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 12101-7:2011 Savunhallintajärjestelmät. Osa 7: Savunhallintakanavat		1.2.2012	1.2.2013
CEN	EN 12101-8:2011 Savunhallintajärjestelmät. Osa 8: Savunhallintapellit		1.2.2012	1.2.2013

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12101-10:2005 Savunhallintajärjestelmät. Osa 10: Tehonlähteet		1.10.2006	1.5.2012
	EN 12101-10:2005/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12150-2:2004 Rakennuslasit. Lämpökarkaistu soodakalkkisirikaattiturvaslasit. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi/Tuotestandardi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12209:2003 Lukot ja rakennushelat. Lukkorungot ja salvat. Mekaaniset lukkorungot, salvat ja vastalevyt. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.12.2004	1.6.2006
	EN 12209:2003/AC:2005		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 12259-1:1999 + A1:2001 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Sprinkleri- ja vesivalelulaitteistojen komponentit. Osa 1: Sprinklerit		1.4.2002	1.9.2005
	EN 12259-1:1999 + A1:2001/A2:2004	Huomautus 3	1.3.2005	1.3.2006
	EN 12259-1:1999 + A1:2001/A3:2006	Huomautus 3	1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 12259-2:1999 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Sprinkleri- ja vesivalelulaitteistojen komponentit. Osa 2: Märkähälytysventtiilit		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/A1:2001	Huomautus 3	1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/A2:2005	Huomautus 3	1.9.2006	1.8.2007
	EN 12259-2:1999/AC:2002		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 12259-3:2000 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Sprinkleri- ja vesivalelulaitteistojen komponentit. Osa 3: Kuivahälytysasennusventtiilit		1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-3:2000/A1:2001	Huomautus 3	1.1.2002	1.8.2007
	EN 12259-3:2000/A2:2005	Huomautus 3	1.9.2006	1.8.2007
CEN	EN 12259-4:2000 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Sprinkleri- ja vesivalelulaitteistojen komponentit. Osa 4: Vesimoottorihälytyslaitteet		1.1.2002	1.4.2004
	EN 12259-4:2000/A1:2001	Huomautus 3	1.1.2002	1.4.2004
CEN	EN 12259-5:2002 Kiinteät palonsammutusjärjestelmät. Sprinkleri- ja vesivalelulaitteistojen komponentit. Osa 5: Veden virtauskytkimet		1.7.2003	1.9.2005
CEN	EN 12271:2006 Sirotepintausta. Tuotevaatimukset		1.1.2008	1.1.2011

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12273:2008 Lietepintausta. Tuotevaatimukset		1.1.2009	1.1.2011
CEN	EN 12285-2:2005 Tehdasvalmisteiset terässäiliöt. Osa 2: Maanpäälliset, sylinterimäiset, makaavat yksi- ja kaksoisvaippasäiliöt palaville ja palamattomille vesiä pilaaville nesteille		1.1.2006	1.1.2008
CEN	EN 12326-1:2004 Liuskekivi- ja kivituohteet epäjatkuviin katteisiin ja verhouksiin. Osa 1: Tuotestandardi		1.5.2005	1.5.2008
CEN	EN 12337-2:2004 Rakennuslasit. Kemiallisesti lujitettu soodakalkkisirikaattilasi. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12352:2006 Liikenteen ohjauslaitteet. Varoitusvilkut		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 12368:2006 Liikenteen valo-ohjauslaitteet. Opastimet		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 12380:2002 Viemäreiden alipaineventtiilit. Vaatimukset, testausmenetelmät ja yhdenmukaisuuden arviointi		1.10.2003	1.10.2004
CEN	EN 12446:2011 Savupiiput. Komponentit. Betoniset ulkokuorielementit	EN 12446:2003	1.4.2012	1.4.2013
CEN	EN 12467:2012 Kuitusementitasolevyt. Tuotestandardi ja testimenetelmät	EN 12467:2004	1.7.2013	1.7.2013
CEN	EN 12566-1:2000 Pienet jäteveden käsittelyjärjestelmät, asukasvastineluku enintään 50. Osa 1: Tehdasvalmisteiset saostussäiliöt		1.12.2004	1.12.2005
	EN 12566-1:2000/A1:2003	Huomautus 3	1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 12566-3:2005+A1:2009 Pienet jäteveden käsittelyjärjestelmät, asukasvastineluku enintään 50. Osa 3: Tehdasvalmisteiset ja/tai paikalla kootut talousjäteveden pienpuhdistamot	EN 12566-3:2005	1.11.2009	1.11.2010
CEN	EN 12566-4:2007 Pienet jäteveden käsittelyjärjestelmät, asukasvastineluku enintään 50. Osa 4: Esivalmistetuista osista paikalla kootut saostussäiliöt		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12566-6:2013 Pienet jäteveden käsittelyjärjestelmät, asukasvastineluku enintään 50. Osa 6: Saostussäiliössä esikäsitellylle jätevedelle tarkoitetut tehdasvalmisteiset pienpuhdistamot		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 12591:2009 Bitumi ja bitumiset sideaineet. Tiebitumit. Laatuvaatimukset		1.1.2010	1.1.2011

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12620:2002+A1:2008 Betonikiviainekset	EN 12620:2002	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12676-1:2000 Teiden häikäisysoijat. Osa 1: Suorituskyky ja ominaisuudet		1.2.2004	1.2.2006
	EN 12676-1:2000/A1:2003	Huomautus 3	1.2.2004	1.2.2006
CEN	EN 12737:2004+A1:2007 Betonivalmisosat. Maatalouden rakolattiaelementit		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12764:2004+A1:2008 Saniteettilaitteet. Porealtaan ominaisuudet	EN 12764:2004	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 12794:2005+A1:2007 Betonivalmisosat. Perustuspaalut	EN 12794:2005	1.2.2008	1.2.2009
	EN 12794:2005+A1:2007/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 12809:2001 Kiinteällä polttoaineella lämmitettävä vesikierrolla varustettu huoneenlämmitin. Nimellinen lämmöntuotto max 50 kW. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12809:2001/A1:2004	Huomautus 3	1.7.2005	1.7.2007
	EN 12809:2001/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
	EN 12809:2001/A1:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12815:2001 Kiinteän polttoaineen kotitalousliedet. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.7.2005	1.7.2007
	EN 12815:2001/A1:2004	Huomautus 3	1.7.2005	1.7.2007
	EN 12815:2001/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
	EN 12815:2001/A1:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 12839:2012 Betonielementit. Aitaelementit	EN 12839:2001	1.10.2012	1.10.2013
CEN	EN 12843:2004 Betonivalmisosat. Mastot ja pylväät		1.9.2005	1.9.2007
CEN	EN 12859:2011 Kipsiharkot. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät	EN 12859:2008	1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 12860:2001 Kipsipohjaiset liimat kipsiharkoille ja -laatoille. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.4.2002	1.4.2003
	EN 12860:2001/AC:2002		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 12878:2005 Sementti- tai kalkkipohjaisten rakennusmateriaalien värjäykseen käytettävät pigmentit. Spesifikaatiot ja testimenetelmät		1.3.2006	1.3.2007
	EN 12878:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 12899-1:2007 Liikennemerkkit ja vastaavat liikenteenohjauslaitteet. Osa 1: Liikennemerkkit		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12899-2:2007 Liikennemerkkit ja vastaavat liikenteenohjauslaitteet. Osa 2: Valaistut liikennepollarit		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12899-3:2007 Liikennemerkkit ja vastaavat liikenteenohjauslaitteet. Osa 3: Reunapaalut ja heijastimet		1.1.2009	1.1.2013
CEN	EN 12951:2004 Kattojen esivalmistetut lisätarvikkeet. Kiinteät kattolapetik- kaat. Tuotemäärittelyt ja testausmenetelmät		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 12966-1:2005+A1:2009 Muuttuvat opasteet. Osa 1: Tuotestandardi	EN 12966-1:2005	1.8.2010	1.8.2010
CEN	EN 13024-2:2004 Rakennuslasit. Lämpökarkaistu borosilikaattiturvalasi. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 13043:2002 Kiviainekset teiden, lentokenttien ja muiden liikennöityjen alueiden asfalttimassoihin ja pintauksiin		1.7.2003	1.6.2004
	EN 13043:2002/AC:2004		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13055-1:2002 Kevytkiviainekset. Osa 1: Betonin, laastin ja juotoslaastin kevytkiviainekset		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13055-1:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13055-2:2004 Kevytkiviainekset. Osa 2: Kevytkiviainekset asfalttimassoi- hin ja pintauksiin sekä sitomattomiin ja sidottuihin käyt- tötarkoituksiin		1.5.2005	1.5.2006
CEN	EN 13063-1:2005+A1:2007 Savupiiput. Elementtisavupiippujen savi/keraamiset savu- hormit. Osa 1: Vaatimukset ja testimenetelmät nokipalon kestävyydelle	EN 13063-1:2005	1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13063-2:2005+A1:2007 Savupiiput. Elementtisavupiippujen savi/keraamiset savu- hormit. Osa 2: Vaatimukset ja koemenetelmät kosteissa olosuhteissa	EN 13063-2:2005	1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13063-3:2007 Savupiiput. Elementtisavupiippujen savi/keraamiset savu- hormit. Osa 3: Vaatimukset ja koemenetelmät tuuletushor- milla varustetuille savupiipuille		1.5.2008	1.5.2009
CEN	EN 13069:2005 Savupiiput. Elementtipiippujen savi/keraamiset ulkokuoret. Vaatimukset ja koemenetelmät		1.5.2006	1.5.2007

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13084-5:2005 Vapaasti seisovat teollisuuden savupiiput. Osa 5: Tiilihormien materiaalit. Tuotemäärittelyt		1.4.2006	1.4.2007
	EN 13084-5:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13084-7:2012 Vapaasti seisovat savupiiput. Osa 7: Yksiseinämaisten teräspiippujen ja teräshormien pyöreiden teräsvalmisteiden tuotevaatimukset	EN 13084-7:2005	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13101:2002 Kaivojen askelraudat. Vaatimukset, merkintä, testaus ja yhdenmukaisuuden arviointi		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13108-1:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 1: Asfalttibetoni		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-1:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-2:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 2: Erittäin ohuet asfalttiberokkerokset		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-2:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-3:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 3: Pehmeä asfalttibetoni		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-3:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-4:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 4: Hot Rolled asfaltti		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-4:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-5:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 5: Kivimastiksi-asfaltti (SMA)		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-5:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-6:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 6: Valuasfaltti		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-6:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13108-7:2006 Asfalttimassat. Materiaalivaatimukset. Osa 7: Avoin asfaltti (AA)		1.3.2007	1.3.2008
	EN 13108-7:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 13139:2002 Laastikiviainekset		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13139:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13160-1:2003 Vuodonilmaisujärjestelmät. Osa 1: Yleiset periaatteet		1.3.2004	1.3.2005
CEN	EN 13162:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset mineraalivillatuotteet (MW). Tuotestandardi	EN 13162:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13163:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset paisutetut polystyreenituotteet (EPS). Tuotestandardi	EN 13163:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13164:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset suulakepuristetut polystyreenituotteet (XPS). Tuotestandardi	EN 13164:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13165:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset jäykät polyuretaanituotteet (PUR). Tuotestandardi	EN 13165:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13166:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset fenolivaahdotuotteet (PF). Tuotestandardi	EN 13166:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13167:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset solulasituotteet (CG). Tuotestandardi	EN 13167:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13168:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset lastuvillatuotteet (WW). Tuotestandardi	EN 13168:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13169:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset paisutetut perliittituotteet (EPB). Tuotestandardi	EN 13169:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13170:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset paisutetut korkkituotteet (ICB). Tuotestandardi	EN 13170:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13171:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset puukuitutuotteet (WF). Tuotestandardi	EN 13171:2008	1.9.2013	1.9.2013
CEN	EN 13224:2011 Betonivalmismosat. Ripalaattaelementit	EN 13224:2004+A1:2007	1.8.2012	1.8.2013
CEN	EN 13225:2004 Betonivalmismosat. Pilari- ja palkkielementit		1.9.2005	1.9.2007
	EN 13225:2004/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13229:2001 Kiinteän polttoaineen takkasydämet. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13229:2001/A1:2003	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
	EN 13229:2001/A2:2004	Huomautus 3	1.7.2005	1.7.2007
	EN 13229:2001/AC:2006		1.7.2007	1.7.2007
	EN 13229:2001/A2:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 13240:2001 Kiinteän polttoaineen kamiinat. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.7.2005	1.7.2007
	EN 13240:2001/A2:2004	Huomautus 3	1.7.2005	1.7.2007
	EN 13240:2001/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
	EN 13240:2001/A2:2004/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 13242:2002+A1:2007 Maa- ja vesirakentamisessa ja tienrakenteissa käytettävät sitomattomat ja hydraulisesti sidotut kiviainekset	EN 13242:2002	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 13245-2:2008 Muovit. Rakentamiskäyttökohteisiin tarkoitettavat kovat polyvinyylidikloridit (PVC-U). Osa 2: PVC-U- ja PVC-UE-profiilit sisä- ja ulkoseinien ja -kattojen viimeistelyyn		1.7.2010	1.7.2012
	EN 13245-2:2008/AC:2009		1.7.2010	1.7.2010
CEN	EN 13249:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset teiden ja muiden liikennöityjen alueiden rakentamisessa (lukuun ottamatta rautateitä ja asfaltilla sidottuja kerroksia)		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13249:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.11.2005	1.11.2006
CEN	EN 13250:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset rautateiden rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13250:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13251:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset maanrakennustöissä sekä perustusten ja tukirakenteiden tekemisessä		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13251:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13252:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset kuivatusjärjestelmien rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13252:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13253:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset eroosiosuojausten tekemisessä (rantojen suojarakenteet, luiskien suojaverhokset)		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13253:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 13254:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset altaiden ja patojen rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13254:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
	EN 13254:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13255:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset kanavien rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13255:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
	EN 13255:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13256:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset tunnelien ja maanalaisten tilojen rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13256:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
	EN 13256:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13257:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset kaatopaikkojen rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13257:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
	EN 13257:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13263-1:2005+A1:2009 Betoniin käytettävä silika. Osa 1: Määritelmät, vaatimukset ja vaatimustenmukaisuus	EN 13263-1:2005	1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 13265:2000 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset jätealtaiden rakentamisessa		1.10.2001	1.10.2002
	EN 13265:2000/A1:2005	Huomautus 3	1.6.2006	1.6.2007
	EN 13265:2000/AC:2003		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13279-1:2008 Kipsipohjaiset sideaineet ja kipsilaastit. Osa 1: Määritelmät ja vaatimukset	EN 13279-1:2005	1.10.2009	1.10.2010
CEN	EN 13282-1:2013 Tienrakennuksen hydrauliset sideaineet. Osa 1: Nopeasti kovettuvat tienrakennuksen hydrauliset sideaineet. Koostumus, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.11.2013	1.11.2014

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13310:2003 Keittiön altaat. Toiminnalliset vaatimukset ja testausmenetelmät		1.2.2004	1.2.2006
CEN	EN 13341:2005+A1:2011 Maanpäälliset kestopuoviset varastosäiliöt lämmitysöljylle, kerosiinille ja dieselpolttoaineelle. Puhallusvaletut ja rotaatiovaletut polyeteenisäiliöt sekä rotaatiovaletut anionipolymeridusta polyamiidi 6:sta tehdyt säiliöt. Vaatimukset ja koemenetelmät.	EN 13341:2005	1.10.2011	1.10.2011
CEN	EN 13361:2004 Synteettiset georisteet. Toiminnalliset vaatimukset altaiden ja patojen rakentamisessa		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13361:2004/A1:2006	Huomautus 3	1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13362:2005 Synteettiset georisteet. Toiminnalliset vaatimukset kanavien rakentamisessa		1.2.2006	1.2.2007
CEN	EN 13383-1:2002 Suojakivet. Osa 1: Tuotevaatimukset		1.3.2003	1.6.2004
	EN 13383-1:2002/AC:2004		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13407:2006 Seinäurinaalit. Toiminnalliset vaatimukset ja testausmenetelmät		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13450:2002 Raidesepelikiviat		1.10.2003	1.6.2004
	EN 13450:2002/AC:2004		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13454-1:2004 Kalsiumsulfaattipohjaisten lattiatasoitteiden sideaineet, yhdistelmäsideaineet ja tehdasvalmisteiset seokset. Osa 1: Määritelmät ja vaatimukset		1.7.2005	1.7.2006
CEN	EN 13479:2004 Hitsausaineet. Yleinen tuotestandardi metallien sulahitsauksen lisäaineille ja jauheille		1.10.2005	1.10.2006
CEN	EN 13491:2004 Synteettiset georisteet. Toiminnalliset vaatimukset nestesulkuna tunnelien ja maanalaisten tilojen rakentamisessa		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13491:2004/A1:2006	Huomautus 3	1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 13492:2004 Synteettiset georisteet. Toiminnalliset vaatimukset jätealaiden, nestemäisten jätteiden vastaanottoasemien tai vuotoa keräävien järjestelmien rakentamisessa		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13492:2004/A1:2006	Huomautus 3	1.6.2007	1.6.2008

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13493:2005 Synteettiset georisteet. Toiminnalliset vaatimukset kiinteän jätteen varastojen ja kaatopaikkojen rakentamisessa		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13502:2002 Savupiiput. Savi/keramiset piippuhatut ja vedonvarmistimet. Vaatimukset ja testimenetelmät		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13564-1:2002 Rakennusten ylivuodon estolaitteet. Osa 1: Vaatimukset		1.5.2003	1.5.2004
CEN	EN 13616:2004 Kiinteiden polttonestesäiliöiden ylitäytönestimet		1.5.2005	1.5.2006
	EN 13616:2004/AC:2006		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 13658-1:2005 Metalliset tasoitealustat ja kulmavahvikkeet. Määritelmät, vaatimukset ja testausmenetelmät. Osa 1: Tasoitteet		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13658-2:2005 Metalliset rappausalustat ja -listat. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät. Osa 2: Ulkopuolinen rappaus		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 13693:2004+A1:2009 Betonivalmismosat. Erikoiskattoelementit	EN 13693:2004	1.5.2010	1.5.2011
CEN	EN 13707:2004+A2:2009 Vedeneristyskermit. Bitumiset vedeneristyskermit. Määritelmät ja ominaisuudet	EN 13707:2004	1.4.2010	1.10.2010
CEN	EN 13747:2005+A2:2010 Betonivalmismosat. Kuorilaatat	EN 13747:2005+A1:2008	1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 13748-1:2004 Mosaiikkibetonilaatat. Osa 1: Mosaiikkibetonilaatat sisäkäyttöön		1.6.2005	1.10.2006
	EN 13748-1:2004/A1:2005	Huomautus 3	1.4.2006	1.10.2006
	EN 13748-1:2004/AC:2005		1.6.2005	1.6.2005
CEN	EN 13748-2:2004 Mosaiikkibetonilaatat. Osa 2: Mosaiikkibetonilaatat ulkoikäyttöön		1.4.2005	1.4.2006
CEN	EN 13808:2005 Bitumi ja bitumiset sideaineet. Kationisten bitumiemulsioiden laatuvaatimukset		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 13813:2002 Tasoitemassat ja lattiatasoitteet. Tasoitemassat. Ominaisuudet ja vaatimukset		1.8.2003	1.8.2004
CEN	EN 13815:2006 Kuituja sisältävät kipsilaastit. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.6.2007	1.6.2008

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13830:2003 Julkisivujärjestelmät. Tuotestandardi		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 13859-1:2010 Vedeneristykermit. Aluskerrosten määritelmät ja ominaisuudet. Osa 1: Epäjatkuvien katteiden aluskatteet	EN 13859-1:2005+A1:2008	1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 13859-2:2010 Vedeneristykermit. Aluskerrosten määritelmät ja ominaisuudet. Osa 2: Seinien aluskerrokset	EN 13859-2:2004+A1:2008	1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 13877-3:2004 Betonipäällysteet. Osa 3: Betonipäällysteissä käytettävien vaarajien vaatimukset		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 13915:2007 Esivalmistetut kipsilevyelementit ytimen kennomaisella kartonkirakenteella. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.6.2008	1.6.2009
CEN	EN 13924:2006 Bitumi ja bitumiset sideaineet. Kovat tiebitumit. Laatuvaatimukset		1.1.2010	1.1.2011
	EN 13924:2006/AC:2006		1.1.2010	1.1.2010
CEN	EN 13950:2005 Lämmön/ääneneristys kipsilevy-liittopaneelit. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.9.2006	1.9.2007
CEN	EN 13956:2012 Vedeneristyskermit. Muoviset ja kumiset vedeneristyskermit. Määritelmät ja ominaisuudet	EN 13956:2005	1.10.2013	1.10.2013
CEN	EN 13963:2005 Kipsilevyjen saumausaineet. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.3.2006	1.3.2007
	EN 13963:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 13964:2004 Alakatot. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.1.2005	1.7.2007
	EN 13964:2004/A1:2006	Huomautus 3	1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13967:2012 Vedeneristyskermit. Muoviset ja kumiset kosteuseristeet mukaan lukien perustusten muoviset ja kumiset vedenpaine-eristeet. Määritelmät ja ominaisuudet	EN 13967:2004	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 13969:2004 Vedeneristyskermit. Bitumiset kosteuseristeet mukaan lukien perustusten bitumiset vedenpaine-eristeet. Määritelmät ja ominaisuudet		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13969:2004/A1:2006	Huomautus 3	1.1.2008	1.1.2009

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 13970:2004 Vedeneristyskermit. Bitumiset höyrynsulut. Määritelmät ja ominaisuudet		1.9.2005	1.9.2006
	EN 13970:2004/A1:2006	Huomautus 3	1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 13978-1:2005 Betoni valmistosat. Autotallelementit. Osa 1: Teräsbetonisten tilaelementtien tai huoneen mittaisten suurelementtien vaatimukset		1.3.2006	1.3.2008
CEN	EN 13984:2013 Vedeneristyskermit. Muoviset ja kumiset höyrynsulut. Määritelmät ja ominaisuudet	EN 13984:2004	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 13986:2004 Puulevyt rakennuskäytössä. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkinnät	EN 13986:2002	1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14016-1:2004 Magnesiittiasoitteiden sideaineet. Magnesiumhydroksidi ja magnesiumkloridi. Osa 1: Määritelmiä ja vaatimuksia		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 14023:2010 Bitumi ja bitumiset sideaineet. Polymeeri-modifioitujen bitumien laatuvaatimukset		1.1.2011	1.1.2012
CEN	EN 14037-1:2003 Kattoon asennetut säteilypinnat alle 120° C tuloveden lämpötilalle. Osa 1: Tekniset ominaisuudet ja vaatimukset		1.2.2004	1.2.2005
CEN	EN 14041:2004 Puolikovat lattianpäällysteet, tekstiilimatot ja laminaattilattianpäällysteet. Olennaiset ominaisuudet		1.1.2006	1.1.2007
	EN 14041:2004/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 14055:2010 WC- ja urinaalihuuhtelusäiliöt		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14063-1:2004 Lämmöneristemateriaalit ja -tuotteet rakentamiseen. Paikalla tehdyt kevytsoratuotteet. Osa 1: Tuotestandardi irtotäyttötuotteille ennen asennusta		1.6.2005	1.6.2006
	EN 14063-1:2004/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14064-1:2010 Lämmöneristetut tuotteet rakentamiseen. Mineraalivillasta (MW) paikalla tehtävät puhallusvillatuotteet. Osa 1: Tuotestandardi puhallusvillatuotteille ennen asennusta		1.12.2010	1.12.2011
CEN	EN 14080:2005 Puurakenteet. Liimapuu. Vaatimukset		1.4.2006	1.12.2012

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14081-1:2005+A1:2011 Puurakenteet. Lujuslajiteltu poikkileikkaukseltaan suorakaiteen muotoinen rakennuspuutavara. Osa 1: Yleiset vaatimukset	EN 14081-1:2005	1.10.2011	31.12.2011
CEN	EN 14178-2:2004 Rakennuslasit. Perustuotteet. Maa-alkali-silikaattilasi. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 14179-2:2005 Rakennuslasit. Heat soak -käsitelty lämpökarkaistu soodakalkkisilikaattiturvalasi. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi/Tuotestandardi		1.3.2006	1.3.2007
CEN	EN 14188-1:2004 Saumanauhhat ja saumaussmassat. Osa 1: Kuumana levitetävien saumaussmassojen vaatimukset		1.7.2005	1.1.2007
CEN	EN 14188-2:2004 Saumanauhhat ja saumaussmassat. Osa 2: Kylmänä levitettävien saumaussmassojen vaatimukset		1.10.2005	1.1.2007
CEN	EN 14188-3:2006 Saumanauhhat ja saumaussmassat. Osa 3: Esimuotoiltujen saumanauhojen vaatimukset		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 14190:2005 Jälleenkäsittelytuotteista valmistetut kipsilevyt. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.4.2006	1.4.2007
CEN	EN 14195:2005 Metallirangat kipsilevyjärjestelmiin. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.1.2006	1.1.2007
	EN 14195:2005/AC:2006		1.1.2007	1.1.2007
CEN	EN 14209:2005 Kipsilevyjen esimuovatut reunalistat. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.9.2006	1.9.2007
CEN	EN 14216:2004 Sementti. Erikoisalhaislämpösementtien koostumus, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.2.2005	1.2.2006
CEN	EN 14229:2010 Rakenteellinen sahatavara. Puiset sähköpylväät		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14246:2006 Alaslaskettujen kattojen kipsielementit. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.4.2007	1.4.2008
	EN 14246:2006/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14250:2010 Puurakenteet. Tuotevaatimukset naulalevyliitoksin kootuille tehdasvalmisteisille rakenteellisille elementeille	EN 14250:2004	1.11.2010	1.11.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14296:2005 Saniteettilaitteet. Yleistilojen pesualtaat		1.3.2006	1.3.2008
CEN	EN 14303:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset mineraalivillatuotteet (MW). Tuotestandardi	EN 14303:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14304:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset joustavat elastomeerivaahdotuotteet (FEF). Tuotestandardi	EN 14304:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14305:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset solulasituotteet (CG). Tuotestandardi	EN 14305:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14306:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset kalsiumsilikaattituotteet (CS). Tuotestandardi	EN 14306:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14307:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset suulakepuristetut polystyreenituotteet (XPS). Tuotestandardi	EN 14307:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14308:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset jäykät polyuretaanituotteet (PUR) ja polyisosyanuraattituotteet (PIR). Tuotestandardi	EN 14308:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14309:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset paisutetut polystyreenituotteet (EPS). Tuotestandardi	EN 14309:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14313:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset polyeteenivaahdotuotteet (PEF). Tuotestandardi	EN 14313:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14314:2009+A1:2013 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Tehdasvalmisteiset fenolivaahdotuotteet (PF). Tuotestandardi	EN 14314:2009	1.11.2013	1.11.2013
CEN	EN 14315-1:2013 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Paikalla vaahdotetut ruiskutettavat jäykät polyuretaanituotteet (PUR ja PIR). Osa 1: Tuotestandardi jäykille, ruiskutettaville ja vaahdotettaville järjestelmille ennen asennusta		1.11.2013	1.11.2014

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14316-1:2004 Lämmöneristetuetuotteet rakentamiseen. Paikalla tehdyt lämmöneristetuetuotteet paisutetuista perliittituotteista (EP). Osa 1: Tuotestandardi sideaineisille ja irtotäytetuotteille ennen asennusta		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14317-1:2004 Lämmöneristemateriaalit ja -tuotteet. Paikalla tehdyt lämmöneristetuetuotteet säloisestä vermikuliitistä. Osa 1: Tuotestandardi sideaineisille ja irtotäytetuotteille ennen asennusta		1.6.2005	1.6.2006
CEN	EN 14318-1:2013 Lämmöneristetuetuotteet rakentamiseen. Paikalla vaahdotetut levitettävät jäykät polyuretaanituotteet (PUR ja PIR). Osa 1: Tuotestandardi jäykille, levitettävälle ja vaahdotettaville järjestelmille ennen asennusta		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14319-1:2013 Lämmöneristetuetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Paikalla vaahdotetut levitettävät jäykät polyuretaanituotteet (PUR ja PIR). Osa 1: Tuotestandardi jäykille, levitettävälle ja vaahdotettaville järjestelmille ennen		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14320-1:2013 Lämmöneristetuetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Paikalla vaahdotetut ruiskutettavat jäykät polyuretaanituotteet (PUR ja PIR). Osa 1: Tuotestandardi jäykille, ruiskutettaville ja vaahdotettaville järjestelmille ennen asennusta		1.11.2013	1.11.2014
CEN	EN 14321-2:2005 Rakennuslasit. Lämpökarkaistu maa-alkali -silikaattiturvalasi. Osa 2: Vaatimustenmukaisuuden arviointi/ tuotestandardi		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 14339:2005 Maanalaiset palopostit		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 14342:2005+A1:2008 Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä	EN 14342:2005	1.3.2009	1.3.2010
CEN	EN 14351-1:2006+A1:2010 Ikkunat ja ovet. Tuotestandardi, toiminnalliset ominaisuudet. Osa 1: Ikkunat ja sisäänkäyntiovet, joilla ei ole palonkestävyys- ja/tai savuntiiveysominaisuuksia	EN 14351-1:2006	1.12.2010	1.12.2010
CEN	EN 14353:2007+A1:2010 Kipsilevytyksen kanssa käytettävät teräsvahvikelistat ja reunapahvikkeet. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät	EN 14353:2007	1.11.2010	1.11.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14374:2004 Puurakenteet. Rakenteellinen LVL. Vaatimukset		1.9.2005	1.9.2006
CEN	EN 14384:2005 Maanpäälliset palopostit		1.5.2006	1.5.2007
CEN	EN 14388:2005 Teiden melusteet. Laatuvaatimukset		1.5.2006	1.5.2007
	EN 14388:2005/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 14396:2004 Kulkuaukkojen kiinteät portaat		1.12.2004	1.12.2005
CEN	EN 14399-1:2005 Korkealujuuksiset esijännitetyt ruuviliitokset. Osa 1: Yleiset vaatimukset		1.1.2006	1.10.2007
CEN	EN 14411:2012 Keraamiset laatat. Määritelmät, luokittelu, ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä	EN 14411:2006	1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 14428:2004+A1:2008 Suihkuseinät. Toiminnalliset vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 14428:2004	1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 14449:2005 Rakennuslasit. Laminoitu lasi ja laminoitu turvalasi. Vaatimustenmukaisuuden arviointi		1.3.2006	1.3.2007
	EN 14449:2005/AC:2005		1.6.2006	1.6.2006
CEN	EN 14471:2005 Savupiiput. Muoviset savuhormielementit. Vaatimukset ja koemenetelmät		1.6.2006	1.6.2007
CEN	EN 14496:2005 Kipsilevyjen mekaaniset kiinnittimet. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät		1.9.2006	1.9.2007
CEN	EN 14509:2006 Kantavat metalliohutlevypintaiset eristävät sandwich-elementit. Tehdasvalmisteiset tuotteet. Tuotestandardi		1.1.2009	1.10.2010
	EN 14509:2006/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 14516:2006+A1:2010 Kylpyammeet kotikäyttöön		1.5.2011	1.5.2012
CEN	EN 14527:2006+A1:2010 Suihkualtaat kotikäyttöön		1.5.2011	1.5.2012
CEN	EN 14528:2007 Pesuistuimet. Toiminnalliset vaatimukset ja testausmenetelmät	EN 14528:2005	1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14545:2008 Puurakenteet. Puurakenteiden liittimet. Vaatimukset		1.8.2009	1.8.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14566:2008+A1:2009 Kipsilevyjärjestelmien mekaaniset kiinnikkeet. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät	EN 14566:2008	1.5.2010	1.11.2010
CEN	EN 14592:2008+A1:2012 Puurakenteet. Vaarnakiinnittimet. Vaatimukset	EN 14592:2008	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 14604:2005 Palovaroittimet		1.5.2006	1.8.2008
	EN 14604:2005/AC:2008		1.8.2009	1.8.2009
CEN	EN 14647:2005 Kalsiumalumiinaattisementti. Koostumus, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.8.2006	1.8.2007
	EN 14647:2005/AC:2006		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14680:2006 Paineistamattomien kestopuoviputkistojen liimat. Spesifikaatiot		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14688:2006 Saniteettilaitteet. Pesualtaat. Toiminnalliset vaatimukset ja testausmenetelmät		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14695:2010 Vedeneristyskermit. Betonisten siltakansien ja muiden liikkennöityjen betonipintojen bitumiset vedeneristyskermit. Määritelmät ja ominaisuudet		1.10.2010	1.10.2011
CEN	EN 14716:2004 Jännitetyt tekstiilikatot. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.10.2005	1.10.2006
CEN	EN 14782:2006 Kantavat metalliset ohutlevytuotteet vesikattoihin, ulko- ja sisäseinien verhouksiin. Tuoteominaisuudet ja vaatimukset		1.11.2006	1.11.2007
CEN	EN 14783:2006 Metalliset ohutlevy- ja nauhatuotteet täysin tuettuihin vesikattoihin sekä ulko- ja sisäseinien verhouksiin. Tuotes-tandardi ja vaatimukset		1.7.2007	1.7.2008
CEN	EN 14785:2006 Puupellettikamiinat. Määritelmät ja testimenetelmät		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 14800:2007 Kotitalouskäyttöön tarkoitettujen kaasulaitteiden kokoonpanoissa käytettävä taipuisa metallinen letku		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14814:2007 Paineenalaisille nesteille tarkoitettujen kestopuoviputkistojen liimat. Spesifikaatiot		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14843:2007 Betonivalmisisat. Portaat		1.1.2008	1.1.2009

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14844:2006+A2:2011 Betoniivalmisosat. Rumpuelementit	EN 14844:2006+A1:2008	1.9.2012	1.9.2013
CEN	EN 14846:2008 Lukot ja rakennushelat. Lukkorungot ja salvat. Sähkömekaaniset lukot ja vastalevyt. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 14889-1:2006 Betoniin käytettävät kuidut. Osa 1: Teräskuidut. Määritelmät, vaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 14889-2:2006 Betoniin käytettävät kuidut. Osa 2: Polymeerikuidut. Määritelmät, vaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.6.2007	1.6.2008
CEN	EN 14891:2012 Keraamisen laatoituksen alla käytettävät nestemäisenä levitettävät vedeneristeet. Vaatimukset, testausmenetelmät, vaatimustenmukaisuuden arviointi, luokittelu ja merkintä		1.3.2013	1.3.2014
	EN 14891:2012/AC:2012		1.3.2013	1.3.2013
CEN	EN 14904:2006 Liikuntapaikkojen pintarakenteet. Monitoimikäyttöön tarkoitettujen sisäurheilutilojen pintarakenteet. Määrittely		1.2.2007	1.2.2008
CEN	EN 14909:2012 Vedeneristyskermät. Muoviset ja kumiset kosteuseristekäsit. Määritelmät ja ominaisuudet	EN 14909:2006	1.3.2013	1.7.2013
CEN	EN 14915:2006 Massiivipuupaneelit ja -verhoukset. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä		1.6.2007	1.6.2008
	EN 14915:2006/AC:2007		1.1.2008	1.1.2008
CEN	EN 14933:2007 Lämmöneriste- ja kevyttäytetuotteet maa- ja vesirakentamiseen. Tehdasvalmisteiset paisutetut polystyreenituotteet (EPS). Tuotestandardi		1.7.2008	1.7.2009
CEN	EN 14934:2007 Lämmöneriste- ja kevyttäytetuotteet maa- ja vesirakentamiseen. Tehdasvalmisteiset suulakepuristetut polystyreenituotteet (XPS). Tuotestandardi		1.7.2008	1.7.2009
CEN	EN 14963:2006 Katteet. Muoviset, jatkuvat kattovalokuvut ylösnostolla tai ilman. Luokittelu, vaatimukset ja testimenetelmät		1.8.2009	1.8.2012
CEN	EN 14964:2006 Epäjatkuvien katteiden jäykät aluskatteet. Määritelmät ja ominaisuudet		1.1.2008	1.1.2009

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 14967:2006 Vedeneristyskermit. Bitumiset kosteuseristekaistat. Määritelmät ja ominaisuudet		1.3.2007	1.3.2008
CEN	EN 14989-1:2007 Savupiiput. Vaatimukset ja testausmenetelmät metallisavupiipuille ja tuloilmakanaville käytettäväksi huonetilasta suljetuissa lämmitysjärjestelmissä. Osa 1: Pystysuorat piipunhatut C6-tyypin tulisijoille		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14989-2:2007 Savupiiput. Vaatimukset ja testausmenetelmät metallisavupiipuille ja tuloilmakanaville käytettäväksi huonetilasta suljetuissa lämmitysjärjestelmissä. Osa 2: Savukaasu- ja palamisilmakanavat		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 14991:2007 Betoni-valmisosat. Perustuselementit		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 14992:2007+A1:2012 Betoni-valmisosat. Seinäelementit	EN 14992:2007	1.4.2013	1.7.2013
CEN	EN 15037-1:2008 Betoni-valmisosat. Palkki-harkko laatat. Osa 1: Palkit		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15037-2:2009+A1:2011 Betoni-valmisosat. Palkki-harkko laatat. Osa 2: Betoni-harkot		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 15037-3:2009+A1:2011 Betoni-valmisosat. Palkki-harkko laatat. Osa 3: Savitiili-harkot		1.12.2011	1.12.2012
CEN	EN 15037-4:2010 Betoni-valmisosat. Palkki-harkko laatat. Osa 4: Paisutetut polystyreeni-harkot		1.11.2010	1.11.2011
CEN	EN 15048-1:2007 Esijännittämättömät kantavien rakenteiden ruuviliitokset. Osa 1: Yleiset vaatimukset		1.1.2008	1.10.2009
CEN	EN 15050:2007+A1:2012 Betoni-valmisosat. Siltaelementit	EN 15050:2007	1.12.2012	1.12.2012
CEN	EN 15069:2008 Kotitalouskäyttöön tarkoitettujen kaasulaitteiden kokoonpanoissa käytettävät varoventtiilit metalliputkiasennuksiin		1.1.2009	1.1.2010
CEN	EN 15088:2005 Alumiini ja alumiiniseokset. Rakennuskohteissa käytettävien tuotteiden tekniset toimitusehdot		1.10.2006	1.10.2007
CEN	EN 15102:2007+A1:2011 Koristeseinänpäällysteet. Rulla- ja levy muodossa toimitettavat	EN 15102:2007	1.7.2012	1.7.2012
CEN	EN 15129:2009 Maajärjestysvoimia vaimentavat laitteet		1.8.2010	1.8.2011

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 15167-1:2006 Betoniin, laastiin ja juotoslaastiin käytettävä jauhettu granuloitu masuunikuona. Osa 1: Määritelmät, vaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.1.2008	1.1.2009
CEN	EN 15250:2007 Kiinteällä polttoaineella lämmitettävät varaavat tulisijat. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.1.2008	1.1.2010
CEN	EN 15258:2008 Betonivalmisosat. Tukimuurit		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15274:2007 Yleisliimat rakenteiden kokoonpanoihin. Vaatimukset ja testausmenetelmät		1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 15275:2007 Rakenneliimat. Talonrakennuksen ja yhdyskuntarakennuksen rakenteissa käytettäviin samanakselisiin metallisiin kokoonpanoihin tarkoitettujen anaerobisten liimojen ominaisuuksien määrittely		1.4.2010	1.4.2011
	EN 15275:2007/AC:2010		1.1.2011	1.1.2011
CEN	EN 15283-1:2008+A1:2009 Kuituvahvisteiset kipsilevyt. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät. Osa 1: Mattovahvisteiset kipsilevyt	EN 15283-1:2008	1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15283-2:2008+A1:2009 Kuituvahvisteiset kipsilevyt. Määritelmät, vaatimukset ja testimenetelmät. Osa 2: Kuituvahvisteiset kipsilevyt	EN 15283-2:2008	1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15285:2008 Keinokivi. Moduulimittaiset lattia- ja porraslaatat (sisä- ja ulkokäyttöön)		1.1.2009	1.1.2010
	EN 15285:2008/AC:2008		1.1.2009	1.1.2009
CEN	EN 15322:2009 Bitumi ja bitumiset sideaineet. Bitumiliuosten ja fluksattujen bitumisten sideaineiden laatuvaatimukset		1.6.2010	1.6.2011
CEN	EN 15368:2008+A1:2010 Hydraulinen sideaine ei-rakenteelliseen käyttöön. Määritelmä, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 15381:2008 Geotekstiilit ja vastaavat tuotteet. Toiminnalliset vaatimukset päällysrakenteiden ja asfalttipäällysteiden tekemisessä		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15382:2008 Synteettiset georisteet. Toiminnalliset vaatimukset liikenneinfrastruktuurin rakentamisessa		1.1.2010	1.1.2011
CEN	EN 15435:2008 Betonivalmisosat. Muottiharkot normaalipainoisesta ja kevytkiviainesbetonista. Tuoteominaisuudet		1.2.2009	1.2.2010

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 15498:2008 Betoni­valmisosat. Muottiharkot puulastubetonista. Tuoteominaisuudet		1.2.2009	1.2.2010
CEN	EN 15599-1:2010 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Paikalla tehdyt lämmöneristetuotteet paisutetuista perliittituotteista (EP). Osa 1: Tuotestandardi sideaineisille ja irtotäytetuotteille ennen asennusta		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 15600-1:2010 Lämmöneristetuotteet rakennusten laite-eristykseen ja teollisuuskäyttöön. Paikalla tehdyt lämmöneristetuotteet säliöisestä vermikuliitista. Osa 1: Tuotestandardi sideaineisille irtotäytetuotteille ennen asennusta		1.4.2011	1.4.2012
CEN	EN 15650:2010 Rakennusten ilmanvaihto. Palonrajoittimet		1.9.2011	1.9.2012
CEN	EN 15651-1:2012 Rakennusten ja jalankulkukäytävien ei-rakenteelliset saumausaineet. Osa 1: Julkisivuelementtien saumausaineet		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-2:2012 Rakennusten ja jalankulkukäytävien ei-rakenteelliset saumausaineet. Osa 2: Lasitusten saumausaineet		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-3:2012 Rakennusten ja jalankulkukäytävien ei-rakenteelliset saumausaineet. Osa 3: Saniteettisaumausaineet		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15651-4:2012 Rakennusten ja jalankulkukäytävien ei-rakenteelliset saumausaineet. Osa 4: Jalankulkukäytävien saumausaineet		1.7.2013	1.7.2014
CEN	EN 15732:2012 Lämmöneriste- ja kevyttäytetuotteet maa- ja vesirakentamiseen (CEA). Kevytsoratuotteet (LWA)		1.8.2013	1.8.2014
CEN	EN 15743:2010 Supersulfatoitu sementti. Koostumus, laatuvaatimukset ja vaatimustenmukaisuus		1.11.2010	1.11.2011
CEN	EN 15814:2011+A1:2012 Polymeerien muutos vedenpitävissä bitumipäällystyksissä. Määritelmät ja vaatimukset		1.8.2013	1.8.2014
CEN	EN 15821:2010 Jatkuvalämmitteiset saunan puukiukaat, vaatimukset ja testausmenetelmät		1.7.2011	1.7.2012

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
CEN	EN 15824:2009 Spesifikaatio orgaanisiin sideaineisiin pohjautuville ulkorappauslaasteille ja sisäsoitteille		1.4.2010	1.4.2011
CEN	EN 16069:2012 Lämmöneristetuotteet rakentamiseen. Tehdasvalmisteiset polyeteenituotteet (PEF). Tuotestandardi		1.9.2013	1.9.2014
CEN	EN 16153:2013 Lämmitykseen ja jäähdytykseen tarkoitettut, sähkökäyttöisellä kompressorilla toimivat huoneilmastointikoneet, nestejäähdyttimet ja lämpöpumput. Osa 4: Vaatimukset		1.1.2014	1.1.2015
CEN	EN 13241-1:2003+A1:2011 Teollisuus-, liike- ja toimistorakennusten sekä autotallin ovet ja portit. Tuotestandardi. Osa 1: Tuotteet, joilla ei ole palonkestävyys- tai savunhallintaominaisuuksia	EN 13241-1:2003	1.1.2012	1.1.2013
CEN	EN 13561:2004+A1:2008 Ulkopuoliset kaihtimet. Toiminnalliset vaatimukset mukaan lukien turvallisuus	EN 13561:2004	1.8.2009	1.8.2010
CEN	EN 13659:2004+A1:2008 Ikkunaluukut. Toiminnalliset vaatimukset mukaan lukien turvallisuus	EN 13659:2004	1.8.2009	1.8.2010

(¹) ESO: Eurooppalainen standardointiorganisaatio:

- CEN: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, puh. +32 25500811; faksi +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
- Cenelec: Avenue Marnix 17, 1000 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, puh. +32 25196871; faksi +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
- ETSI: 650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, puh. +33 492944200; faksi +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

Huomautus 3: Kun kyseessä ovat muutokset, viitattuna standardina on EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset sekä tämä uusi muutos. Kumotuksi standardiksi käsitetään EN CCCC:YYYY ja sen mahdolliset aikaisemmat muutokset mutta ei tätä uutta muutosta. Ilmoitetusta päivästä lähtien korvattu standardi ei enää anna olettamusta unionin asiaankuuluvan lainsäädännön olennaisten tai muiden vaatimusten mukaisuudesta.

Huomautus 4: Rinnakkaisuusjakson päättymispäivä on sama kuin ristiriidassa olevien kansallisten teknisten eritelmien lakkauttamispäivä, jonka jälkeen vaatimustenmukaisuuden olettamuksen on perustuttava yhdenmukaistettuihin eurooppalaisiin eritelmiin (yhdenmukaistettuihin standardeihin tai eurooppalaisiin tekniisiin hyväksyntöihin), jotka löytyvät Euroopan komission NANDO-tietojärjestelmän verkkosivuilta osoitteesta <http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=cpd.hs>. Kun yhdenmukaistettu standardi korvataan uudella versiolla, standardin molempia versioita voidaan käyttää CE-merkinnän hankkimiseen rinnakkaisuusjakson päättymiseen asti.

HUOM:

- Tietoja standardien saatavuudesta saa joko eurooppalaisilta standardointiorganisaatioilta tai kansallisilta standardointielimiltä, joita koskeva luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asetuksen (EU) N:o 1025/2012 (¹) 27 artiklan mukaisesti.
- Eurooppalaiset standardointiorganisaatiot vahvistavat standardeja englanninkielisinä (CEN ja Cenelec julkaisevat myös ranskaksi ja saksaksi). Kansalliset standardointielimet kääntävät standardien otsikot myöhemmin kaikille muille vaadituille Euroopan unionin virallisille kielille. Euroopan komissio ei vastaa viralliseen lehteen julkaistaviksi esitettyjen otsikoiden oikeellisuudesta.
- Viittaukset oikaisuihin ".../AC:YYYY" julkaistaan vain tiedoksi. Oikaisulla poistetaan paino-, kieli- ja vastaavat virheet standardin tekstistä, ja ne voivat koskea eurooppalaisen standardointiorganisaation hyväksymän standardin yhtä tai useampaa kieliversiota (englanti, ranska ja/tai saksa).

(¹) EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12.

-
- Viitetietojen julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei tarkoita sitä, että standardit ovat saatavana kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä.
 - Tämä luettelo korvaa kaikki aiemmin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistut luettelot. Euroopan komissio huolehtii kyseisen luettelon ajan tasalle saattamisesta.
 - Lisätietoja yhdenmukaistetuista standardeista ja muista eurooppalaisista standardeista saa internet-osoitteesta

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) nojalla myönnetystä valtiontuesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/C 186/03)

Valtion tuen viitenumero	SA.27483 (X 56/09)	
Jäsenvaltio	Italia	
Jäsenvaltion viitenumero	—	
Alueen nimi (NUTS)	LIGURIA Yhdistelmäalue	
Myöntävä viranomainen	REGIONE LIGURIA VIA FIESCHI, 15 – 16121 GENOVA www.regione.liguria.it	
Tukitoimenpiteen nimike	Agevolazioni per investimenti per l'innovazione tecnologica	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	Deliberazione della Giunta regionale n. 1793 del 22.12.2008, attuativa dell'art. 11 della legge n. 598 del 27.10.2004, pubblicata sul B.U.R.L. n. 2 del 14.1.2009	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	—	
Kesto	1.1.2009-31.12.2013	
Toimiala(t)	Kaikki tukikelpoiset toimialat	
Tuensaajatyypit	Pk-yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 1,00 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 1,00 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Pk-yrityksille myönnettävä investointi- ja työllisyystuki (15 artikla)	40 %	—

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

http://www.incentivi.mcc.it/incentivi_regionali/liguria/legge_598tecnologica/598tecndogica.html

Valtion tuen viitenumero	SA.27487 (X 61/09)	
Jäsenvaltio	Italia	
Jäsenvaltion viitenumero	—	
Alueen nimi (NUTS)	LIGURIA Yhdistelmäalue	
Myöntävä viranomainen	REGIONE LIGURIA VIA FIESCHI 15 – 16121 GENOVA www.regione.liguria.it	
Tukitoimenpiteen nimike	Agevolazioni a favore di PMI per l'acquisto o il leasing di nuove macchine utensili o di produzione	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	Deliberazione della Giunta regionale n. 1794 del 22.12.2008, attuativa della legge 28.11.1965, n. 1329 (c.d. «legge Sabatini») e s.m.i. pubblicata sul B.U.R.L. n. 2 del 14.1.2009	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	—	
Kesto	1.1.2009-31.12.2013	
Toimiala(t)	Kaikki tukikelpoiset toimialat	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 2,50 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 2,50 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Pk-yrityksille myönnettävä investointi- ja työllisyystuki (15 artikla)	40 %	—

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

http://www.incentivi.mcc.it/incentivi_regionali/liguria/legge_1329sabatini_decambializzata/1329sabatini_decambializzata.html

http://www.incentivi.mcc.it/incentivi_regionali/liguria/legge_1329sabatini/1329sabatini.html

Valtion tuen viitenumero	SA.32086 (10/X)	
Jäsenvaltio	Itävalta	
Jäsenvaltion viitenumero	—	
Alueen nimi (NUTS)	VORARLBERG Tukialueiden ulkopuolella sijaitsevat alueet	
Myöntävä viranomainen	Amt der Vorarlberger Landesregierung Römerstraße 15 6900 Bregenz www.vorarlberg.at	
Tukitoimenpiteen nimike	Vorarlberger Biomasse Nahwärme – Richtlinien 2010-2013	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	Regierungsbeschluss vom 14.12.2010 der 42. Sitzung der Vorarlberger Landesregierung	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	Prolongation N 319/2004	
Kesto	15.12.2010-31.12.2013	
Toimiala(t)	Kaikki tukikelpoiset toimialat	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset, suuret yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 1,50 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 1,50 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian käytön edistämiseen tehtäviin investointeihin myönnettävä ympäristönsuojelutuki (23 artikla)	45 %	20 %

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

<http://www.vorarlberg.at/vorarlberg/seiten/foerderungen/foerderungvonbiomassenahw.htm>

Valtion tuen viitenumero	SA.34164 (12/X)	
Jäsenvaltio	Saksa	
Jäsenvaltion viitenumero	—	
Alueen nimi (NUTS)	DEUTSCHLAND 107 artiklan 3 kohdan a alakohta, Tukialueiden ulkopuolella sijaitsevat alueet, Yhdistelmäalue, 107 artiklan 3 kohdan c alakohta	
Myöntävä viranomainen	KfW-Bankengrupp Palmengartenstr. 5-9, 60325 Frankfurt www.kfw.de	
Tukitoimenpiteen nimi	KfW-Energieeffizienzprogramm	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	KfW-Gesetz, BGBl. I S.2427, Programmmerkblatt „KfW-Energieeffizienzprogramm“	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	Modification X 923/2009	
Kesto	1.1.2012-31.12.2013	
Toimiala(t)	Kaikki tukikelpoiset toimialat	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset, suuret yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 2 900,00 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 2 900,00 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Edullinen laina	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Pk-yrityksille myönnettävä investointi- ja työllisyystuki (15 artikla)	20 %	—
Energiansäästötoimenpiteisiin tehtäviin investointeihin myönnettävä ympäristönsuojelutuki (21 artikla)	20 %	20 %

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

<http://www.kfw.de>

Startseite => Inlandsförderung => Programm-übersicht => KfW-Energieeffizienzprogramm

Valtion tuen viitenumero	SA.34173 (12/X)	
Jäsenvaltio	Italia	
Jäsenvaltion viitenumero	IT	
Alueen nimi (NUTS)	—	
Myöntävä viranomainen	Ministero del Lavoro e delle Politiche Sociali, Direzione Generale per le Politiche Attive e Passive Via Fornovo 8 Pal.A I Piano; 00192 Roma, Italia http://www.lavoro.gov.it	
Tukitoimenpiteen nimike	Programma AMVA, Apprendistato e Mestieri a Vocazione Artigianale: Avviso pubblico a sportello rivolto alle imprese per la richiesta di contributi finalizzati all'inserimento occupazionale con contratto di apprendistato	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	— Decreto Legislativo 14 settembre 2011, n. 167, Testo Unico dell'apprendistato, a norma dell'articolo 1, comma 30, della legge 24 dicembre 2007, n. 247. (GU n.236 del 10.10.2011) — D.D. 262011 del Ministero del Lavoro e delle Politiche Sociali — Direzione Generale per le Politiche per l'Orientamento e la Formazione — PON «Governance e Azioni di Sistema» — Ob. Convergenza — D.D. 264011 del Ministero del Lavoro e delle Politiche Sociali — DGPOF	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	—	
Kesto	30.11.2011-31.12.2012	
Toimiala(t)	Kaikki tukikelpoiset toimialat	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset, suuret yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 78 150 700,00 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 78 150 700,00 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	Fondo Sociale Europeo. Programma Operativo Nazionale Convergenza. Obiettivo 1. PON2007IT051PO006 — EUR 7 955 600,00 (miljoonaa)	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Palkkatukien muodossa myönnettävä tuki epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden työhönottoon (40 artikla)	0,007 %	—

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

<http://www.servizilavoro.it/amva>

<http://www.italialavoro.it/>

<http://www.lavoro.gov.it>

Valtion tuen viitenumero	SA.35355 (12/X)	
Jäsenvaltio	Saksa	
Jäsenvaltion viitenumero	—	
Alueen nimi (NUTS)	DEUTSCHLAND Tukialueiden ulkopuolella sijaitsevat alueet	
Myöntävä viranomainen	KfW Bankengruppe Palmengartenstraße 5-9, 60325 Frankfurt www.kfw.de	
Tukitoimenpiteen nimike	Energieeffizient Sanieren – Kommunale Unternehmen	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	KfW-Gesetz, BGBl. I S.2427, Programmmerkblatt „Energieeffizient Sanieren – Kommunale Unternehmen“	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	—	
Kesto	1.9.2012-31.12.2013	
Toimiala(t)	Kaikki tukikelpoiset toimialat	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset, suuret yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 25,00 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 25,00 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus, Edullinen laina	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Investointituki yrityksille yhteisön normit ylittävään ympäristönsuojeluun tai ympäristönsuojelun tason parantamiseen yhteisön normien puuttuessa (18 artikla)	35 %	20 %

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

<http://www.kfw.de/kfw/de/Inlandsfoerderung/Programmuebersicht/BMU-Umweltinnovationsprogramm/index.jsp>

Valtion tuen viitenumero	SA.35940 (12/X)	
Jäsenvaltio	Italia	
Jäsenvaltion viitenumero	—	
Alueen nimi (NUTS)	ABRUZZO 107 artiklan 3 kohdan c alakohta	
Myöntävä viranomainen	Regione Abruzzo Direzione Sviluppo Economico e del Turismo Via Passolanciano, 75 Pescara 65124 www.regione.abruzzo.it	
Tukitoimenpiteen nimike	Selezione e concessione di aiuti alle Destination Management Company (DMC) ed ai loro progetti di sviluppo Turistico di destinazione	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	DGR N.725 DEL 6.11.2012 PUBBLICATA SUL BOLLETTINO UFFICIALE DELLA REGIONE ABRUZZO BURAT SPECIALE TURISMO N.87 DEL 28.11.2012- ALLEGATO 1	
Toimenpiteen tyyppi	Ohjelma	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	—	
Kesto	28.11.2012-31.12.2013	
Toimiala(t)	Muiden järjestöjen toiminta	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset	
Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä	EUR 0,96 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 0,96 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Tuki innovaatiotoiminnan neuvontapalveluihin ja innovaatiotoimintaa tukeviin palveluihin (36 artikla)	958 688 EUR	—

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

<http://www.regione.abruzzo.it/portale/index.asp?modello=avvisoSing&servizio=le&stileDiv=sequence&template=default&tom=2383&b=avviso>

<http://leggi.regione.abruzzo.it/asp/redirectApprofondimenti.asp?pdfDoc=delibereRegionali/docs/delibere/DGR725-2012.zip>

<http://bura.regione.abruzzo.it/bollettinoaccess.aspx?id=46520&tipo=SPE&titolo=n%c2%b0+87+del+28%2f11%2f2012>

Valtion tuen viitenumero	SA.36049 (13/X)	
Jäsenvaltio	Saksa	
Jäsenvaltion viitenumero	20-12-3234-05-12	
Alueen nimi (NUTS)	DACHAU Tukialueiden ulkopuolella sijaitsevat alueet	
Myöntävä viranomainen	Regierung von Oberbayern Maximilianstraße 39 80538 München http://www.regierung.oberbayern.bayern.de	
Tukitoimenpiteen nimike	Containerdepot München-Ost	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	Art. 23, 44 BayHO	
Toimenpiteen tyyppi	tapauskohtaiselle tuelle	
Voimassa olevan tukitoimenpiteen muutos	—	
Myöntämispäivä	5.12.2012 lähtien	
Toimiala(t)	Rautateiden tavaraliikenne	
Tuensaajatyyppi	Pk-yritykset – Kloiber GmbH	
Yritykselle myönnettävän tapauskohtaisen tuen kokonaismäärä	EUR 0,61 (miljoonaa)	
Takaukset	EUR 0,61 (miljoonaa)	
Tukiväline (5 artikla)	Suora avustus	
Viittaus komission päätökseen	—	
Jos yhteisön varoista saadaan yhteisrahoitusta	—	
Tavoitteet	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina tai enimmäismäärä kansallisessa valuutassa	Pk-yrityksille myönnettävät lisät prosentteina
Pk-yrityksille myönnettävä investointi- ja työllisyystuki (15 artikla)	10 %	—

Internet-linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin:

<http://www.stmwivt.bayern.de/verkehr/schiene/schienengueterverkehr/agvo2>

Jäsenvaltion toimittamat tiedot perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta annetun komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 mukaisesti myönnetystä valtiontuesta

(2013/C 186/04)

Tuen N:o: SA.36577 (13/XA)

Jäsenvaltio: Belgia

Alue: VLAAMS GEWEST

Tukiohjelman nimike tai yritykselle myönnettyä yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Bio zoekt Boer en Bio zoekt Keten 2013

Oikeusperusta: Besluit van de Vlaamse Regering houdende toekenning van een subsidie aan BioForum vlaanderen vzw en Boerenbondvereniging voor Projecten vzw voor de uitvoering van het project "Bio zoekt Boer en Bio zoekt Keten 2013".

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä : EUR 0,30 (miljoonaa)

Tuen enimmäisintensiteetti: 100,00 %

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 13.6.2013-31.12.2013

Tuen tarkoitus: Tekninen tuki (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 15 artikla)

Asianomainen ala: MAATALOUS, METSÄTALOUS JA KALATALOUS

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Vlaamse Overheid
Departement Landbouw en Visserij
Koning Albert II laan 35
1030 Brussel

Internet-osoite:

<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?id=3069>

Muita tietoja: —

Tukiohjelman nimike tai yritykselle myönnettyä yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Pomoč za izgube zaradi neugodnih vremenskih razmer – suša 2012

Oikeusperusta:

Program odprave posledic škode v kmetijstvu zaradi suše leta 2012 (Sklep Vlade RS, št. 84400-1/2013/4, sprejet na 4. seji, z dne 11.4.2013)

Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč (Uradni list RS, št. 114/05 – uradno prečiščeno besedilo, 90/07, 102/07 in 40/12 – ZUJF)

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä : EUR 5,65 (miljoonaa)

Tuen enimmäisintensiteetti: 45,00 %

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 4.6.2013-31.12.2015

Tuen tarkoitus: Epäsuotuisat sääolot (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 11 artikla)

Asianomainen ala: Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje Republike Slovenije
Dunajska 22,
1000 Ljubljana

Internet-osoite:

http://www.mko.gov.si/fileadmin/mko.gov.si/pageuploads/podrocja/naravne_nesrece/program_odprave_posledic_skode_v_kmetijstvu_susa2012.pdf

<http://www.pisrs.si/Predpis.aspx?id=ZAKO3734&pogled=osnovni>

Muita tietoja: —

Tuen N:o: SA.36693 (13/XA)

Jäsenvaltio: Slovenia

Alue: Slovenia

Tuen N:o: SA.36745 (13/XA)

Jäsenvaltio: Bulgaria

Alue: Bulgaria

Tukiohjelman nimike tai yritykselle myönnettyä yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Помощ за компенсиране разходите на земеделски стопани, свързани с изпълнение на мерките по Държавната профилактична програма и Програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните

Oikeusperusta:

Чл. 4, чл. 10, параграф 1, букви „а” и „б”, и чл. 15, параграф 2, буква „в” от Регламент (ЕО) № 1857/2006 на Комисията за прилагане на членове 107 и 108 от Договора към държавната помощ за малки и средни предприятия, осъществяващи дейност в производството на селскостопански продукти

Чл. 11, ал. 2, т. 3 и чл. 12, ал. 2, т. 1., буква „а” от Закона за подпомагане на земеделските производители

Чл. 120, ал.1, чл. 46 г и чл. 51, ал. 10 и ал. 11 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä : BGN 55,00 (miljoonaa)

Tuen enimmäisintensiteetti: 100,00 %

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 12.6.2013-30.6.2014

Tuen tarkoitus: Maatilainvestoinnit (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artikla), Eläintaudit (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 10 artikla), Tekninen tuki (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 15 artikla)

Asianomainen ala: Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Държавен фонд "Земеделие"
гр. София бул. "Цар Борис III" №138

Internet-osoite: <http://www.dfz.bg/bg/darzhavni-pomoshti/darjavni-pomoshti-za-notificirane/>

Muita tietoja: —

Tuen N:o: SA.36746 (13/XA)

Jäsenvaltio: Bulgaria

Alue: Bulgaria

Tukiohjelman nimike tai yritykselle myönnettyä yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: „Помощ за компенсиране разходите на земеделски производители, свързани с изпълнение на мерки по „Национална програма от мерки за контрол на почвени неприятели по картофите от сем. Телени червеи (Elate-ridae)“

Oikeusperusta:

Чл. 12, ал. 1 и ал. 2, т. 1, буква „а” от Закона за подпомагане на земеделските производители;

Указания на Държавен фонд "Земеделие" за схема на държавна помощ "Помощ за компенсиране разходите на земеделски производители, свързани с изпълнение на мерки по „Национална програма от мерки за контрол на почвени неприятели по картофите от сем. Телени червеи (Elateridae)“;

Национална програма от мерки за контрол на почвени неприятели по картофите от сем. Телени червеи — (Elateridae)

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä : BGN 1,40 (miljoonaa)

Tuen enimmäisintensiteetti: 100.00 %

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 12.6.2013-30.6.2014

Tuen tarkoitus: Kasvitaudit – tuholaisten esiintyminen (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 10 artikla)

Asianomainen ala: Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Държавен фонд "Земеделие"
София 1618, "Цар Борис III" 136

Internet-osoite: <http://dfz.bg/bg/darzhavni-pomoshti/darjavni-pomoshti-za-notificirane/>

Muita tietoja: —

Tuen N:o: SA.36750 (13/XA)

Jäsenvaltio: Yhdistynyt kuningaskunta

Alue: SCOTLAND

Tukiohjelman nimike tai yritykselle myönnettyä yksittäistä tukea saaneen yrityksen nimi: Weather Aid Scheme (Scotland)2013

Oikeusperusta: Small Landholders (Scotland) Act 1911

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä: Ohjelman mukainen suunniteltu vuosibudjetin kokonaismäärä : GBP 5,75 (miljoonaa)

Tuen enimmäisintensiteetti: 90,00 %

Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto: 1.8.2013 - 31.12.2013

Tuen tarkoitus: Epäsuotuisat sääolot (asetuksen (EY) N:o 1857/2006 11 artikla)

Asianomainen ala: Kasvinviljely ja kotieläintalous, riistatalous ja niihin liittyvät palvelut

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

Scottish Government
Agriculture, Food and Rural Communities Directorate,
Rural Payments and Inspections Division,
Q1 Spur,
Saughton House,
Broomhouse Drive,
Edinburgh,
EH11 3XD

Internet-osoite: <http://www.scotland.gov.uk/Topics/farmingrural/Agriculture/grants/WeatherAidScheme>

Muita tietoja: —

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

VALTIONTUKI – RANSKA

Valtiontuki N:o SA.13869 (C 68/2002) – EDF: Ranskan suurjänniteverkon (RAG) uudistamista koskevien osittaisten verottomien varausten muuttaminen takaisin pääomaksi

Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/C 186/05)

Komissio on ilmoittanut 02.05.2013 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Ranskalle päätöksestään laajentaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, joka koskee edellä mainittua toimenpidettä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteestä, jota koskevaa menettelyä komissio laajentaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faksi: +32 22961242

Huomautukset toimitetaan Ranskalle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luotamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

EDF muutti vuonna 1987 tilinpäätöskäytäntönsä vedoten siihen, että sille oli annettu RAG-suurjänniteverkko sopimuksella käyttöön vuonna 1956, ja kirjasi RAG:tä koskevat omaisuuserät taseeseen kohtaan "toimilupaan liittyvä käyttöomaisuus". Marraskuun 10. päivänä 1997 annetussa laissa N:o 97-1026 kuitenkin säädettiin, että EDF:ää voidaan pitää RAG:n omistajana vuodesta 1956 asti. Vuosina 1987–1996 tehdyille käyttöomaisuusvarauksille ei siis enää ollut perustetta. Vuonna 1997 EDF:llä oli kirjanpidossaan kahdentyyppisiä verottomia varauksia RAG:n uudistamista varten: käyttämättömiä varauksia 38,5 miljardin Ranskan frangin (FRF) arvosta ja arvoltaan 18,345

miljardin frangin varaukset, jotka liittyvät jo toteutettuja uudistuksia koskeviin konsession antajan oikeuksiin.

Koska varaukset olivat tulleet aiheettomiksi, Ranskan viranomaiset järjestelivät EDF:n taseen uudelleen lailla ja ministeriön päätöksellä.

— Marraskuun 10. päivänä 1997 annetussa laissa N:o 97-1026 säädetään, että EDF:n taseen vastaavaa-puolella oleva

toimilupaan liittyvä käyttöomaisuuserä on 1. tammikuuta 1997 siirretty ilman arvonkorotuksia kohtaan ”pääomasijoitukset”. Lain mukaan siis konsession antajan oikeuksia koskeva määrä kirjataan uudelleen pääomasijoitukseksi, joka ei ole veronalaista.

- Ranskan talous-, valtiovarain- ja teollisuusministeri sekä budjetista ja teollisuudesta vastaavat valtiosihteerit osoittivat EDF:lle 22. joulukuuta 1997 päivätyyn kirjeen, jossa selitetään taseeseen tehtyjä käyttöomaisuutta koskevia muutoksia ja määritellään myös EDF:n taseen uudelleenjärjestelystä aiheutuvat veroseuraamukset.

Ranskan viranomaiset verottivat siis normaalisti käyttämättömiä varauksia, joita oli 38,5 miljardin frangin arvosta, kun taas konsession antajan oikeuksiin liittyviä varauksia ei verotettu.

Komissio aloitti 16. lokakuuta 2002 tehdyllä päätöksellä (K(2002) 3744) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä edusta, joka EDF:lle koitui konsession antajan oikeuksia koskevista varauksista kannettavan yhtiöveron maksamatta jättämisestä vuoden 1997 taseen uudelleenjärjestelyn yhteydessä. Päätöksestä ilmoitettiin Ranskan tasavallalle samana päivänä. Ranskan viranomaiset toteavat komissiolle 9. huhtikuuta 2002 osoitetussa ministeriön veroasioiden pääosaston huomautuksessa, että ”[EDF:n vuonna 1997] saaman veroedun määrän voidaan arvioida olleen 5,88 miljardia frangia (14,119 × 41,66 %) eli 888,89 miljoonaa euroa.

Komissio hyväksyi 16. joulukuuta 2003 lopullisen päätöksensä (K(2003) 4637fin) ⁽¹⁾, josta ilmoitettiin Ranskan tasavallalle seuraavana päivänä. Komissio totesi kyseisessä päätöksessä (3 ja 4 artikla), että 888,89 miljoonan euron etu, joka EDF:lle koitui pääomasijoituksiksi uudelleenkirjatuista konsession antajan oikeuksia koskevista varauksista kannettavan yhtiöveron maksamatta jättämisestä vuoden 1997 taseen uudelleenjärjestelyn yhteydessä, on valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille, ja vaati sen maksamista takaisin korkojen kera.

Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 15. joulukuuta 2009 antamallaan tuomiolla ⁽²⁾ komission päätöksen 3 ja 4 artiklan pääasiassa siksi, että komission asiana oli tarkistaa, olisiko yksityinen sijoittaja tehnyt samanlaisissa olosuhteissa yhtä suuren sijoituksen, riippumatta siitä, missä muodossa valtio on korottanut EDF:n pääomaa, jotta voidaan arvioida tämän sijoituksen taloudellinen järjestyminen ja verrata sitä tällaisen sijoittajan samoissa olosuhteissa toteuttamaan menettelytapaa saman yri-

tyksen osalta. Unionin tuomioistuin hylkäsi 5. kesäkuuta 2012 antamallaan tuomiolla ⁽³⁾ komission unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta tekemän valituksen. Komission on näin ollen annettava uusi päätös, jolla päätetään 16. lokakuuta 2002 tehdyllä päätöksellä aloitettu menettely. Menettelyä on kuitenkin syytä laajentaa, jotta huomioon voidaan ottaa uusia seikkoja.

Ranskan viranomaiset väittivät hallinnollisen menettelyn aikana ilman väitettä tukevia todisteita tai analyyseja, että tällainen ylimääräinen pääomasijoitus oli perusteltavissa EDF:n vuonna 1997 esittämällä tuotto-odotuksilla, jotka lisäksi toteutuivat seuraavina vuosina. Kuten Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä korostetaan, järkevästi toimivaa yksityistä markkinataloussijoittajaa koskevan periaatteen sovellettavuus ja soveltaminen käsiteltävänä olevan kaltaiseen pääomasijoitukseen edellyttää erityisesti sitä, että jäsenvaltio on tosiasiallisesti toiminut sijoittajan tavoin eikä julkisena viranomaisena. Tässä suhteessa kelpoisia todisteita olisivat sijoitusta edeltävät analyysit, eivät jälkeensä toteutetut analyysit.

Ranskan viranomaisten väitettä siitä, että yksityinen markkinataloussijoittaja olisi tehnyt 888,89 miljoonan euron suuruisen pääomasijoituksen, ei tue yksikään niistä komissiolle toimitetuista asiakirjoista, joita Ranskan viranomaiset olisivat osakkeenomistajan ominaisuudessa tarkastelleet. Ranskan viranomaiset eivät pysty ilmoittamaan edes sitä, millaista tuottoa ne odottivat saavansa pääomalle, eivätkä ne näin ollen pysty etenään osoittamaan, että pääomanlisäyksen odotettu tuotto olisi riittänyt yksityiselle sijoittajalle. Näin ollen vaikuttaa siltä, että yksityisen sijoittajan periaate ei ole sovellettavissa, ja vaikka olisikin, sen soveltaminen johtaisi päätelmään, jonka mukaan ei vaikuta todennäköiseltä, että järkevästi toimiva yksityinen sijoittaja olisi sijoittanut EDF:n pääoman lisäämiseen ilman minkäänlaista näkemyttä tai ennakoanalyysia sijoitettavan pääoman tuotosta.

Näin ollen, mikäli Ranskan tasavalta ja/tai kolmannet osapuolet eivät tuo esiin uusia seikkoja, EDF:n vuonna 1997 yritysveron pienentämisen myötä saama 888,89 miljoonan euron etu on saattanut antaa sille taloudellisen edun, joka on omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joka on näin ollen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja siten laitton. Jos tilanne on tämä, komissiolla ei ole käytettävissään tietoja, joiden perusteella se voisi tehdä päätelmiä tällaisen tuen soveltavuudesta sisämarkkinoille.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

⁽¹⁾ EUVL L 49, 22.2.2005, s. 9.

⁽²⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-156/04, EDF v. komissio, 15.12.2009 antama tuomio, Kok., s. II-4503.

⁽³⁾ Unionin tuomioistuimen asiassa C-124/10P, komissio v. EDF, 5.6.2012 antama tuomio, ei vielä julkaistu.

KIRJEEN TEKSTI

”Par la présente, la Commission a l’honneur d’informer la République française que, dans le cadre de la procédure prévue à l’article 108, paragraphe 2, du traité sur le fonctionnement de l’Union européenne (”TFUE”) ⁽¹⁾ qui a été ouverte par sa décision du 16 octobre 2002 dans l’affaire ci-dessus, après l’annulation des articles 3 et 4 de la décision du 16 décembre 2003 de la Commission et le réexamen des informations fournies par vos autorités, la Commission a décidé d’étendre cette procédure pour préciser celle-ci et recueillir les informations et observations complémentaires de la République française et des tiers intéressés à ce sujet.

PROCÉDURE

1. Par décision du 16 octobre 2002 (C(2002) 3744), notifiée à la République française le même jour, la Commission a ouvert la procédure prévue à l’article 108, paragraphe 2, du TFUE sur l’avantage résultant du non-paiement par EDF de l’impôt sur les sociétés dû, lors de la restructuration de son bilan en 1997, sur une partie des provisions comptables créées en franchise d’impôt pour le renouvellement du réseau d’alimentation général (RAG). La Commission a aussi enjoint aux autorités françaises de fournir des informations nécessaires à l’examen de cet avantage fiscal dans le cadre de la procédure formelle.
2. Dans leurs observations transmises à la Commission par lettre en date du 11 décembre 2002, les autorités françaises ont contesté qu’EDF ait bénéficié d’un avantage fiscal et fait valoir notamment que la dotation complémentaire en capital corrigeait une sous-capitalisation et était justifiée de ce fait.
3. Après publication de la décision de la Commission ⁽²⁾, par lettre du 21 janvier 2003, la Commission a transmis à la République française les seules observations reçues d’une partie intéressée, en l’invitant à présenter ses commentaires. La République française n’a pas présenté de commentaire sur ces observations.
4. Une réunion technique entre la Commission et les autorités françaises s’est tenue le 12 février 2003 au cours de laquelle la demande d’informations répondant à l’injonction a été réitérée oralement puis rappelée par lettre de la Commission du 4 juillet 2003.
5. Le 11 novembre 2003, la République française a présenté de nouvelles informations. Le 17 novembre 2003, une nouvelle réunion technique a été organisée entre la Commission, les autorités françaises et des représentants

d’EDF. Les autorités françaises ont également adressé des informations complémentaires en date du 20 novembre 2003.

6. Le 16 décembre 2003, la Commission a adopté sa décision finale (C(2003)4637fin), notifiée à la République française le lendemain ⁽³⁾.
7. Par son arrêt du 15 décembre 2009, le Tribunal de l’Union européenne a annulé les articles 3 et 4 de la Décision de la Commission ⁽⁴⁾.
8. Par son arrêt du 5 juin 2012, la Cour de Justice de l’Union européenne a rejeté le pourvoi formé par la Commission contre l’arrêt du Tribunal ⁽⁵⁾.

DESCRIPTION DÉTAILLÉE DE LA MESURE

9. En 1987, au motif que le réseau d’alimentation générale (RAG) lui avait été confié en 1956 par un contrat de concession, EDF a modifié sa pratique comptable et classé les actifs affectés au RAG au poste du bilan « Biens mis en concession ». EDF a donc appliqué à ces actifs les règles comptables spéciales établies en France pour les biens mis en concession qui doivent être retournés à l’Etat à la fin de celle-ci, et a créé en franchise d’impôt des provisions pour le renouvellement du RAG.
10. La loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997 a cependant établi qu’EDF était réputée propriétaire du RAG depuis 1956. Les provisions comptables créées de 1987 à 1996 en vertu du régime des biens mis en concession sont alors devenues sans objet.
11. En 1997, EDF avait dans ses comptes deux types de provisions créées en franchise d’impôt pour le renouvellement du RAG: les provisions non encore utilisées pour un montant de 38,5 milliards de francs français (FRF) et les droits du concédant, correspondant aux opérations de renouvellement déjà réalisées, pour un montant de FRF 18,345 milliards.
12. Ces provisions étant devenues sans objet, les autorités françaises ont réorganisé le bilan d’EDF à travers une loi et une décision ministérielle.
13. En premier lieu, la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997 dispose qu’au « 1er janvier 1997, la contre-valeur des biens en nature mis en concession du RAG figurant au passif du bilan d’EDF est inscrite, nette des écarts de réévaluation correspondants, au poste « Dotations en capital ». Rien, ni dans la loi, ni dans les travaux parlementaires, ne laisse penser que le législateur a voulu statuer sur le traitement fiscal de cette opération.

⁽¹⁾ À compter du 1er décembre 2009, les articles 87 et 88 du traité CE sont devenus respectivement les articles 107 et 108 du traité sur le fonctionnement de l’Union européenne (”TFUE”). Dans les deux cas, les dispositions sont, en substance, identiques. Aux fins de la présente décision, les références faites aux articles 107 et 108 du TFUE s’entendent, s’il y a lieu, comme faites respectivement aux articles 87 et 88 du traité CE. Le TFUE a également introduit certaines modifications de terminologie, telles que le remplacement de « Communauté » par « Union », de marché commun par « marché intérieur » et de « Tribunal de première instance » par « Tribunal ». La terminologie du TFUE est utilisée dans la présente décision.

⁽²⁾ JO C 280 du 16.11.2002, p. 8.

⁽³⁾ JO L 049 du 22.02.2005 p. 9.

⁽⁴⁾ Arrêt du Tribunal du 15 décembre 2009, Affaire T-156/04— EDF/Commission, REC 2009 page II-04503.

⁽⁵⁾ Arrêt de la Cour du 5 juin 2012, Affaire C-124/10P— Commission-EDF, non encore publié.

14. En second lieu, une lettre du ministre de l'Economie, des Finances et de l'Industrie, du secrétaire d'Etat au Budget et du secrétaire d'Etat à l'Industrie, adressée à EDF le 22 décembre 1997 (ci-après « la lettre du ministre de l'Economie »), explique dans son annexe 1 la restructuration du haut du bilan d'EDF, conformément à l'article 4 de la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997:
- «— Reclassement des « droits du concédant » (18 345 563 605 F):
- Consolidation en dotations en capital de la contre-valeur des biens en nature du RAG mis dans la concession à hauteur de FRF 14 119 065 335.
- Regroupement des écarts de réévaluation du RAG de 1959 (2.425 MF) et de 1976 (immobilisations non amortissables: 97 MF) avec le poste « Ecart de réévaluation RAG », dont le montant passe ainsi de 1.720 MF à 4.145 MF.
- Regroupement des provisions réglementées relatives à la réévaluation des immobilisations amortissables de 1976 (1.704 MF), le poste passant de 877 MF à 2.581 MF.
- Reclassement des provisions pour renouvellement devenues injustifiées (38 520 943 408 F) au report à nouveau, en application de l'avis du Conseil national de la comptabilité n° 97-06 du 18 juin 1997 relatif aux changements comptables.»
15. L'annexe 3 de la lettre du ministre de l'Economie établit également les conséquences fiscales de la réorganisation du bilan d'EDF. Une variation d'actif net est constatée avec le reclassement des provisions pour renouvellement non utilisées, d'un montant de FRF 38,5 milliards, au report à nouveau, et soumise à l'impôt sur les sociétés au taux de 41,66 % applicable en 1997.
16. Ainsi, les provisions non encore utilisées pour un montant de FRF 38,5 milliards ont été imposées normalement par les autorités françaises, alors que la partie des provisions correspondant aux droits du concédant n'a pas été imposée. Dans une note de la Direction générale des impôts en date du 9 avril 2002, adressée à la Commission, les autorités françaises indiquent que « les droits du concédant afférents au RAG représentent une dette indue que l'incorporation au capital a libérée d'impôt de manière injustifiée » et que « cette réserve aurait dû, préalablement à son incorporation au capital, être transférée du passif de l'établissement où elle figurait à tort vers un compte de situation nette entraînant ainsi une variation positive d'actif net imposable en application de l'article 38-2 » du Code général des impôts. Elles constatent que « l'avantage en impôts ainsi obtenu [en 1997 par EDF] peut être évalué à 5,88 milliards de francs (14,119 × 41,66 %) », soit EUR 888,89 millions ⁽¹⁾.
17. Conformément à la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997 et à la lettre du ministre de l'Economie, les écarts de réévaluation ont été transférés à la rubrique « Capitaux propres » sans incidence fiscale, car ils correspondaient à des plus-values de réévaluation réalisées en franchise d'impôt ou sous un régime de neutralité fiscale suite aux lois de réévaluation de 1959 et de 1976.
18. Dans le cadre de la réorganisation du bilan d'EDF, les autorités françaises ont suivi l'avis n° 97.06 du 18 juin 1997 du Conseil national de la comptabilité, relatif aux changements de méthodes comptables, changements d'estimation, changements d'options fiscales et corrections d'erreurs (ci-après « l'avis du Conseil national de la comptabilité »), qui établit que les corrections d'erreurs comptables, qui, par leur nature même, portent sur la comptabilisation des opérations passées, « sont comptabilisées dans le résultat de l'exercice au cours duquel elles sont constatées ».

DÉCISION D'OUVERTURE DE LA PROCÉDURE

19. Dans sa décision d'ouverture de la procédure du 16 octobre 2002, la Commission concluait que la création irrégulière de provisions complémentaires pour renouvellement du réseau d'alimentation générale (RAG) sur la période 1987-1996 avait favorisé EDF au sens de l'article 107 (1) du TFUE. Elle lui aurait procuré un avantage économique sélectif résultant de la différence entre la valeur capitalisée de l'impôt sur les sociétés non payé sur les provisions au cours de la même période et le montant de l'impôt sur les sociétés acquitté par EDF en 1997, à la suite de l'adoption par le Parlement français de l'article 4 de la loi 97 – 1026.
20. En dépit du fait qu'EDF exerçait en France des activités sur une série de marchés soumis à des droits de monopole avant l'entrée en vigueur de la directive du Conseil 96/92 libéralisant le secteur de l'électricité, la Commission considérait que les mesures d'aides en cause en faveur d'EDF ont faussé ou menacé de fausser la concurrence et le commerce entre Etats membres aux termes de l'article 107 (1) du TFUE. Cela résultait en particulier du fait que, malgré les droits exclusifs dont jouissait EDF dans l'exercice de certaines activités en France, il existait néanmoins un certain degré de commerce entre Etats membres sur ces marchés. De surcroît, une libre concurrence existait sur les marchés connexes sur lesquels EDF avait déjà diversifié (que ce soit d'un point de vue géographique ou sectoriel) ses activités au-delà de l'étendue de ses droits exclusifs. Ces effets étaient déjà présents bien avant la libéralisation provoquée par la directive susmentionnée.
21. La Commission concluait aussi qu'il s'agissait d'une aide nouvelle qui ne semblait pas, à ce stade, permettre de considérer que les conditions énoncées à l'article 107, paragraphes 2 et 3, du TFUE, étaient remplies, cependant que les autorités françaises n'avaient pas invoqué l'application des dispositions de l'article 106, paragraphe 2 du TFUE.
22. Enfin, dans son injonction du 16 octobre 2002, la Commission avait demandé aux autorités françaises la communication de tous les documents, informations et données nécessaires pour apprécier la compatibilité de cette mesure d'aide, et notamment les copies complètes des rapports confidentiels de la Cour des comptes française

⁽¹⁾ Conversion réalisée sur la base du taux de change franc-euro en date du 22 décembre 1997.

sur EDF. Les autorités françaises se sont limitées à communiquer des extraits de ces rapports, au motif que seuls ces extraits étaient en rapport avec l'investigation de la Commission et que les « rapports particuliers de la Cour des comptes sur EDF comportent des éléments nominatifs ou qui relèvent du secret commercial ».

OBSERVATIONS D'UN TIERS INTÉRESSÉ

23. Par lettre en date du 6 janvier 2003, le Syndicat National des Producteurs Indépendants d'Electricité Thermique (SNPIET) a adressé des observations à la Commission dans le cadre de la procédure formelle d'examen ouverte sur le non-paiement par EDF, en 1997, de l'impôt sur les sociétés sur une partie des provisions créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG. Selon ces observations, EDF ne s'est pas conformée dans le cadre de ses activités aux règles en usage dans les sociétés industrielles et commerciales, contrairement à ce que dispose la loi n° 46-628 du 8 avril 1946.

OBSERVATIONS DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

24. Les autorités françaises ont communiqué leurs observations à la Commission par lettre en date du 11 décembre 2002. Elles contestent le caractère d'aide d'Etat du non-paiement, en 1997, de l'impôt sur les sociétés sur une partie des provisions comptables créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG.
25. A titre préliminaire, les autorités françaises contestent le montant des provisions pour renouvellement du RAG avancé par la Commission. Les autorités françaises soutiennent ensuite que, même en l'absence de dotations en provisions pour le renouvellement du RAG, EDF n'aurait pas été en mesure de payer l'impôt sur les sociétés de 1987 à 1996 du fait de reports fiscaux fortement déficitaires. De plus, l'Etat étant à la fois propriétaire d'EDF et autorité concédant le RAG, elles ont considéré que les droits du concédant ne constituaient pas pour lui une dette réellement exigible. Par conséquent, lors de la restructuration du bilan en 1997, elles ont affecté ces droits du concédant aux capitaux propres d'EDF afin de corriger sa sous-capitalisation, mais sans les soumettre à l'impôt sur les sociétés.
26. Les autorités françaises considèrent que la restructuration comptable opérée en 1997 peut être interprétée comme une dotation complémentaire en capital d'un montant équivalent à l'exonération partielle d'impôt, dont le but a été également de corriger une sous-capitalisation. Il aurait été jugé plus efficace et neutre d'affecter directement les droits du concédant en fonds propres pour leur montant total plutôt que d'effectuer l'opération de nature équivalente qui aurait consisté à affecter en capital un montant net après impôts sur les sociétés, solliciter le versement par EDF de l'impôt sur les sociétés correspondant à la variation de l'actif net puis, enfin, procéder à une dotation complémentaire en capital d'un montant équivalent à l'impôt payé.
27. Les autorités françaises estiment qu'une telle dotation complémentaire était justifiée par les perspectives de rentabilité offertes par EDF en 1997, qui se sont d'ailleurs

concrétisées pendant les années suivantes. Dans des circonstances comparables, selon les autorités françaises, un investisseur privé en économie de marché aurait procédé à un tel apport en capital.

28. Les autorités françaises contestent également que la rémunération de l'Etat ait été indûment diminuée de 1987 à 1996 suite à la création des provisions en question. Elles indiquent que, même si le résultat net avait été supérieur, la rémunération de l'Etat n'aurait pas été plus élevée car, pendant cette période, le niveau de la rémunération ne correspondait pas à un pourcentage prédéfini du résultat net de l'entreprise. Ce niveau était déterminé librement par l'Etat en valeur absolue et pouvait ne pas être fixé en fonction de la situation financière de l'entreprise. De plus, cette rémunération n'était pas obligatoirement prélevée sur les bénéfices nets de chaque exercice. Dans cette perspective et compte tenu des reports déficitaires d'EDF, les autorités françaises soulignent que l'Etat a finalement prélevé de 1987 à 1996 un dividende dont le niveau a dépassé de façon considérable les limites du droit commun des sociétés commerciales.
29. Les autorités françaises estiment, en outre, que même si la constitution des provisions pour le renouvellement du RAG s'était traduite par un avantage, celui-ci devrait être considéré comme annulé par l'augmentation de l'impôt sur les sociétés payé en 1997. Elles estiment également que sur la période 1987-1996, EDF a globalement versé à l'Etat une somme supérieure à l'impôt sur les sociétés qu'aurait payé une société de droit commercial, qui n'aurait pas constitué de provisions pour renouvellement du RAG et qui aurait versé à son actionnaire un dividende égal à 37,5% du résultat net après impôt.
30. Par ailleurs, les autorités françaises considèrent que si un avantage indu devait être établi, il s'agirait d'une aide existante, et non d'une aide nouvelle en raison de la prescription décennale, prévue à l'article 15 du règlement (CE) n° 659/1999, qui court à partir de l'octroi des premiers éléments d'aide. Compte tenu que la première demande de renseignements de la Commission date du 10 juillet 2001, les éventuels éléments d'aide accordés avant 1991 seraient prescrits. Les autorités françaises estiment que l'intervention du législateur en 1997 n'a pas eu pour effet d'interrompre cette prescription, puisque seules des mesures de la Commission peuvent avoir cet effet. Les autorités françaises estiment enfin qu'il s'agirait de toute façon d'une aide existante, dans la mesure où elle a été octroyée avant la libéralisation du marché électrique.
31. Dans leur lettre en date du 20 novembre 2003, les autorités françaises rappellent leurs arguments quant aux écarts de réévaluation inclus dans le montant des droits du concédant figurant dans les comptes sociaux et quant à l'application de la règle de prescription. De plus, elles affirment que le taux de l'impôt sur les sociétés qui aurait dû être appliqué à la restructuration du bilan d'EDF est celui de 1996 (taux de 36,67 %), et non de 1997 (taux de 41,66 %). En effet, elles considèrent que cette restructuration a été réalisée sur une déclaration fiscale déposée le 23 décembre 1997, après la clôture de l'exercice 1996 mais avant celle de l'exercice 1997.

32. Les autorités françaises contestent ainsi l'affirmation de la Commission selon laquelle EDF aurait bénéficié d'un avantage en 1997 en raison du non-paiement de l'impôt sur les sociétés sur une partie des provisions créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG.

LES ARRÊTS DES JURIDICTIONS DE L'UNION EUROPÉENNE

33. Dans son arrêt du 15 décembre 2009, le Tribunal de l'Union européenne a annulé les articles 3 et 4 de la décision de la Commission du 16 décembre 2003, essentiellement au motif qu'il appartenait à la Commission, de vérifier si un investisseur privé aurait procédé à un investissement comparable dans son montant dans des circonstances similaires, indépendamment de la forme de l'intervention de l'État pour augmenter le capital d'EDF et de l'usage éventuel de ressources fiscales à cet effet, et ce afin de vérifier la rationalité économique de cet investissement et de le comparer au comportement qu'aurait eu un tel investisseur à l'égard de la même entreprise dans les mêmes circonstances. Le Tribunal a estimé qu'en regard à la nécessité d'apprécier la mesure litigieuse dans son contexte, la Commission ne pouvait se limiter à examiner les incidences fiscales des dispositions adoptées par la République française et aurait dû vérifier si l'opération satisfaisait au critère de l'investisseur privé. Le Tribunal a donc considéré que la Commission avait commis une erreur de droit et violé l'article 87 CE (devenu article 107 TFUE).
34. Dans son arrêt du 5 juin 2012, la Cour de Justice de l'Union européenne a rejeté le pourvoi formé par la Commission contre l'arrêt du Tribunal, notamment au motif que le constat effectué par le Tribunal selon lequel l'obligation pour la Commission de vérifier si les capitaux ont été apportés par l'État dans des circonstances qui correspondent aux conditions normales du marché existe indépendamment de la forme sous laquelle les capitaux ont été apportés, tout comme l'appréciation du Tribunal selon laquelle le critère de l'investisseur privé peut être applicable même dans le cas où des moyens de nature fiscale ont été employés, ne sont entachés d'aucune erreur de droit.
35. La Cour considère que, en cas de doute sur la qualité de puissance publique ou d'actionnaire qui est à l'origine d'une mesure, il incombe à l'État membre d'établir sans équivoque et sur la base d'éléments objectifs et vérifiables que la mesure mise en œuvre ressortit à sa qualité d'actionnaire. Ces éléments doivent faire apparaître clairement que l'État membre concerné a pris, préalablement ou simultanément à l'octroi de l'avantage économique, la décision de procéder, par la mesure effectivement mise en œuvre, à un investissement dans l'entreprise publique contrôlée. Peuvent notamment être requis, à cet égard, des éléments faisant apparaître que cette décision est fondée sur des évaluations économiques comparables à celles qu'un investisseur privé rationnel se trouvant dans une situation la plus proche possible de celle dudit État membre aurait fait établir, avant de procéder audit investissement, aux fins de déterminer la rentabilité future d'un tel investissement.
36. La Cour estime que des évaluations économiques établies après l'octroi dudit avantage, le constat rétrospectif de la rentabilité effective de l'investissement réalisé par l'État

concerné ou des justifications ultérieures du choix du procédé effectivement retenu ne sauraient suffire à établir que cet État membre a pris, préalablement ou simultanément à cet octroi, une telle décision en sa qualité d'actionnaire. Si l'État membre concerné fait parvenir à la Commission des éléments de la nature requise, il appartient à cette dernière d'effectuer une appréciation globale prenant en compte, outre les éléments fournis par cet État membre, tout autre élément pertinent en l'espèce lui permettant de déterminer si la mesure en cause ressortit à la qualité d'actionnaire ou à celle de puissance publique dudit État membre. En particulier, peuvent être pertinents à cet égard, la nature et l'objet de cette mesure, le contexte dans lequel elle s'inscrit, ainsi que l'objectif poursuivi et les règles auxquelles ladite mesure est soumise.

37. En outre la Cour relève que l'application du critère de l'investisseur privé aurait permis de déterminer si un actionnaire privé aurait apporté, à des conditions similaires, un montant égal à l'impôt dû, dans une entreprise se trouvant dans une situation comparable à celle d'EDF. A cet égard, lorsqu'il apparaît que le critère de l'investisseur privé pourrait être applicable, la Cour estime qu'il incombe à la Commission de demander à l'État membre concerné de lui fournir toutes les informations pertinentes lui permettant de vérifier si les conditions d'applicabilité et d'application de ce critère sont remplies et elle ne peut refuser d'examiner de telles informations que si les éléments de preuve produits ont été établis postérieurement à l'adoption de la décision d'effectuer l'investissement en question. En effet, seuls sont pertinents les éléments disponibles et les évolutions prévisibles au moment où la décision de procéder à l'investissement a été prise.
38. Au point 99 de cet arrêt, la Cour a souligné que, par l'arrêt attaqué, le Tribunal n'avait préjugé ni de l'applicabilité, en l'espèce, du critère de l'investisseur privé avisé en économie de marché, ni du résultat de l'éventuelle application de ce critère.

CONSÉQUENCES POUR LA PROCÉDURE

39. A la suite de l'annulation des articles 3 et 4 de la décision du 16 décembre 2003, la Commission doit adopter une nouvelle décision en vertu de l'art. 266 TFUE et de l'article 13 du Règlement (CE) 659/99⁽¹⁾ pour clôturer la procédure en se conformant aux points de droits établis de manière définitive par l'arrêt de la Cour qui détermine l'État du droit en la matière. Les articles 3 et 4 de la décision du 16 décembre 2003 ayant été annulés dans leur intégralité, la Commission doit réexaminer les questions relatives à ces articles dans leur ensemble. En outre, ni la Cour, ni le Tribunal n'ont estimé que la décision d'ouverture de la procédure formelle d'examen prise le 16 octobre 2002 était viciée, de sorte qu'elle peut constituer la base d'une nouvelle décision finale.
40. Compte tenu de ce qui précède, au vu des observations et informations reçues au cours de la présente procédure, la Commission pourrait en principe statuer sans étendre la

⁽¹⁾ Règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE, Journal officiel n° L 083 du 27.3.1999 p. 1 - 9,

procédure formelle d'examen. Néanmoins, compte tenu de l'ensemble des circonstances de l'espèce, la Commission estime qu'il est à la fois prudent et opportun de laisser à l'Etat membre concerné et aux parties intéressées la possibilité de lui fournir des documents contemporains des mesures examinées, à supposer que de tels documents existent et n'aient pas été produits à ce jour. La Commission estime également opportun de préciser son analyse préliminaire et de permettre à la République française et aux tiers intéressés de lui faire parvenir toutes les réactions, informations et documents qu'ils estiment pertinents, en vue d'une décision finale à prendre conformément à l'article 7 du Règlement (CE) n° 659/1999.

41. A ce stade, tout en l'inscrivant dans le contexte du reclassement des provisions créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG en capital d'EDF en vertu de loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997, la Commission concentrera son examen préliminaire sur l'éventuel avantage économique découlant du non-paiement par EDF, en 1997, de l'impôt sur les sociétés pour un montant d'EUR 888,89 millions (augmenté des intérêts) sur la partie des provisions correspondant aux FRF 14,119 milliards de droits du concédant reclassés en dotations en capital.

APPRECIATION DES MESURES: EXISTENCE D'UNE AIDE D'ETAT

42. L'article 107, paragraphe 1, du TFUE dispose que: "Sauf dérogations prévues par le présent TFUE, sont incompatibles avec le marché intérieur, dans la mesure où elles affectent les échanges entre Etats membres, les aides accordées par les Etats ou au moyen de ressources d'Etat sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions". L'examen de ces conditions cumulatives d'application à la mesure en cause est poursuivi ci-après.

Avantage sélectif faussant ou menaçant de fausser la concurrence

43. La loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997 ayant établi qu'EDF était réputée propriétaire du RAG depuis 1956, il convient de vérifier si cette loi n'implique pas un transfert de propriété du RAG.
44. Selon les informations soumises par les autorités françaises, EDF peut raisonnablement être considérée comme propriétaire du RAG depuis le premier cahier des charges de 1956. Cette conclusion est fondée sur les éléments suivants: les caractéristiques des différents types de contrats de concession en droit français, les caractéristiques particulières de la concession originale à EDF, qui ne comportait pas de clause précise de rétrocession, la procédure d'acquisition des actifs concernés, pour lesquels EDF a dû acquitter un droit similaire à une indemnité d'expropriation, et les conditions de financement de l'entretien et du développement du RAG aux frais d'EDF. Par conséquent, la « clarification » sur la propriété du RAG, effectuée par la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997, ne semble pas contenir en soi d'élément d'avantage économique pour EDF.
45. Il faut en conséquence examiner si la loi n° 97-1026 a tiré toutes les conséquences fiscales de la clarification qu'elle

apporte quant à la propriété du RAG et si, dans l'hypothèse où tel ne serait pas le cas, il n'y a pas eu d'avantage économique de nature fiscale en faveur d'EDF.

46. Pendant la période 1987-1996, EDF a créé des provisions en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG. Suite à la loi de 1997 réputant EDF propriétaire du RAG depuis 1956, ces provisions sont devenues sans objet et ont dû par conséquent être reclassées à d'autres postes du bilan.
47. La lettre du ministre de l'Economie, établissant les conséquences fiscales de la restructuration du bilan d'EDF, montre que les provisions pour renouvellement du RAG non utilisées ont été soumises par les autorités françaises à l'impôt sur les sociétés au taux de 41,66 %, taux applicable en 1997.
48. En revanche, conformément à l'article 4 de la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997, une partie de ces provisions, les droits du concédant, correspondant aux opérations de renouvellement déjà réalisées, a été reclassée en dotations en capital à hauteur de FRF 14,119 milliards sans être soumise à l'impôt sur les sociétés. L'administration des impôts reconnaît le caractère illégal de cette opération, comme il résulte de la note de la Direction générale des impôts en date du 9 avril 2002, adressée à la Commission et reprise au considérant 16.
49. Conformément à l'avis du Conseil national de la comptabilité, les corrections d'erreur doivent être comptabilisées dans le résultat de l'exercice au cours duquel elles sont constatées. D'autre part, si les provisions non utilisées qui avaient été créées en franchise d'impôt pour un montant de FRF 38,5 milliards ont été soumises à l'impôt sur les sociétés au taux de 41,66 % en 1997, il n'existe aucune raison objective de ne pas avoir imposé l'autre partie des provisions créées en franchise d'impôt au même taux.
50. Les droits du concédant auraient dû être imposés en même temps et au même taux que les autres provisions comptables créées en franchise d'impôt. Cela signifie que les FRF 14,119 milliards de droits du concédant auraient dû être additionnés aux FRF 38,5 milliards de provisions non utilisées pour être imposés au taux de 41,66 % appliqué à la restructuration du bilan d'EDF par les autorités françaises. En ne payant pas la totalité de l'impôt sur les sociétés dû lors de la restructuration de son bilan, EDF a économisé EUR 888,89 millions.
51. L'aide est bien consentie en 1997, car le montant de FRF 14,119 milliards était à cette date une dette envers l'Etat, enregistrée au bilan comme droits du concédant, que l'Etat a abandonnée par la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997, cependant que les conséquences fiscales de la loi sont exposées dans la lettre du ministre de l'économie de 22 décembre 1997.
52. Les autorités françaises affirment que, même en l'absence de dotations en provisions pour le renouvellement du RAG, EDF n'aurait pas été en mesure de payer l'impôt sur les sociétés de 1987 à 1996 du fait des reports fiscaux déficitaires. Cet argument n'est pas pertinent. L'avantage fiscal

date de 1997, et non des années antérieures. En outre, les dotations en provisions irrégulières ont provoqué partiellement les reports fiscaux déficitaires. Ceux-ci auraient progressivement disparu de 1987 à 1996, de sorte que, en 1997, le montant de l'impôt dû par EDF aurait été nettement supérieur à ce qu'il a effectivement été, même sans tenir compte du non-paiement d'impôt pour le reclassement de droits du concédant.

53. Les autorités françaises estiment également que si la constitution des provisions pour le renouvellement du RAG s'était traduite par un avantage, celui-ci devrait être considéré comme annulé par l'augmentation de l'impôt sur les sociétés payé en 1997. Or, comme les autorités françaises l'indiquent elles-mêmes dans leur note en date du 9 avril 2002, si les provisions pour renouvellement non utilisées ont été imposées normalement, les droits du concédant ont été reclassés en dotations en capital sans être soumis à l'impôt sur les sociétés. L'impôt payé par EDF en 1997 est donc inférieur à l'impôt normalement dû.
54. Les autorités françaises affirment également que sur la période 1987-1996, EDF a globalement versé à l'Etat une somme supérieure à l'impôt sur les sociétés qu'aurait payé une société de droit commercial, qui n'aurait pas constitué de provisions pour renouvellement du RAG et qui aurait versé à son actionnaire un dividende égal à 37,5% du résultat net après impôt. En outre, le taux de l'impôt sur les sociétés qui aurait dû être appliqué à la restructuration du bilan d'EDF est celui de 1996, et non de 1997.
55. Comme indiqué précédemment, d'une part, que le Conseil national de la comptabilité considère que les erreurs comptables doivent être corrigées au cours de l'exercice comptable au cours duquel elles ont été constatées. Les provisions pour renouvellement du RAG étant devenues sans objet suite à la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997, c'est bien au cours de l'exercice comptable 1997 qu'elles devaient être reclassées, et donc imposées au taux de l'impôt sur les sociétés applicables au cours de cet exercice. D'autre part, les autorités françaises elles-mêmes ont appliqué le taux de l'impôt sur les sociétés de 1997 à la partie des provisions qui a été imposée.
56. A ce stade de l'examen, le non-paiement par EDF, en 1997, d'EUR 888,89 millions d'impôt semble donc constituer un avantage économique pour cette entreprise. EDF a pu employer la somme équivalente au non-paiement de l'impôt pour renforcer ses capitaux propres sans faire appel à des ressources financières extérieures.
57. Toutefois, ainsi que le rappellent les juridictions de l'Union, notamment dans leurs arrêts repris aux considérants 33 à 38 ci-dessus, en l'espèce, une dotation en capital supplémentaire au bénéfice d'EDF ne constituerait pas un avantage économique au sens de l'article 107, paragraphe 1 du TFUE s'il est établi qu'un actionnaire privé hypothétique aurait apporté, à des conditions similaires, un montant égal à l'impôt dû, dans une entreprise se trouvant dans une situation comparable à celle d'EDF.

Principe de l'investisseur privé: applicabilité et application

58. Il convient donc d'examiner, successivement, l'applicabilité et l'application de ce principe aux faits de l'espèce, compte tenu de l'arrêt de la Cour de justice de l'Union européenne.
59. Les autorités françaises prétendent que la réforme comptable de 1997 équivaut à une dotation complémentaire en capital d'un montant égal à l'exonération partielle d'impôt. Il s'agirait donc de leur part d'un investissement, et non d'une aide. A cet égard, elles affirment qu'une telle dotation complémentaire était justifiée par les perspectives de rentabilité offertes par EDF en 1997, qui se sont d'ailleurs concrétisées pendant les années suivantes. Dans des circonstances comparables, selon les autorités françaises, un investisseur privé en économie de marché aurait procédé à un tel apport en capital. Aucune autre preuve, démonstration ou document ne viennent étayer cette affirmation.

Sur l'applicabilité du principe de l'investisseur privé

60. Pour ce qui est de l'applicabilité du principe, il convient de déterminer si la mesure litigieuse a été prise par l'Etat en qualité d'actionnaire ou de puissance publique. La Cour de justice de l'Union européenne précise que:
- si un Etat membre invoque, au cours de la procédure administrative, le principe de l'investisseur privé en économie de marché, il lui incombe, en cas de doute, d'établir sans équivoque et sur la base d'éléments objectifs et vérifiables que la mesure mise en œuvre ressortit à sa qualité d'actionnaire (point 82 de l'arrêt); ces éléments doivent faire apparaître clairement que l'Etat membre concerné a pris, préalablement ou simultanément à l'octroi de l'avantage économique, la décision de procéder, par la mesure effectivement mise en œuvre, à un investissement dans l'entreprise publique contrôlée (point 83 de l'arrêt);
 - peuvent notamment être requis, à cet égard, des éléments faisant apparaître que cette décision est fondée sur des évaluations économiques comparables à celles que, dans les circonstances de l'espèce, un investisseur rationnel se trouvant dans une situation la plus proche possible de celle dudit Etat membre aurait fait établir, avant de procéder audit investissement, aux fins de déterminer la rentabilité future d'un tel investissement;
 - peuvent être pertinents à cet égard la nature et l'objet de cette mesure, le contexte dans lequel elle s'inscrit, ainsi que l'objectif et les règles auxquelles ladite mesure est soumise.
61. Or, en l'espèce, ni les autorités françaises, ni EDF n'ont été en mesure de produire de document antérieur ou simultané à la décision d'octroi de l'avantage qui constituerait un véritable plan d'affaires. Il n'est pas même attesté que les autorités françaises auraient examiné les perspectives de rentabilité offertes par EDF en 1997 dont elles se prévalent.

- Les autorités françaises sont en défaut même d'indiquer quel était le rendement du capital qu'elles escomptaient et, par conséquent et a fortiori, de montrer que la rentabilité attendue de l'augmentation de capital eût été suffisante pour un investisseur privé. De la même façon, il ne ressort nullement des travaux parlementaires que les députés et sénateurs auraient procédé à l'examen et à la discussion d'un plan d'affaires avant d'adopter la disposition législative litigieuse. De même, aucun élément objectif et vérifiable ne fait apparaître clairement que la République française a pris, préalablement ou simultanément à l'octroi de l'avantage fiscal, la décision de procéder, par celui-ci, à un investissement dans l'entreprise EDF. Aux termes de l'arrêt de la Cour de justice de l'Union européenne, cette constatation milite fortement contre l'applicabilité du principe de l'investisseur privé en économie de marché.
62. En revanche, les pièces disponibles montrent que c'est dans l'exercice de leurs compétences fiscales que le ministre de l'Economie, des Finances et de l'Industrie, le secrétaire d'Etat au Budget et le secrétaire d'Etat à l'Industrie, dans leur lettre adressée à EDF le 22 décembre 1997 y compris ses annexes, expliquent la restructuration du haut du bilan d'EDF, conformément à l'article 4 de la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997 et les conséquences fiscales de celui-ci, sans qu'il soit question d'un quelconque investissement rentable.
63. De même, alors que seules des règles fiscales et comptables semblent avoir été appliquées par les autorités françaises, il est probable que, sans la mesure en cause, le produit de l'impôt sur les sociétés non perçu aurait été versé aux recettes générales du budget de l'Etat français en 1997. Il n'apparaît pas non plus que des dispositions spécifiques en loi de finances aient été adoptées pour pré-affecter ce produit aux dépenses de l'Etat français au titre d'un quelconque investissement dans le capital d'EDF dans le cadre du même budget, en application du principe que l'affectation, totale ou partielle, d'une ressource établie au profit de l'Etat, à une personne morale distincte telle EDF, ne peut résulter que d'une disposition expresse de loi de finances.
64. La mesure en cause semble uniquement régie par des règles comptables et fiscales et échapper aux règles et contrôles prévus pour les investissements de l'Etat français en tant qu'actionnaire. Par ailleurs, force est de constater que, comme il est indiqué au considérant 26, les autorités françaises se réfèrent à une opération hypothétique équivalente d'investissement pour le montant d'impôt non perçu qui n'a jamais existé, et dont les autorités françaises sont en défaut de démontrer qu'elle aurait pu être menée à bien en respectant les dispositions fiscales et budgétaires régissant cette manière. A défaut de cette démonstration, le non-prélèvement de l'impôt apparaît comme une dérogation ad hoc des règles applicables.
65. Certes, contrairement à l'avantage exorbitant que procurerait la seule annulation sans contrepartie d'un impôt dû, le non-paiement par EDF, en 1997, de l'impôt sur les sociétés s'inscrit dans les faits dans le contexte plus vaste de la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997, qui reclassait en capital d'EDF des provisions créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG et qui constitue, à n'en pas douter, une mesure de recapitalisation. En revanche, il n'apparaît pas que la République française a pris, préalablement ou simultanément à l'octroi de l'avantage économique résultant du non-paiement de l'impôt sur les sociétés, la décision de procéder, par la mesure effectivement mise en œuvre, à un investissement dans EDF.
66. Il résulte de ce qui précède que, à ce stade, et sous réserve des précisions que devront apporter les autorités françaises quant aux règles applicables en matière de pré-affectation d'une ressource fiscale au profit d'un investissement en dotation au capital d'une entreprise telle qu'EDF en 1997, ainsi que d'autres éléments objectifs et vérifiables attestant de leur volonté de procéder à un investissement au moyen de la mesure fiscale en cause, l'appréciation globale des faits de l'espèce semble indiquer que cette mesure ressortit à la qualité de puissance publique de la République française, écartant par-là l'applicabilité du principe de l'investisseur privé, selon les critères indiqués par la Cour de justice de l'Union européenne.
- A titre subsidiaire, sur l'application du principe de l'investisseur privé**
67. Quand bien même le principe de l'investisseur privé serait applicable, l'application dudit principe permet de conclure à ce stade qu'un investisseur privé n'aurait pas investi EUR 888,89 millions dans l'augmentation de capital d'EDF en 1997 sans aucune visibilité sur le rendement, en l'absence même de toute quantification du retour sur capital attendu en 1997 ainsi que de toute évaluation préalable par les autorités françaises, leurs agences d'investissement ou leurs conseils externes de la rentabilité de l'investissement prétendu.
68. Il semble exclu qu'un actionnaire privé dans des circonstances normales de marché aurait investi EUR 888,89 millions dans l'augmentation de capital d'EDF ou d'une entreprise similaire en 1997 sans disposer et avoir examiné au préalable des études prospectives objectives et solides montrant, notamment les perspectives de rentabilité et les risques attachés à un tel investissement, effectuées de préférence par un tiers impartial conseiller en investissement, plutôt que, par exemple, l'entreprise bénéficiaire.
69. De tels éléments devraient montrer, notamment, d'une part, quel était le plan d'affaires d'EDF en 1997, l'analyse critique de celui-ci et les facteurs de risque identifiés en son temps par l'Etat actionnaire et, d'autre part, compte tenu du plan d'affaires, dans une perspective d'actionnaire, le rendement attendu sur les capitaux d'EUR 888,89 millions investis, l'horizon de retour sur investissement, les modalités prévisibles de rémunération de l'actionnaire soit en dividendes soit en appréciation de la valeur du capital, les facteurs de risque intrinsèque d'un tel investissement dans l'absolu et par rapport aux modalités de rémunération possibles ou prévisibles, la comparaison avec le rendement d'investissements similaires dans des entreprises comparables à EDF et/ou tout autre facteur qu'un investisseur avisé aurait examiné avant d'engager ses fonds. A cet égard, il convient de rappeler l'incertitude sur le montant et l'évolution des charges de financement des retraites auxquelles EDF devait faire face en 1997, en application de son régime spécifique, et l'évaluation que pouvait en faire un investisseur à cette époque.

70. Sur le plan matériel, attendu les critères fournis par la Cour, il convient que la date des documents fournis soit dûment établie ainsi que la preuve qu'ils ont été examinés par les ministres et fonctionnaires compétents et les assemblées du Parlement avant de prendre la décision litigieuse.
71. A défaut de ces éléments, il n'est donc pas établi à ce stade qu'un actionnaire privé aurait apporté, à des conditions similaires, un montant égal à l'impôt dû, dans une entreprise se trouvant dans une situation comparable à celle d'EDF. Dès lors, en 1997, le non-paiement par EDF d'EUR 888,89 millions d'impôt sur les sociétés apparaît non pas comme un investissement productif de la part de l'Etat actionnaire mais plutôt comme une mesure dérogatoire de nature purement fiscale susceptible d'avoir procuré un avantage économique à EDF.
72. Un tel avantage renforcerait nécessairement la position d'EDF par rapport à celle de ses concurrents, des lors que le montant de fonds propres détermine, parmi d'autres facteurs, la capacité de financement externe d'une entreprise. Il crée donc une distorsion de concurrence au sens de l'article 107, paragraphe 1, du TFUE. L'avantage serait nécessairement sélectif, puisque le non-paiement de l'impôt sur les sociétés sur une partie de ces provisions comptables constitue une exception au traitement fiscal normalement applicable à une telle opération et, en l'espèce, cette exception s'appliquait à la seule entreprise EDF.

Ressources étatiques

73. La notion d'aide recouvre non seulement des prestations positives telles que les subventions, mais également toutes les interventions des autorités publiques qui allègent les charges qui grèvent normalement le budget d'une entreprise et qui ont des effets identiques aux subventions ⁽¹⁾. Conformément à une jurisprudence constante ⁽²⁾, la non-perception par l'Etat d'un impôt qui aurait dû être perçu équivaut à la consommation d'une ressource d'Etat.
74. Cette non-perception de la totalité de l'impôt sur les sociétés dû au titre de l'exercice 1997 découle directement d'un acte étatique, la loi n° 97-1026 du 10 novembre 1997.

Affectation des échanges entre les Etats membres

75. Depuis sa création en 1946 et jusqu'à l'entrée en vigueur de la directive du Conseil 96/92/CE du Parlement européen et du Conseil du 19 décembre 1996 concernant des règles communes pour le marché intérieur de l'électricité ⁽³⁾, EDF a joui sur le marché français d'une situation de monopole avec des droits exclusifs pour le transport, la distribution ainsi que l'importation et l'exportation d'électricité.

Toutefois, EDF était déjà en concurrence avec les producteurs d'électricité des autres Etats membres avant même l'entrée en vigueur de la directive 96/92/CE. De surcroît, une libre concurrence existait sur les marchés connexes sur lesquels EDF avait déjà diversifié ses activités au-delà de ses droits exclusifs, que ce soit d'un point de vue géographique ou sectoriel. Des effets sur les échanges existaient donc bien avant la libéralisation prévue par la directive 96/92/CE.

76. L'électricité faisait l'objet entre les Etats membres d'échanges importants et croissants auxquels EDF participait activement. Ces échanges, renforcés par l'adoption de la directive 90/547/CEE du Conseil du 29 octobre 1990 relative au transit d'électricité sur les grands réseaux ⁽⁴⁾, s'effectuaient sur la base d'accords commerciaux entre les différents opérateurs des réseaux d'électricité de haute tension dans les Etats membres. Dans les pays européens de l'OCDE, les importations d'électricité ont augmenté à un taux annuel moyen de plus de 7 % entre 1980 et 1990. De 1981 à 1989, EDF a multiplié l'excédent de sa balance commerciale d'électricité par 9, atteignant des exportations nettes de 42 TWh représentant 10 % de sa production totale. En 1985, EDF exportait déjà 19 TWh vers les autres Etats membres.
77. Avant même l'entrée en vigueur de la directive 96/92/CE en février 1999, certains Etats membres avaient déjà adopté unilatéralement des mesures visant à ouvrir leur marché de l'électricité. En particulier, le Royaume-Uni a ouvert son marché à 100 % pour les gros clients industriels en 1990. La Suède a ouvert le sien à 100 % en 1996, la Finlande a commencé à l'ouvrir en 1995 pour atteindre 100 % en 1997, l'Allemagne l'a ouvert à 100 % en 1998 et les Pays-Bas l'ont ouvert totalement pour les clients industriels en 1998. Dans ces conditions, avant même la date fixée par la directive pour l'ouverture à la concurrence, les aides d'Etat accordées aux entreprises disposant d'un monopole dans un Etat membre participant activement aux échanges intracommunautaires, comme c'est le cas d'EDF, étaient susceptibles d'affecter le commerce entre Etats membres au sens de l'article 107, paragraphe 1, du TFUE.

78. Dans son rapport annuel 1997, EDF indiquait se situer « parmi les tous premiers opérateurs internationaux du secteur électrique, avec, hors de France, plus de FRF 13 milliards engagés, un parc de production dont la puissance installée représente près de 11 % de celle du parc français et plus de 8 millions de clients. » Le rapport soulignait également qu'en 1997, EDF a « multiplié et renforcé ses investissements en Europe en étendant sa présence à l'Autriche et à la Pologne » et qu'elle a « exporté plus de 70 TWh en Europe ».

79. Le contrat d'entreprise 1997 – 2000, signé le 8 avril 1997 entre l'Etat et EDF, prévoyait qu'EDF consacrerait environ FRF 14 milliards à ses investissements internationaux, les régions de l'Europe figurant parmi les priorités. Entre 2000 et 2002, EDF avait acquis un tiers du capital de l'entreprise allemande EnBW, accru les capacités de production et de distribution de sa filiale britannique London Electricity, pris le contrôle direct de l'entreprise italienne Fenice et mis en place un partenariat avec Fiat pour l'achat de Montedison (devenu Edison).

⁽¹⁾ Arrêts de la Cour Gezamenlijke Steenkolenmijnen c/ Haute Autorité, 23 février 1961, aff. 30/59, Recueil p. 3; Banco de Crédito Industrial, 15 mars 1994, aff. C-387/92, Recueil p. I-877; SFEL, 11 juillet 1996, aff. C-39/94, p. I-3547; France c/ Commission, 26 septembre 1996, aff. C-241/94, Recueil p. I-4551; arrêt du Tribunal FFSA c/ Commission, 2027 février 1997, aff. T-106/95, Recueil p. I-911.

⁽²⁾ Voir, notamment arrêt du Tribunal, Ladbroke/Commission, du 27 janvier 1998, aff. T-67/94, Recueil p. II-1, point 109.

⁽³⁾ JO L 27 du 30.1.1997, p. 20.

⁽⁴⁾ JO L 313 du 13.11.1990, p. 30.

80. En 1997, SDS, filiale détenue à 100 % par EDF, réunissait ses activités liées à la fourniture de services pour les clients individuels, les entreprises et les autorités locales. SDS exerçait son activité dans le traitement des déchets, l'éclairage de rue et d'autres services liés à l'énergie avec une contribution aux ventes équivalente à EUR 685 millions en 1998 contre EUR 650 millions en 1997. En 2000, EDF a mis au point un partenariat avec Veolia Environnement à travers la société Dalkia, qui est le leader européen des services énergétiques aux entreprises et aux collectivités. Elle propose des services d'ingénierie et de maintenance énergétiques, gère des installations thermiques et des services techniques liés au fonctionnement des bâtiments et assure l'exploitation des réseaux de chaleur, de cogénération, d'ensembles de production d'énergie et de fluides industriels.
81. EDF a également développé ses activités sur le marché des énergies renouvelables. En 1997, la société holding CHART, une filiale détenue à 100 % par EDF, réunissait ses activités dans le domaine des énergies renouvelables, telles que la géothermie et l'éolien. Sa contribution au chiffre d'affaires consolidé était alors d'EUR 70 millions.
82. Enfin, en tant que producteur et distributeur d'électricité, EDF a été et est encore en concurrence avec des fournisseurs d'autres sources d'énergie de substitution comme le charbon, le pétrole et le gaz, tant sur son marché national que sur les marchés internationaux. En France, par exemple, EDF a lancé avec succès une campagne pour encourager l'utilisation d'électricité pour le chauffage. Elle a ainsi accru sa part de marché par rapport à ses concurrents qui fournissent des sources d'énergie de substitution comme le pétrole ou le gaz. Dans le secteur de l'acier, les fours électriques sont en concurrence avec les fours à gaz et à pétrole.
83. En ce qui concerne l'affectation des échanges entre Etats membres pour le gaz, il convient de noter que la France n'ayant que de faibles réserves de gaz, celui-ci a toujours été, dans une large mesure, importé. Le marché du gaz a aussi fait l'objet d'une directive de libéralisation, la directive 98/30/CE du Parlement européen et du Conseil du 22 juin 1998 concernant les règles communes pour le marché intérieur du gaz naturel, adoptée en juin 1998 et qui devait être transposée dans chaque Etat membre avant août 2000. Les Etats membres devaient définir les clients éligibles ayant la possibilité de choisir leur fournisseur. La définition de ces clients éligibles devait aboutir à une ouverture immédiate du marché du gaz d'au moins 20 % de la consommation nationale annuelle de gaz, puis de 28 % en 2003.
84. Un rapport parlementaire français ⁽¹⁾ indique que, selon les informations gouvernementales la consommation des clients éligibles ayant changé de fournisseur représentait au début de l'année 2002 environ 25 % de la consommation totale des clients éligibles et 5 % du marché total, et que quatre nouveaux opérateurs étaient apparus sur le marché français.
85. EDF occupait ainsi une place importante dans les échanges d'électricité entre les Etats membres en 1997 alors que, à présent, le marché de l'électricité en France est pleinement ouvert et de nombreux fournisseurs européens y sont présents. Il apparaît ainsi qu'en 1997, EDF était déjà bien implantée sur certains marchés d'autres Etats membres, et que l'aide résultant du non-paiement par EDF de l'impôt sur les sociétés sur une partie des provisions comptables créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG ne pouvait qu'affecter les échanges entre Etats membres.
86. Ainsi, dans la mesure où il remplit les quatre critères fixés à l'article 107, paragraphe 1, du TFUE, le non-paiement par EDF de l'impôt sur les sociétés sur une partie des provisions comptables créées en franchise d'impôt pour le renouvellement du RAG, semble constituer une aide d'Etat. Il convient désormais d'examiner sa compatibilité au regard des règles du TFUE.

APPRECIATION DE COMPATIBILITÉ DE L'AIDE AVEC LE MARCHÉ INTÉRIEUR

87. L'article 107, paragraphe 1, du TFUE dispose que les aides correspondant aux critères qu'il définit sont en principe incompatibles avec le marché commun. Les exceptions à cette incompatibilité prévues à l'article 107, paragraphe 2, du TFUE ne sont pas applicables en l'espèce en raison de la nature de l'aide qui n'est pas destinée à atteindre les objectifs énumérés audit paragraphe.
88. La mesure d'aide concernée ne remplit pas non plus les conditions prévues à l'article 107, paragraphe 3, points a) et c), pour les aides destinées à favoriser le développement économique de certaines régions, d'autant plus qu'elle correspond à une aide au fonctionnement. En effet, elle n'est pas subordonnée à des investissements ou à la création d'emplois comme envisagé dans les lignes directrices concernant les aides d'Etat à finalité régionale.
89. L'article 107, paragraphe 3, point c), du TFUE prévoit également une exception pour les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. En l'espèce, la mesure d'aide examinée n'entre pas dans le cadre de cette dérogation. Cette exception au droit fiscal applicable, qui ne bénéficie qu'à une seule entreprise, ne peut être considérée comme destinée à faciliter le développement d'une activité. Son seul objet est en effet d'aider une entreprise en réduisant ses coûts opérationnels.
90. En ce qui concerne les exceptions prévues à l'article 107, paragraphe 3, points b) et d), du TFUE, la mesure d'aide concernée en l'espèce n'est pas destinée à promouvoir la réalisation d'un projet d'intérêt commun, ni à remédier à une perturbation grave de l'économie française, ni à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.
91. Ainsi, les critères de compatibilité énoncés à l'article 107, paragraphes 2 et 3, du TFUE ne sont pas remplis. Par ailleurs, en ce qui concerne la compensation des coûts de service public, les autorités françaises n'ont pas invoqué à

⁽¹⁾ Rapport de M. Poniatowski, fait en 2002 au nom de la commission des affaires économiques du Sénat sur le projet de loi relatif aux marchés énergétiques.

l'égard de l'avantage fiscal l'application de l'article 106, paragraphe 2, du TFUE, mais elles ont souligné le fait qu'EDF exerce des missions de service public. Les autorités françaises n'ont cependant fourni aucune évaluation du coût occasionné à EDF par ces missions. La Commission ne peut donc pas établir si l'avantage fiscal en question compense ou non l'éventuel surcoût lié à ces missions de service public qui lui sont imposées. En tout état de cause, si le non-paiement de l'impôt devait être qualifié de compensation pour la fourniture d'un service d'intérêt économique général, il n'est pas établi qu'une telle compensation ait été définie à l'avance selon des critères transparents et objectifs et calculée par rapport aux coûts d'une entreprise efficace.

92. A ce stade, l'examen du respect des conditions formulées dans l'arrêt *Altmark*, qui permettent d'échapper au champ d'application de l'article 107, paragraphe 1, du TFUE ainsi que l'examen des critères d'application de l'article 106, paragraphe 2, du TFUE, que les autorités françaises n'invoquent d'ailleurs pas, ne sont donc pas possibles en l'espèce.
93. Sur la base des considérations précédentes, il apparaît à ce stade que l'aide examinée constitue une aide au fonctionnement, qui a eu pour effet de renforcer la position concurrentielle d'EDF vis-à-vis de ses concurrents. Si tel est le cas, elle serait incompatible avec le marché intérieur.
94. La Commission considère aussi que, à ce stade, que, contrairement à l'affirmation des autorités françaises, la règle de prescription ne s'applique pas en l'espèce. Certes, EDF a créé les provisions comptables en franchise d'impôt de 1987 à 1996. Cependant, il convient de remarquer, d'une part, que d'après le Conseil national de la comptabilité, les corrections d'erreur, qui, par leur nature même, portent sur la comptabilisation des opérations passées, doivent être comptabilisées dans le résultat de l'exercice au cours duquel elles sont constatées et, d'autre part, que la loi qui dispose que les droits du concédant sont reclassés en dotations en capital sans être soumis à l'impôt sur les sociétés date du 10 novembre 1997. L'avantage fiscal date donc de 1997, et la prescription ne s'applique pas à une aide nouvelle versée à cette date, car le premier acte de la Commission concernant cette mesure date du 10 juillet 2001. Par ailleurs l'article 15 du règlement (CE) n° 659/1999 exclut de la prescription la procédure au contentieux.

VI. CONCLUSIONS

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission estime à ce stade que la mesure examinée constitue une aide d'Etat et doute de sa compatibilité avec le marché intérieur. Elle invite donc la République française, dans le cadre de la procé-

dure de l'article 108, paragraphe 2, du TFUE sur le fonctionnement de l'Union européenne, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation de la mesure dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. En particulier, la République française devrait fournir les éléments et informations concernant l'applicabilité et l'application du critère de l'investisseur privé indiqués par le Tribunal et la Cour de l'Union européenne repris aux considérants 33 à 38 et 58 à 70 de la présente lettre. A priori, la Commission considère que l'éventuelle confidentialité des documents, à la supposer établie, ne devrait pas faire obstacle à leur transmission à la Commission.

En effet, en ce qui concerne l'injonction du 16 octobre 2002, et les raisons arguées par les autorités françaises, la Commission constate que les documents transmis par les autorités françaises ont été largement expurgés. Il n'appartient pas à l'Etat membre mais à la Commission d'apprécier la pertinence de ces documents dans le cadre de son investigation. Par ailleurs, l'existence de secrets d'affaires invoquée par les autorités françaises ne constitue pas un motif valable pour refuser de transmettre un document à la Commission, puisque celle-ci est tenue de traiter de façon confidentielle toute information constitutive de secrets d'affaires. Il est probable que les éléments et informations nécessaires revêtent le caractère de secret commercial, sous réserve de l'examen de l'ancienneté de documents datant de plus de 15 ans à l'heure actuelle. Le refus par la République française de communiquer les éléments et informations demandés par la Commission permettra à la Commission de décider exclusivement sur la base des informations disponibles conformément à l'article 13, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 659/1999.

La Commission invite aussi vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre au bénéficiaire potentiel de l'aide.

La Commission rappelle à la République française l'effet suspensif de l'article 108, paragraphe 3, du TFUE sur le fonctionnement de l'Union européenne et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

Par la présente, la Commission avise la République française qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du *Journal officiel*, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication."

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI